

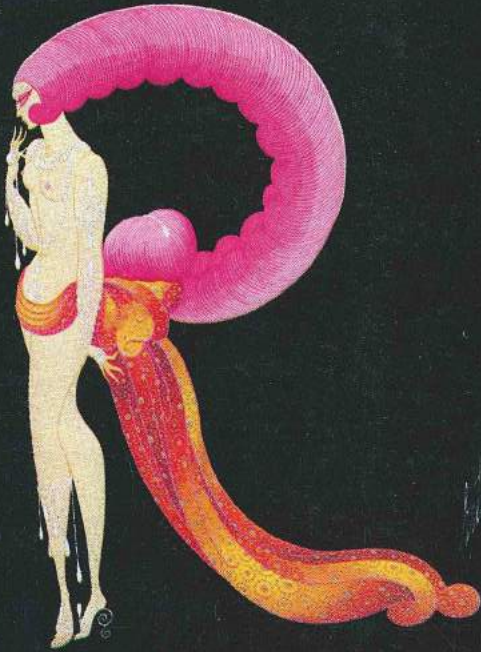
Sayı 20
Eylül 1983
250 TL.

BİZİM

İngilizce Türkçe Aylık Dergi

ENGLISH

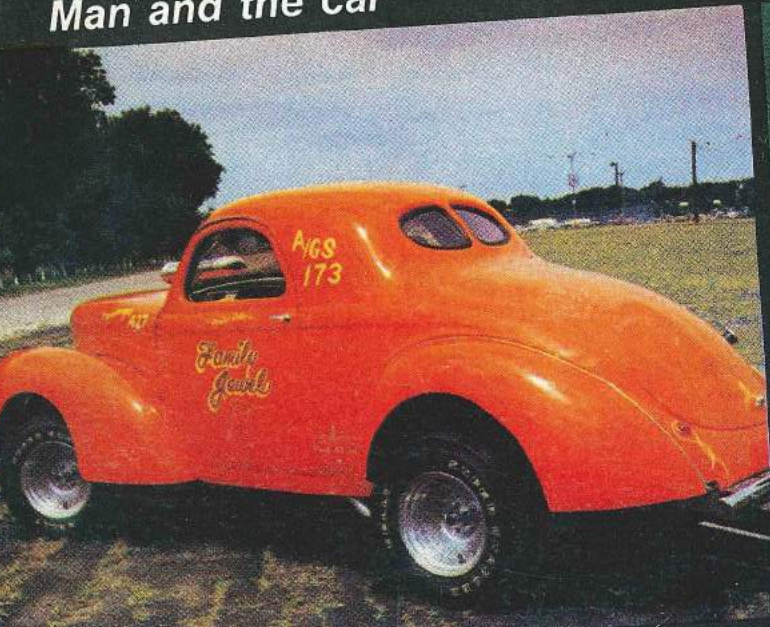
Fashion: Erte



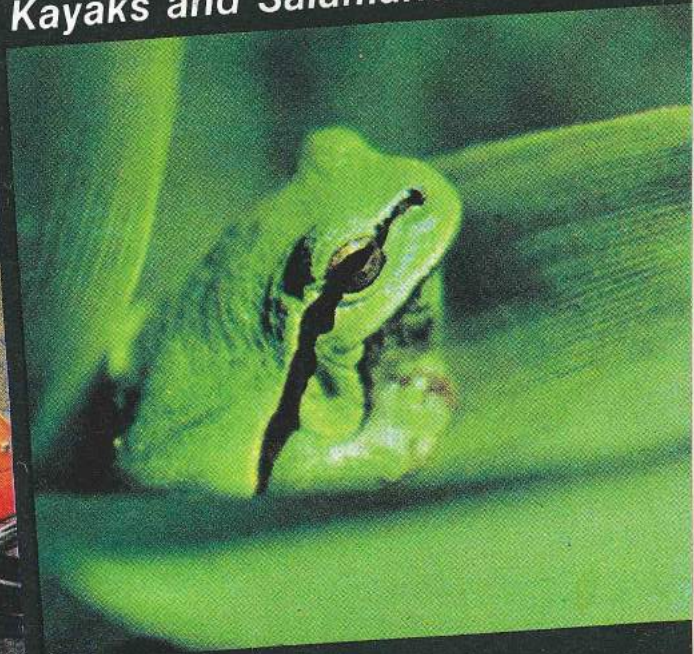
Maturing of the all-American girl

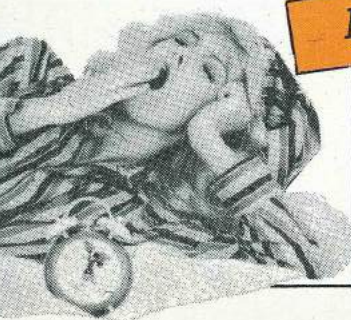
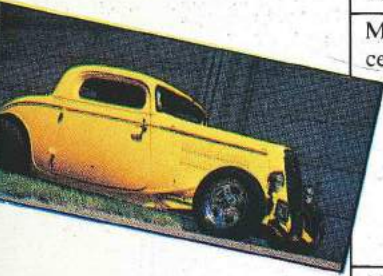


Man and the car



Kayaks and Salamanders





Articles

- Some people live in the period they prefer! 8
 He can come out of a computer! 9
 Man and the car; a twentieth century love affair 14

- How well do you handle criticism? 42
 The good word on gossip 43
 Letters to my penfriend 13
 Sleep 40

Fiction

- Waiting for Captain William by Jenny Hollan 16
 A man who had no eyes by Mac Kinlay Kantor 26
 Mother Evcli by Yusuf Ziya Bahadınli 36

The World We Live In

- Fashion 4
 Make mine mink 4
 Birth of the Blue Jean 5
 Erte 6
 Putting in the boot 6
 Forgery 7

English Language

- İpuçları 22
 Word Games 22
 Bizim English Achievement test 7 62
 Bizim English Dictionary 64

Entertainment

- A new Bergman Film 54
 The Maturing of the all-American girl 54
 Mel Brooks 55
 Song of the month 55
 Laugh a little 60

Comics

- Fox in a chicken coop 30
 Nasreddin Hoca 39
 The weak and despotic Sultan 44

Dialogues

- Kayaks and Salamanders 10
 Interview with Kâmil Şükûn 28
 Bizim English Forum: End of paper 34
 A dialogue: The patent office 21

Sports

- Fencing with swordfish 56
 In the fight for fitness the worst enemy is boredom 57
 Live now, don't wait to be thin 58
 Ice Hockey 59

Highlights

- How to stop being bored 51
 Get out the most out of September 50
 Apples 50
 Okuyucu mektupları 52



İKİ MEKTUP ÖRNEĞİ

İlk 18 sayfa dışında, kağıt kalitesini düşürmek gibi ilginç bir fikir ortaya atmışsınız. (Gerçi diğer bir seçenek daha bırakmışsınız ama böyle birşeyi, yani yarısı kaliteli kağıda basılı, yarısı kalitesiz kağıda basılı bir dergiyi biz okurlara sunarken biraz olsun içiniz cızz etmeyecek midir?)

Türkiye'de zaten elle tutulur, kaliteli bir kağıda basılı, sayılı dergilerden biri olan BİZİM ENGLISH'i, biz okuduktan sonra çocuklarımıza hatta onların çocuklarına bırakmak istiyoruz. Bu da ancak **kaliteli kağıda** basılı bir dergiyle olabilir.

Sonuç olarak dişimizi biraz daha sıkıp BİZİM ENGLISH'in küçük bir fiyat artışına katlanmak istiyoruz.

İrfan Coşkun

Yıldız Üniv. Müh.

Fak. İnşaat I

Kadıköy Kampüs, İstanbul

Dergi bu haliyle bile Türkiye'nin en pahalı dergisi niteliğinde! Buna bir de zam yapmaya kalkışmanız, benim gibi pek çok okunuza, bu dergi size göre değil, başka kapıya demeniz anlamına gelir! Gidecek başka kapı da olsa, o da neyse. Ama BİZİM ENGLISH Türkiye'nin tek İngilizce dergisi. Tekel olduğunuzu her halde siz de biliyorsunuz. Böyle bir durumdan yararlanıp, okurlar nasılsa alır gibi bir düşünceyle fiyat arttırmanız sizi de diğer tüccarlar gibi görmemize neden oluyor. Eğer her zaman iddia ettiğiniz gibi "okuyucularınızın iyiliğini" düşünüyorsanız, BİZİM ENGLISH'in içeriğini bozmayın yeter. Kaçınıcı

hamur olursa olsun, üzerine resim basmaya devam ettiğiniz sürece önemi yok. Zaten Türkiye'deki bütün büyük dergiler öyle yapıyor. Yok, kağıt zamlarını bahane edip de fiyat arttırmayı kafanıza koyduysanız, zaten biz ne desek boş değilmi?

Erdoğan Çiçekçi,
Yabancı Diller Yüksek
Okulu Öğrencisi Ankara

Bir yayımcı için, dergisinin fiyat veya şekil değiştirmek zorunda kaldığı bir sayısına önsöz yazmak, derginin tümünü hazırlamaktan daha zor. Kuşku, kızgın, zaman zaman da suçlayan bir okur kitlesine sesleniyorsunuz ve biliyorsunuz ki ne dersiniz deyin, önemli bir bölümünü mutsuz edeceksiniz. İkiyüz elli gram kıyma ile eşdeğer fiyatta bir dergi, yaklaşık yirmi çalışanın bir aylık emeği göz nuru. Yine pahalı Ne diyelim? Ekonomi utansın.

Birsen Çankaya'nın ailevi nedenlerle İngiltere Bursu'nu kullanamaması hepimizi çok üzdü. Bu durumda



İNGİLİZCE - TÜRKÇE AYLIK DERGİ

Yıl 2, Cilt 4, Sayı 20, Eylül 1983

Çağdaş Yayıncılık ve Basın Sanayii A.Ş. adına Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Emine UŞAKLIGİL

Hazırlayan:
Alev ALATLI
Türkocağı Cad. 39/41
Cağaloğlu/İstanbul
20 97 03

Dizgi: Pano Grafik, Reklam, Organizasyon
Baskı ve cilt: Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş.

ABONE KOŞULLARI

Yurtiçi..... 1 Yıllık
Normal posta..... 2.440 TL
Taahhütlü..... 2.950 TL
6 Aylık
Normal Posta..... 1.250 TL
Taahhütlü..... 1.450 TL
Yurtdışı..... 1 Yıllık
Posta ücreti dahil, 19 US dolar

Havalelerinizi İş Bankası
Türbe Şubesi 2938 numaralı
hesaba yatırınız.

Postal subscription U.S. \$19
a year, and U.S.\$ 35 for two
years, to any part of the
world.

yarışmamızın ikincisi Ali Bayram onun yerine gidecek. Ali Bayram'ı candan kutlar, Birsen Çankaya'ya geçmiş olsun dileriz. Yarışmamızın ikincisi Ali Bayram, 10.9.1958'de Giresun'da doğdu. 1976'da İstanbul Ümraniye Modern Lisesi'ni bitirdi. 1977'de İ.Ü. Ed. Fak. İngiliz Dili ve Edebiyat Bölümü'ne girdi. 23.10.1981'de Pedagoji sertifikası alarak mezun oldu.

THE WORLD WE LIVE IN



Fashion

Fashion is the intangible concept which keeps the clothing industry employing millions of people around the world. If clothing was made just for its durability and its warmth, there would be no need for the thousands of shops and stores which change their stock with the changing of the seasons. Fashion is something so human and so basic to our characters that it is almost impossible to define. There is no one who is not influenced by fashion. Perhaps fashion can be defined as a desire for the new, a desire for change and, at the same time, a desire to conform.

When we say fashion, the majority of people think of clothes; fashion can, of course cover much wider areas - the food we eat, books we read, the films

we see, and so on. When we say clothes and fashion, the majority of people think of Paris or Milan, New York or London. But the fashion map is changing, new names have to be added to these: Hong-Kong, Singapore, Taiwan, Lisbon, Madrid and Istanbul.

Fashion has become such an important part of the Turkish way of life, that there is hardly any public occasion without its obligatory fashion show. Now, when a cultural delegation visits another country, besides the musicians and the folk dancers there is sure to be a group of models to put on fashion shows. The reason is that fashion is big business and an important export business.

In this issue we will not try to analyse the fashion world, but rather, take a few aspects of this fascinating industry, to focus on.

Make Mine Mink

If you are a woman, you will be fully aware of it; if you are a man, you might not be aware of it, if you are a married man, the chances are your wife will be making you aware of it. What are we talking about? If you haven't guessed the answer is quite simple FUR. Furcoats have been making a steady comeback for the last three years. There are some who will say that fur never went away; certainly there is an age group in a section of society who have always considered that being without a fur coat in winter is not to be properly dressed. For the last twenty years fur coats have not been popular amongst the rest of the female populace, now, however, if you walk down any city street in the winter months, you will be left wondering if there is a rabbit or squirrel left in Anatolia or, for that matter, a cat in the city! One of the main reasons fur is back in fashion is that for not much more than the price of an

ordinary overcoat, a woman can buy a fur jacket. This is not the only reason, because around the world, the top furriers are reporting a huge increase in sales. This is a little surprising when one bears in mind that the prices of sable, mink, chinchilla and fox vary between 1,000,000 TL.- and 12,000,000 TL.- The top furriers give a number of reasons for the increased sales of fur coats. Bruno Piatelli of the Italian company Fendi explains the return of the fur coat as a victory for design. "The way I see it," he explains, "is that it wasn't a case of fur going out of fashion, but more a case of the designer not designing for the customer. Designers were still designing heavy and bulky coats for women who travel in large chauffeur-driven cars. Things had changed. Women drove themselves in small cars, took public transport or even walked. Now designers are designing for the needs of women and they (or their husbands!) are buying."

Vicki Marks, of Sefton of England, agrees with Bruno Piatelli, but adds;



"What the modern furrier is doing is using fur as a **fabric**, making it coordinate with the rest of the clothes. For me one of the most exciting areas is the use of fur in **accessories**, fur bags and even fur headbands can allow someone the luxury of mink without the expense of buying a coat."

Pierre Guerrin of Gayfurs thinks the **influx** of cheap furs from the Far East and other third world countries is having a beneficial effect on the furrier trade.

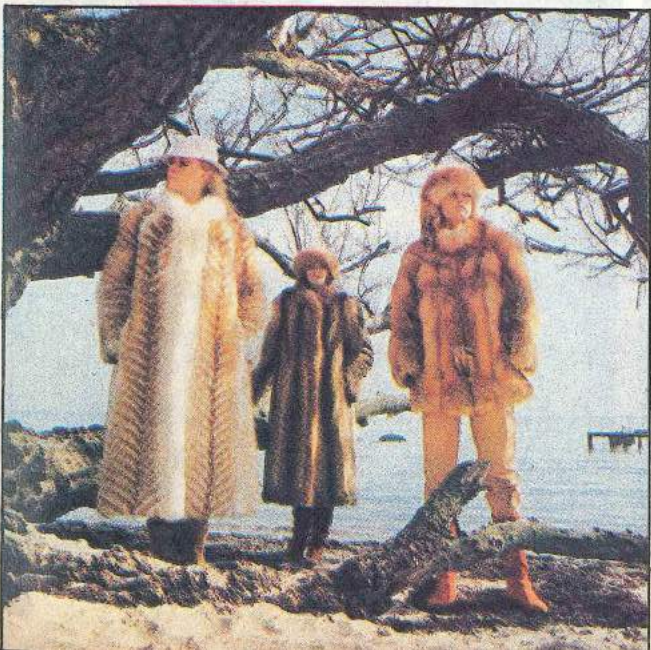
"What has happened, is that women have bought a cheap fur coat and have enjoyed wearing it," says Pierre Guerrin. "Than the coat falls to pieces and the next one they buy is an expensive one that will last them years." What many

furriers offer is a **restyling** service. If fashions change, the coat can be **altered** to the fashion, and so the coat's life is **extended** over many years, which is good to know when the coat might have cost as much as a house!

Fur coats had the greatest popularity between the first and second world wars. In those days there were huge **refrigerated warehouses** where the owners could store their fur coats during the summer months. The security of these warehouses had to be good considering the value of the furs. **Nevertheless** there was a series of **spectacular robberies** where all the items stored were taken.

Will we once again see these refrigerated

warehouses advertising their services in the newspaper, so that once again rich fur coat owners will be able to store their fur coats to keep them in perfect condition during the summer months.



Birth of the Blue Jean

Levi-Strauss
1830 - 1902

Jene Fustian is the name of a **material** that takes its name from the French form of Genoa (Genes). Amongst the many European **immigrants** who went to California in the **Gold Rush** in the middle of the nineteenth century, was a young Bavarian called Levi Strauss. He was a **tailor by profession**, and besides his sewing **tackle**, all he took with him was a **bolt** of Jeme Fustian. The material was a **tough blue material intended for tents and wagon covers**. Young Lev Strauss started making trousers for **miners** with this material. To make them **extra strong** he **double-stitched** every seam and put **copper rivets** on the pockets so that they would not tear when the miners put tools and rocks

in them. The trousers were an **immediate** success. The miners called the trousers by the name of the material, Jeans or by the manufacturer's name, **Levis**. Later the material was changed and Serge de Nimes was used, which has **become corrupted to** denim.

Today the **Levi's Logo** is as it was over a hundred years ago (two cart horses trying to pull a pair of Levi's jeans apart) and is recognized all over the world. Jeans have become fashion, they also earn millions of dollars for the companies that manufacture them. In Eastern European countries, young people pay as much as a month's **wages** for a pair of original Levis.

Every year you can read reports in the newspapers of how the Jeans fashion is over, but it seems it won't die and every year more people are wearing them.

Erte

While Levi Strauss was still **catering** for the mining trade, another emigree on the other side of the world was leaving an **indelible** mark on the world of fashion.

Erte is a **legend** today. And yet, not so long ago, he was almost forgotten. The man who had dictated the law in fashion and the theatre had been forgotten. From the forties through the fifties he faced **oblivion** and was ever **hard-pressed**

for money. Then in the sixties, Erte was offered an **exhibition** in New York. It was an **enormous** success, and once again Erte was back in fashion.

Today Erte is over ninety. He was born on November 10th, 1892 in St Petersburg in Russia. His father was an admiral in the Czar's navy. He himself discovered his future profession when he designed a dress for his mother when he was only six years old. His real name was Roman Tirtov,

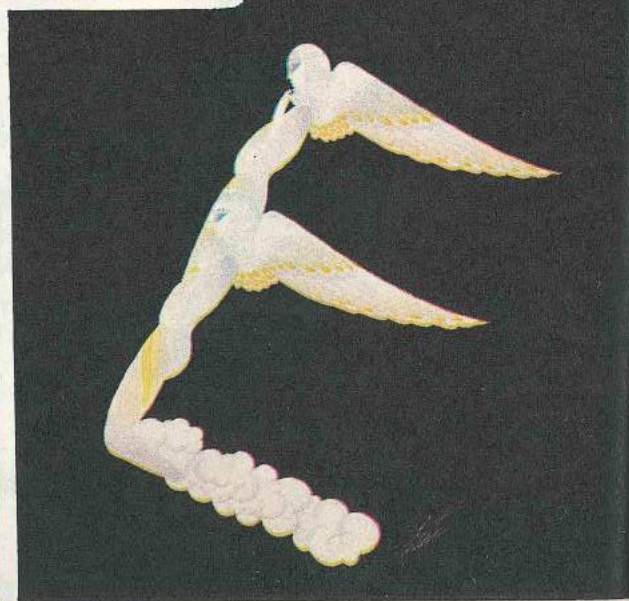
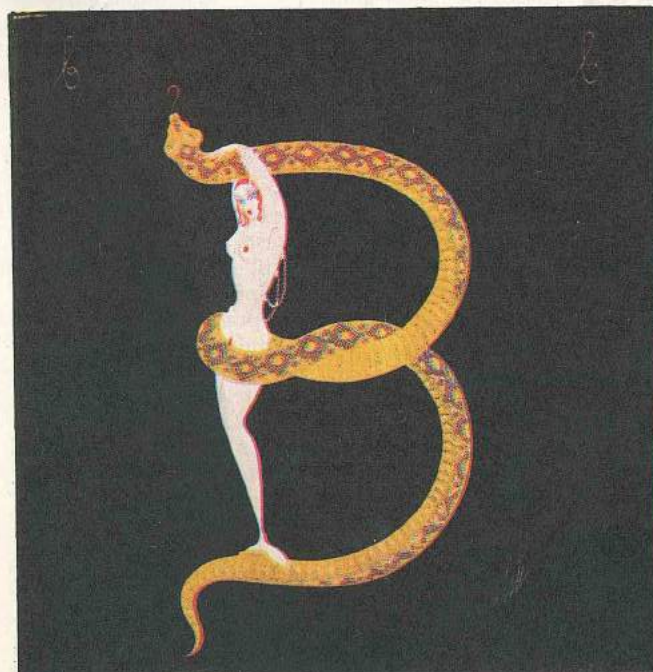
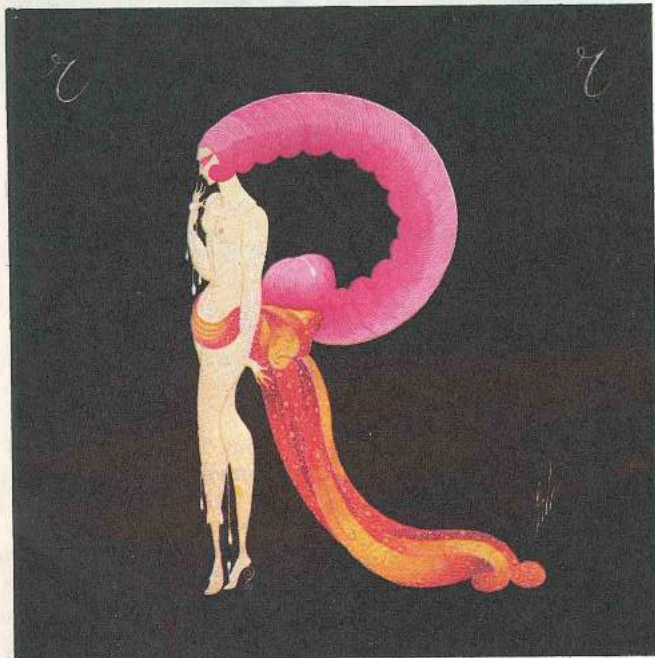
but after his arrival in Paris in 1912, everyone called him by his initials RT of which French pronunciation is er-te. The young artist was in his **element** in **pre-war** Paris. was then not only center of the fashion world but the art world too. Erte's first job was working for one of the top Paris fashion houses. At the same time he was doing designs for a young dancer who later was known as the spy Mata Hari.

During the twenties Erte worked both as a fashion designer and theatre designer. Perhaps Erte was doing too much film sets in Hollywood, magazine covers in Europe and fashion design Paris. He suffered from **over exposure** and people lost interest in his work. This lasted for over two decades but now this **amazing** man is working harder than ever, and his work is much **sought after**.

Putting in the Boot

Shoes are as much a part of fashion business as clothes. In fact these days fashion dictates a total look. In both men's and women's fashion clothes and shoe are coordinated. That is to say the clothes and the shoes must match.

In women's shoes the area of the most change is the **heel**. For the last few years the heel has almost been **non-existent**. This year shoe manufacturers have



introduced the Louis heel. This is a short **stubby** heel that **slopes** sharply back towards the toe.

Forgery

Recently the US customs department hired a **steam roller** to destroy ten thousand **fake** Cartier Tank watches (see picture) that had been **smuggled** into the country.

The **faking** of fashion items has become a worldwide industry. Levis and Jean Machine jeans can be bought in any shop in Istanbul, and sometimes it is not until you wash them that you realize they are cheap **counterfeits**. But it is not just jeans and watches, accessories are a favourite area for the counterfeiters. Yves St. Laurent bags with their **distinguishing monogram** are a favourite item for counterfeiting.

One can easily think that

the consumer **benefits** from this, being able to buy items "by" famous manufacturers at prices that suit the pocket of everybody. Unfortunately this is not true, **unscrupulous** retailers pass these **fakes** off at the real thing and the customer pays a lot of money for something very **inferior**. The manufacturers have realized that it is not only **ruining** their business but **ruining** their **image** too. Recently some of the big manufacturers have got together to **track down** the sources of these counterfeits and make the **local law** prosecute the **offenders**. It has been a very difficult job, but there has been a number of successes. Even in Turkey there have been some **prosecutions**.



SANTOS DE CARTIER

Fashion

fashion ('fæʃn): moda
intangible (in'tændʒəbl): ele
gelemeyen, soyut
/to/ employ (im'plɔɪ): işvermek
durability (djuərə'bɪləti): daya-
nıklılık
/to/ define (di'faɪn): tanımla-
mak
obligatory (ə'blɪɡətɔɪ): zorunlu
model ('mɒdl): manken
fascinating ('fæsɪneɪtɪŋ): hayret
verici

Make Mine Mink

chances are: büyük bir olası-
lıkla
/to/ guess (ges): tahmin et-
mek
/to/ make a steady come back:
geri dönüş yapmak
properly ('prɒpə(r)li): düzgün
/to be/ left wondering: merak
içinde kalmak
rabbit ('ræbɪt): tavşan
squirrel ('skwɪrəl): sincap
ordinary ('ɔ:dɪnəri): sıradan
furrier ('fʌrɪə(r)): kürkcü
sable ('seɪbl): samur
mink (mɪŋk): vizon
chinchilla (tʃɪn'tʃɪlə): bir cins vi-
zon
fox (fɒks): tilki
top (tɒp): önde gelen
bulky (bʌlki): hacimli ve ağır
fabric ('fæbrɪk): kumaş
accessories (ək'sesəriəs): ku-
maş
influx ('ɪnflʌks): bir şeyin içine
doğru akım
restyling (ri'staɪlɪŋ): bozup ye-
ni biçim verme
/to/ alter ('ɔ:lte(r)): ters yüz
etme, bozup yapmak
/to/ extend (ɪk'stend): uzatmak
refrigerated warehouse (ri'frɪd-
ʒəreɪtəd weəhaʊs): soğuk hava
deposu
nevertheless (neveðə'les): yi-
ne de
spectacular robberies (spek-
təkjule(r) 'rɒbəriəs): şahane
soygunlar

Birth of the Blue Jean -

material (mə'tɪəriəl): kumaş
immigrants ('ɪmɪɡrənt): göç-
menler
gold rush (geʊld rʌʃ): altına hü-
cum
He was a tailor by profession:
Mesleği terziydi
tackle ('tækl): alet edavat
tough (taʃ): sert, dayanıklı
intended (ɪn'tendəd): belli bir
iş için
tent (tent): çadır
wagon cover ('wæɡən 'kʌve(r)): üstü bez kaplı, kovboy arabaları
miner ('maɪnə(r)): madenci
extra strong ('ekstre etrɒŋ): çok dayanıklı

double stitch ('dʌbl stɪtʃ): çift dikiş
copper rivet ('kɒpe(r) 'rɪvɪt): bakır perçin, çitat
immediate (ɪ'mi:diət): anında
became corrupted to: bozuldu
denim ('denɪm): Amerikan bezi
wage (weɪdʒ): ücret
logo (lə'ɡɔ): resimli alımeti fa-
rika

Erte

/to/ cater ('keɪte(r)): hizmet vermek
indelible (ɪn'delebl): silinemi-
yen
legend ('ledʒənd): efsane
oblivion (ə'blɪvɪən): bilinmezlik
/to be/ hard-pressed for mo-
ney: parasız kalmak
exhibition (eksɪ'bɪʃn): sergi
enormous (ɪ'nɔ:məs): çok bü-
yük
element ('elɪmənt): (burada) or-
tam
pre-war (pri: wɔ:(r)): savaş ön-
cesi
over exposure (əuve(r) ɪk'spə-
ʊʒə(r)): ortalıkta çok fazla gö-
rünme
amazing (ə'meɪzɪŋ): hayret ve-
rici
/to be/ sought after (sɔ:t 'a:f-
te(r)): aranmak

Putting in the Boot

heel (hi:l): topuk
non-existent (nɒn ɪg'zɪstənt): yok olma
stubby ('stʌbi): güdük
/to/ slope (sleɪp): eğim gös-
termek

Forgery

forgery ('fɔ:dʒəri): sahtekârlık
customs department ('kʌstəms
dɪ'pɑ:tment): gümrük bakanlığı
steam roller (sti:m 'rəule(r)): buhar silindiri
fake (feɪk): sahte
/to/ smuggle ('smʌɡl): kaçak-
çılık yapmak
faking ('feɪkɪŋ): sahtesini yap-
ma
counterfeit ('kauntefɪt): sahte
distinguishing monogram (di-
stɪŋɡwɪʃɪŋ 'mɒnəɡræm): ayırıcı
marka
/to/ benefit ('benɪfɪt): fayda-
lanmak, kâr etmek
unscrupulous (ʌn'skru:pjələs):
titiz olmayan, boş verici
inferior (ɪn'fɪə(r)): kalitesiz
/to/ ruin ('ru:ɪn): bozmak, yık-
mak
image ('ɪmɪdʒ): itibar
/to/ track down (træk daʊn):
tesbit etmek
local law ('ləʊkl lɔ:): yerel ka-
nun koyucular
offender (ə'fende(r)): kurallara
karşı gelen
prosecutions (,prɒsɪ'kju:ʃns)
yargılamalar

They say that you have reached the first **fine rupture** of middle age when all policemen start looking young. Personally I have never noticed policemen particularly young, but I may be living in a fool's paradise.

This thoughts **fitted** across my mind the other day, when my eye caught **Milliyet's** headline: Refik Koraltan's Memoirs are found. I said: "How about that, Koraltan's memoirs are found," and my twenty three years old friend **looked at me with blank eyes**. He had no idea who Koraltan was. I was somewhat put out, "Why he was a very famous member of parliament," I said. And the **sudden realisation came to me like a blinding light** that there is a **whole generation** around who are not old enough to remember Koraltan. That came as a **nasty shock**! The next day I looked at the first policeman I saw. He certainly looked a bit on the young side, I thought.

In my mind I was debating whether perhaps I might be living in a world that doesn't exist, a town where young people still play volleyball on empty lots, and owning a bicycle is a **novelty**. I can scarcely find my way in Ankara anymore. The Hüllya pastane where we used to drink gazoz and meet friends secretly is now a **tripe-soup** restaurant. The empty lot where we played volleyball and **admired** young men in red socks now **supports** a ten floor apartment building.

But then again, some people live in the period that they prefer. An English woman called Nancy Mitford lived the latter part of her life in Versailles, "To be near to

Some People Live in the Period that they Prefer!

my friends," she said, and her friends were Voltaire and Madam Pompadour!

I myself look with affection on some **aspects** of the past, but I prefer living in the present day, **gaudy** as it is. Even so, you can date me with some **tell-tale** signs.

For example, I am still not used to seeing a man wear a sleeveless T-shirts, or golden necklace. I **shrink** when I see sixteen year old

girls smoking cigarettes or ordering **instant** coffee in Istanbul pubs, or taking taxis to places where they can walk easily.

Those of us who can recall Koraltan without any difficulty should be cheered by thoughts of Müzeyyen Senar. Koraltan was a great admirer of hers, and she makes a living out of singing songs which were there even before Koraltan. Don't you dare ask me who Müzeyyen Senar is!

Bazı Kişiler Tercih Ettikleri Zaman Süresince yaşarlar

Orta yaşın ilk **ince çatlağına** polisler /size/ genç görünmeye başladığı zaman erişmiş olursunuz derler. Şahsen ben, Polislerin pek de genç göründüğünü /henüz/ farketmiş değilim, ama bir budalalar cennetinde yaşayor olabilirim.

Bu düşünce, aklımdan, geçen gün, gözüm Milliyet'in manşetine takıldığı zaman **geçti**: Refik koraltan'ın Hatıraları Bulundu. "Şu işe bak, Koraltan'ın hatıraları bulunmuş," dedim ve yirmi üç yaşındaki arkadaşım **bana boş boş baktı**. Koraltan'ın kim olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Ben biraz bozuldum, "Ama parlamentonun çok ünlü bir üyesiydi," dedim. Ve **göz kamaştıran bir ışık gibi, birden farkettim ki** Koraltan'ı hatırlamayacak yaşta olan bir **koca kuşak** var. Bu **tatsız** bir şok oldu. Ertesi gün, gördüğüm ilk polise baktım. Doğrusu biraz genç gibi görünüyor, diye düşündüm.

Kafamdan belki de artık olmayan bir dünyada, genç insanların boş sahalarda hala voleybol oynadıkları, ve bir bisiklet sahibi olmanın **çok önemli bir şey** olduğu bir şehirde, yaşayıp yaşamadığının münakaşasını yapıyordum. Artık Ankara'da yolumu zor çıkarabiliyordum. Bizim gazoz içtiğimiz ve arkadaşlarla gizlice buluştuğumuz Hüllya Pastanesi şimdi bir **işkembeci dükkânı**. Voleybol oynadığımız ve kırmızı çoraplı delikanlıları **hayrınlıkla izlediğimiz** boş

saha on katlı bir apartman binasını taşıyor.

Ama, yine de bazı insanlar istedikleri zaman süresince yaşıyorlar. Nancy Mitford adlı bir İngiliz kadını, ömrünün son dönemlerinde Versailles'da yaşadı, "Arkadaşlarıma yakın olmak için," dedi, ve /bahsettiği/ arkadaşları Voltaire ve Madam Pampadour'du!

Ben kendim geçmişin bazı **tarafalarına** sevecenlikle bakıyorum, fakat ne kadar **çirkin olursa olsun** günümüzde yaşamak isterim. Gene de, yaşıma **sırları açığa vuran** işaretlerden çıkarabilirsiniz.

Örneğin, erkeklerin kolsuz tişörtler giymelerine ya da altın kolyeler takmalarına hala alışmadım. Onaltı yaşındaki kızları sigara içerken, İstanbul publarında **neskafe** içerken, veya kolayca yürüyebilecekleri yerlere taksi tutarlarken gördüğümde **irkilıyorum**.

Bizler gibi Koraltan'ı hatırlamakta güçlük çekmeyenler Müzeyyen Senar'ı düşünerek neşelenebilirler. Koraltan onun büyük hayranlarından biriydi, ve o hayatını Koraltan'dan da önce yaşayan şarkıları söyleyerek kazanıyor. Sakın bana Müzeyyen Senar da kim demeyin!

HIS AND



He Can Come out of a Computer!

Roger Samson had been a member of a **matching firm** before going to the Middle East as a **surveyor**, but his first membership had not been a success, **simply because** he was so shy that he could not **bring himself to approach** any of the girls whose names and addresses he received. A matching firm, as you have realized, is what is called "A scientific system for finding that special person who is right for you!" There are hundreds of these **matching** companies where **applicants** send in free tests which are **then** computerised. To find the

ideal partner, the computer searches through the **personality profiles** and finds those who live in about the same area and have **similar interests**. It was one of these companies that Roger Samson wrote to. On his return after working four years in the Middle East in an oil rig, he found out that all his bachelor friends had married. He bought himself a house and threw himself into decorating it, but after a few months he thought "This is stupid; I'm not meeting anybody." That is when he decided to apply to one of these companies. When Roger received

his first list of six names and addresses, he was too **cautious**. He just wrote a standard letter explaining his **circumstances**. He met one girl and they went out for some time but it just **petered out**. Then came another list on which Cordelia Jackson's name appeared.

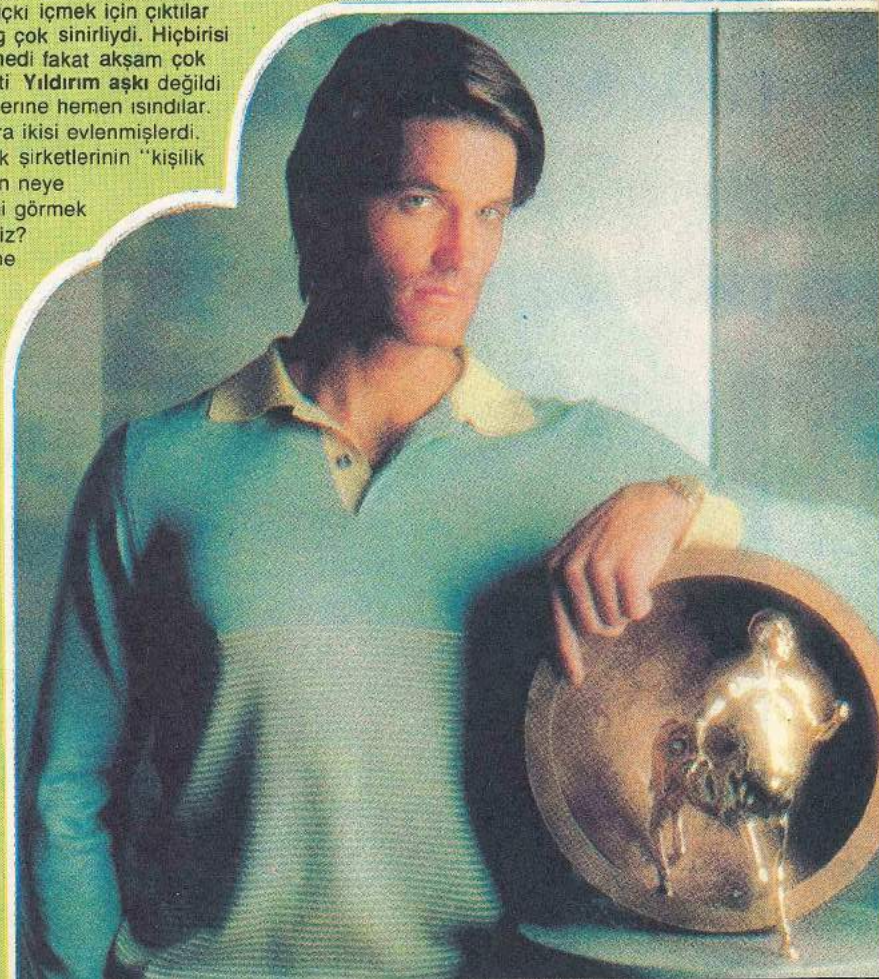
Cordelia was a slim girl in her early twenties. She was a superb cook and earned her living at it, but she was so shy that she didn't get out at all. She too wrote to a matching company but when she received the addresses she was too shy to write to any of them. This time the company **took over for her**, and they gave her address to a number of **compatible** men who wrote her. One of the men who wrote was Roger Samson. He had included his photograph. This time, Cordelia answered, but it was two weeks before she heard from him. They went out for a quiet drink, and Cordelia got very nervous. Neither of them said very much, but the evening seemed to go very quickly. It wasn't **love at first sight**, but they did like each other straightway. A year after meeting, the two were married. Would you like to see what the "personality tests" of the matching companies look like? See the one below!

Bilgisayardan çıkabilir!

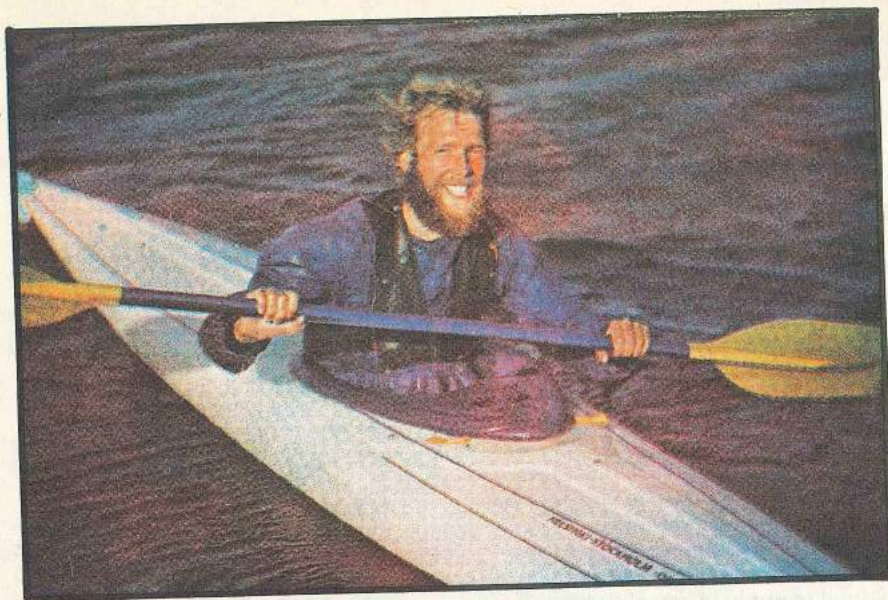
Roger Samson, Orta Doğu'ya bir **mesahacı** (sörvayör) gitmeden az önce, bir **çöpçatanlık** firmasının üyesiydi, ama isim ve adreslerini aldığı kızlara, kendisi yaklaşmayacak kadar utangaç olması gibi **basit bir nedenden dolayı**, ilk üyeliği başarılı olmamıştı. Anladığınız gibi, bir **çöpçatanlık** firması "Size uygun olacak o özel kişinin bulunması için bilimsel bir sistemdir"! Başvuranların gönderdikleri ücretsiz testlerin daha sonra bilgisayara depolandığı bu **çöpçatanlık** şirketlerinden yüzlercesi var. **İdeal eşi** bulmak için, bilgisayar, **kişilik profillerini** araştırır ve yaklaşık aynı yörede yaşayan ve benzer **ilgi alanları** olanları bulur. Roger Samson'un yazdığı bu şirketlerden biriydi. Ortadoğu'da, bir petrol kuyusunda dört yıl çalıştıktan sonra geri döndüğünde arkadaşlarının hepsinin evlenmiş olduğunu gördü. Bir ev aldı ve kendisini onu dekore etmeye attı ama birkaç ay sonra, bu iş budalaca, kimseyle tanışmıyorum diye düşündü. Bu, şirketlerden birisine karar verdiği zaman oldu. Roger altı isim ve adreslik ilk listesini aldığı zaman gereğinden fazla **dikkatliydi**. **Koşullarını** anlatan bir standard mektup yazdı. Bir kızla tanıştı, bir süre çıktılar, fakat **ilişki/ kendi kendine öldü**. Sonra, üzerinde Cordelia Jackson'ın ismi görünen bir başka liste geldi.

Cordelia, yirmili yaşlarının başlarında ince bir kızdı. Çok iyi bir aşıydı ve hayatını bununla kazanıyordu, fakat o kadar utangaçtı ki hemen hemen hiç dışarı çıkmıyordu. O da bir **çöpçatan** şirketine

yazdı fakat adresler eline geçtiğinde onlara yazamayacak kadar utandı. **BU** defa şirket **devreye girdi**, adresimi ona **uygun** bir dizi adama verdiler, onları yazdılar. Yazan adamlardan birisi Roger Samson'du ve bir fotoğrafını eklemişti. Cordelia bu defa cevapladı ama ondan haber gelinceye kadar iki hafta geçti. Sessiz bir içki içmek için çıktılar ve Cordelia çok sinirliydi. Hiçbirisi pek laf etmedi fakat akşam çok çabuk geçti **Yıldırım aşkı** değildi ama birbirlerine hemen ısındılar. Bir yıl sonra ikisi evlenmişlerdi. **Çöpçatanlık** şirketlerinin "kişilik testleri" nin neye benzediğini görmek ister misiniz? Aşağıdakine bakın!



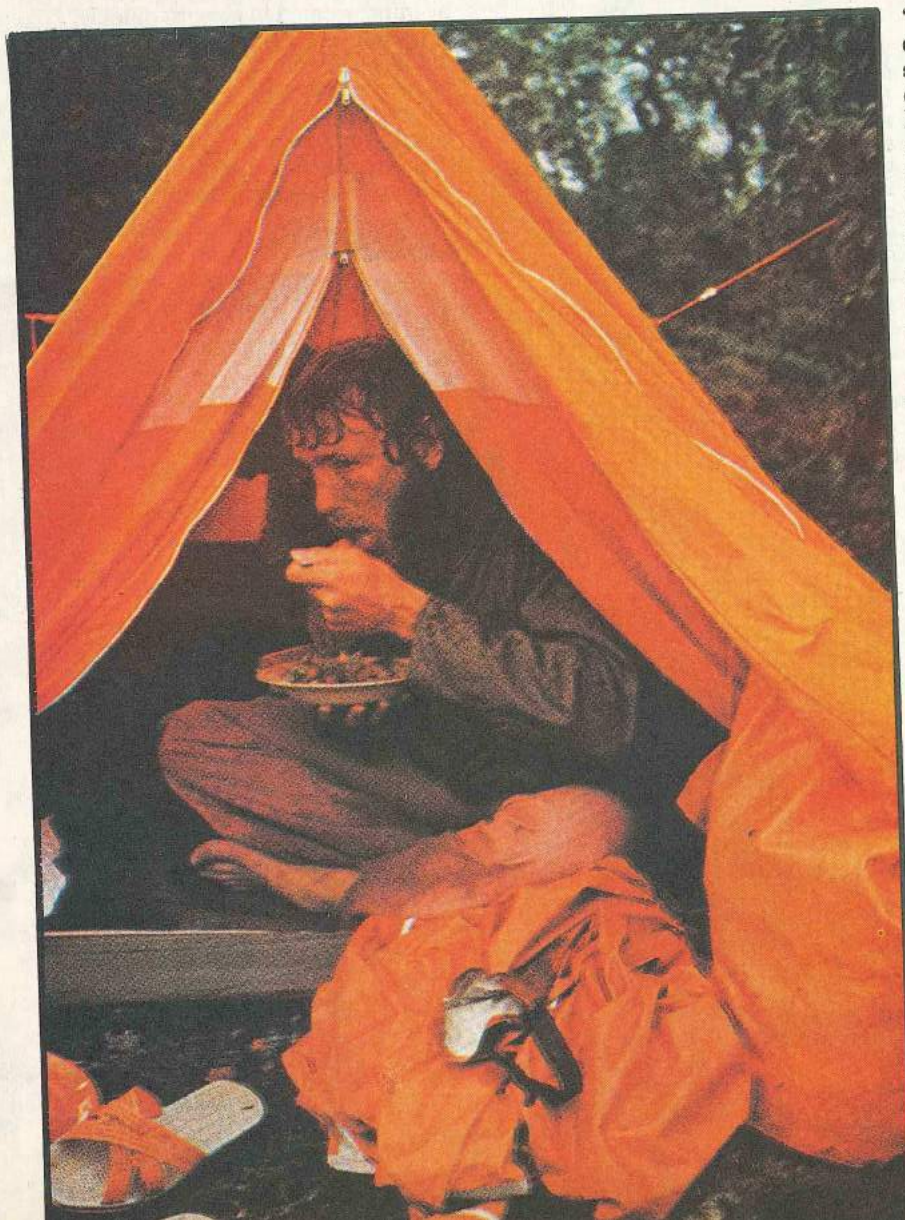
HERS



Turkey seems to attract visitors from all **walks of life!** This is perhaps because the country is the most unspoiled place in Europe. One of the latest visitors is Kim Hart of the USA. Kim Hart is a **zoologist** and an enthusiastic sportsman. He is a kayak expert as well as an expert on **salamanders** and **frogs**.

We found Kim Hart on his way to Yedi Goller, which he intended to cross in his kayak to analyse some salamander species peculiar to Central Anatolia. We had never seen a kayak close up so asked him about it.

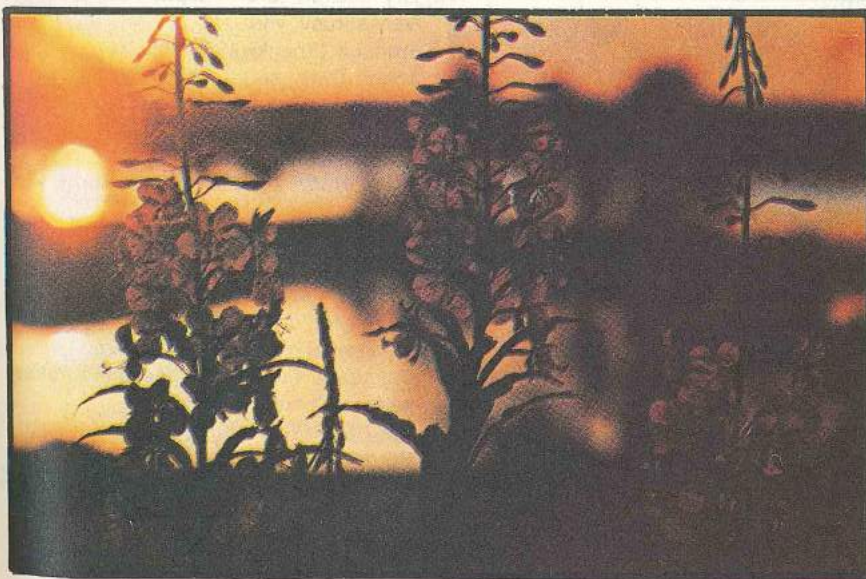
KAYAKS AND SALAMANDERS



"A kayak is a **genial** boat," he explained. "It is light, fast and **seaworthy**. Originally it was developed by the Eskimos for hunting **seal**." The word "genial" surprised us, as we had never heard of a boat described that way. When we showed our amusement, Kim Hart chuckled and said. "Yes, it is. Look at that. It has even a **dry cockpit** cover which keeps it dry. There are such things as waves you know." We said that we thought the boat would be good only on **tranquil** waters. To that he said, "Yes. But even in **rough** weather the **double-bladed paddle** provides nearly constant sea-contact. That means you can maintain your balance."

Kim Hart crossed the Baltic Sea on one of his salamander hunts. The Baltic water is so **saline** that "You can use it to make soup," he says. This must be why the salamanders and frogs enjoy it up there. Not to mention the beautiful wild flowers. We asked Kim Hart whether sailing in a kayaks helped in his exploits. "Most definitely," he said, "you see, a kayak is a very quiet boat. You can get nearer to the salamanders than you could with any other craft. Besides, it is easy to carry the tent and the other equipment around."

We asked Mr. Hart if there was any special reason for his hunting salamanders in Central Anatolia. "Yes, there is a very special reason

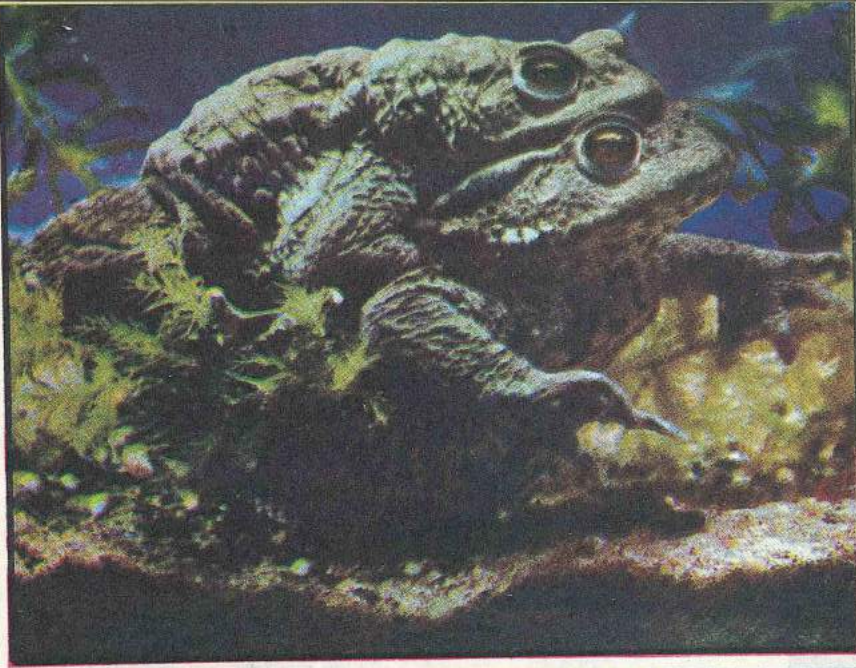


indeed. I am after **Rana Holtzi** which lives only in the Anatolian Taurus Mountains. To be more specific on Mount Bolkar, as high as 2500 m. I am interested in finding out about their **respiratory system** and what makes them survive in regions as high as those."

"But we thought you were going to Yedi Goller."

"Yes, that is my first spot. You see, in Turkey we have recorded over ten **species! Mertensiella caucasica**, which lives in Artvin, Trabzon, and Giresun; **bombina bombina**, which lives in Threce and Northwestern Turkey; **Pelodytes caucasicus**, which lives in the Eastern Black Sea. **Bufo Bufo** and **Bufo Viridis** and..."

Mr. Hart was so enthusiastic about the frogs that it was difficult to cut him short. We tried, as politely as we could, to tell him that we could not possibly remember the names, and asked him if there were any pictures he could show us. That he did. We also asked him why he was so interested in frogs and what kind



of benefit, he thought, this kind of research would bring to mankind. "You see," he said, salamanders, which are "tailed frogs as you may say, are one of the first creatures to crawl out of the sea. **Mind you**, that was about thirty-fifty million years ago! Frogs developed from fish and this lead to the evolution of four-legged, **spined**, land creatures. Salamanders and frogs are living evidence of evolution. We have a lot to learn from them."

"To go back to the original question, Mr. Hart, Why Yedi Göller?"

"Because I have a strong suspicion that there I'll find a new species which will connect **Emys orbicularis**, which is a turtle, to Rana Holtzi. Now if my theory is proved..."

We must have looked totally confused, so Mr. Hart, stopped and flashed us a smile.

"There are so few people who are interested in salamanders," he said.

We could not bring ourselves to say that we were. We watched him pack his gear and leave. All we could was wish him good luck!

(Pictures courtesy of Red House yayınevi)



walk of life : hayat yolu, meslek, kesim
zoologist (zəu'plədʒɪst) : zoolog, hayvan bilimci

salamander ('sæləmænde(r)) : kuyruklu kurbağa

frog (frɒg) : kurbağa

genial ('dʒiːniəl) : sevimli

sea-worthy (si: 'wɜ:ði) : yollu, denize karşı dayanıklı

seal (si:l) : ayı balığı

dry cockpit (draɪ 'kɒkpit) : su geçirmeyen sürücü yeri

tranquil ('træŋkwɪl) : sakin

rough (rʌf) : sert

double-bladed paddle : çift kanatlı kürek

saline ('seɪlɪn) : tuzlu

Rana Holtzi (ræne heultzɪ) : Toros kurbağası

respiratory system (ri'spaɪəretri 'sistem) : solunum sistemi

species ('spi:ʃi:z) : türler

Mertensiella Caucasica (me(r)tensiela kəkeysikə) : Kafkas semenderi

Pelodytes Causasicus (pelidites kəkeyzikəs) : Kafkas kurbağası

Bufo Bufo (bufo bufo) : şğıllı kurbağa

Bufo Viridis (bufo vırdıs) : gece kurbağası

"Mind you." : Dikkatinizi çekerim

spined (spaind) : omurgalı

Emys orbicularis (emis orbikuleris) : Baklaklı kaplumbağası

POSTCARDS TO MY PENFRIEND

Dear Judy,

Thank you very much for your postcard. It wasn't much of a **coincidence** that you met a Turkish boy called Mehmet. It is a very common name. It is so hot now I think I am **melting**! I have to get up very early in the mornings so that I can do my studying. It won't be long before I am back in Istanbul and University. I will be leaving in a week's time. Life is so comfortable here I will miss it!

Love, Mehmet

Miss J.Cleese
31 Acacia Ave
CROYDON
Surrey
ENGLAND



Dear Mehmet,

I hope you are well. I will have to stay with my grandmother for another fortnight. She has her **plaster** taken off in two days'time, but she won't be able to go outside for at least ten days. Mehmet (the other Mehmet) took me to a discotheque last night - we had a wonderful time. He told me something Turkish to say to you but it has gone clean out of my mind!

Love, Judy

Mehmet Şaşmaz
Çınar Sok. No: 13/b
Bodrum
TURKEY



Dear Judy,

Only a few more days left in Bodrum now. I am getting that end of the season feeling - the crowds are beginning to leave the beaches and some of the restaurants are closing. There are still a number of foreign tourists here, mostly young people. More girls seem to be traveling on their own these days. I have been helping my cousin with his English. The weather seems hotter than ever; I have become so brown I don't think my mother will recognize me!

Love, Mehmet

Miss J.Cleese
31 Acacia Ave.
Croydon
Surrey
ENGLAND

Dear Mehmet,

I don't know if you will receive this card, but I will also write a letter and send it to Istanbul. I have been having such an exciting time since I last wrote. I think Mehmet is a bit of a **playboy**! Anyhow he wanted to make me to the Playboy casino in London. Of course, I said I couldn't leave my Granny. He is such a **charmer** - he always brings Granny flowers - that he persuaded Granny to let me go. We had a wonderful time, but I will tell you more about the Playboy club in my letter. I must go now, I am meeting Mehmet for tea.

Mehmet Şaşmaz
Çınar Sok. No: 13/b
Bodrum/TURKEY

Love, Judy

Dear Judy,

I have received your card. The weather is still hot. The sea is warm. I am going to stay another week. I will be showing some Swedish tourist around. Judy, you should be very careful going to those kind of clubs; they are full of gangsters and **loose women**. And don't get the idea that all Turks are playboys. I don't own a sports car and I have never been to a night club in my life!

Mehmet

Miss J.Cleese
31 Acacia Ave.
Croydon
Surrey
ENGLAND

Like people, cars come in every imaginable size, shape and style, each model with characteristics all its own. Some are big, buxom and beautiful, with soft accommodating upholstery and purring voices; some are small, neat and eager to please; some are solid, dependable and traditional to the core, while others are smart, sophisticated and impeccably groomed.

Choosing a car to match your own personality, a car that is physically compatible as well as aesthetically satisfying, is a very individual matter. Once chosen, the car can open up new horizons in your life, share with you the rough and smooth, the ups and the downs and, as in all good partnerships, become a friend.

For many people the relationship with the motor car is made of stronger emotional stuff; it has been a love affair right from the start; others view the motor car with mixed feelings, but, love it or hate it, nobody can deny that the car is here to stay.

The early days; the rattletrap ancestors

The first truly self-propelled road vehicle was probably that of the Frenchman Nicolas-Joseph Cugnot. He produced a steam-driven truck in 1771. For the next hundred years most of the innovations with steam-driven transport was confined to the railways and ships. There were some attempts to make

road "trains". In 1889, another Frenchman, Leon Serpollet, developed a viable steam vehicle for the roads. But the spring of the steam driven vehicle was also its autumn.

The real history of the motor car, as we know it today begins with Karl Benz and Gottlieb Daimler. Although the names of these two great German engineers are inextricably linked, they never met each other, and the merger of their companies did not take place until 1926, long after Daimler's death. They were by no means the only pioneers in the field, but their influence on the petrol-engined motor car is indisputable.

Gottlieb Daimler was born in 1843, the son of a baker. After leaving technical college, he went to England to study the development of the steam car. When he returned his first job was with the Deutz Company, which specialised in making internal combustion engines. In 1882 he left Deutz and set up his own company. Daimler was not the only person to realise the future of road transport was with the petrol engine. In another part of Germany Karl Benz had come to the same conclusions. Karl Benz was the son of a train driver who had been killed in a fatal crash when Karl was only two years old. In 1874 after he had worked in various engineering jobs, he set up his own company producing coal gas driven engines.

Benz completed his first

petrol-driven car in October 1885, a few months ahead of Daimler.

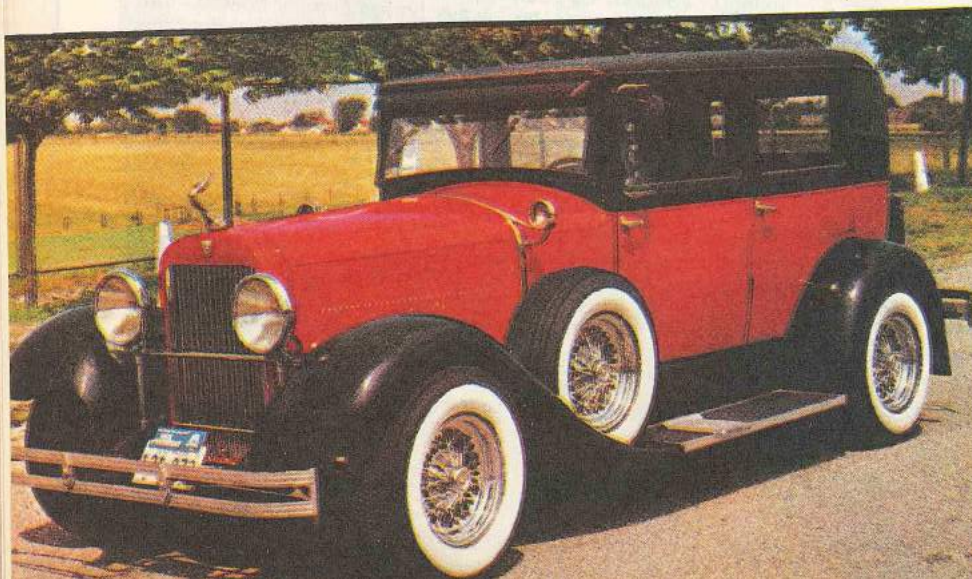
The first trial of the Benz car was not a great success. It ran a few meters before crashing into a wall. Benz always was very cautious and it was some time before his car ran more than a few meters. Benz's wife Berta, impatient with her husband's slow progress, "borrowed" the car one morning and set off with their two sons, Eugen and Richard, to make the 100 metre trip from Mannheim to Pforzheim. The trip was not without its problems, with one or both boys having to push the car uphill, but they finally arrived at their destination, having completed the world's first journey by car. The car stimulated a great deal of interest, but there were few buyers. It was suggested to Benz that the three wheeled car was both uncomfortable and unstable; thus Benz was persuaded to build a four wheeled car, the Viktoria, which was a commercial success.

Daimler, now a sick man, was also having considerable success. The Daimler company was run for the most part by his partner Wilhelm Maybach, and his sons. It was a wealthy Czech diplomat who persuaded Maybach to build a lighter and faster car and promised to buy 36 if they were delivered by a certain date and they were named after his daughter, Mercedes. The car, an instant success, was the true ancestor of the modern car.

(to be continued)

Part 1

MAN AND THE CAR; A Twentieth Century Love Affair



■ İnsanlar gibi, otomobillerin de akla gelebilecek her boyu, şekli ve stili, ve her modelin tümüyle kendine özgü özellikleri vardır. Bazıları, yumuşak davetkar döşemeleri ve **kedi gibi mırılayan** sesleri ile büyük, **koca göğüslü** ve güzeldirler; bazıları, küçük, **sade**, ve mutlu etmeye heveslidirler; bazıları **dört başı mamur**, güvenilir, ve **sapına kadar** geleneksel iken, diğerleri **şık**, ayrıcalıklı ve her bakımdan bakımlıdır.

Kendi kişiliğinize uyum sağlayacak, fiziki olarak **ters düşmeyecek**, fakat aynı zamanda estetik olarak **isteklerinize uygun**, bir otomobil seçmek çok özel bir olaydır. Bir kere seçtiğinizde, otomobil hayatınızda yeni ufuklar açabilir, **zorlukları kolaylıkları, inişleri çıkışları** sizinle paylaşabilir, ve her iyi ortaklıkta olduğu gibi bir arkadaş olabilir.

Pek çok çok insan için otomobil ile olan ilişkiler, güçlü **duygusal malzemenin oluşmuştur**, başından beri bir aşk hikayesidir; diğer bazıları otomobilleri **karmaşık hislerle** seyrederek, fakat, aşık da olsanız, nefret de etmeniz otomobilin dünya yüzünden bir daha silinmeyecek **şekilde yerleştiğini** kimse yadsıyamaz.

İlk günler: takırtukur atalar

Tümüyle **kendi hareket eden** ilk yol aracı muhtemelen Fransız Nicolas-Joseph Cugnot'un kiydi. 1771'de buharla **işleyen** bir kamyon üretti. İzleyen yüzyılda, buharla işleyen ulaşım

araçlarındaki **keşifler**, demiryollarına ve gemilere **dönük oldu**. Karayolu "trenler"i yapma girişimleri **oldu**. 1889'da bir başka Fransız, Leon Serpollet, karayolları için **hareketli** bir araç geliştirdi. Fakat buharlı aracın ilkbaharı, aynı zamanda sonbaharı oldu.

Bugün bildiğimiz şekliyle, otomobilin gerçek tarihi, Karl Benz ve Gottlieb Daimler'le başlar. Bu iki büyük Alman mühendislerin isimleri **birbirinden ayrılmayacak kadar** kaynaşmış olmalarına karşın, onlar birbirleriyle hiç tanışmadılar, ve şirketleri, 1926'ya, Daimler'in ölümünden çok sonra, kadar birleşmedi. Onlar **kesinlikle** sahadaki tek öncüler değillerdi, fakat onların benzin motorlu otomobiller üzerindeki etkileri **yadsınamaz**.

Gottlieb Daimler, bir fırıncının oğlu, 1834'de doğdu. Teknik okulu bıraktıktan sonra, buhar otomobilinin gelişmesini araştırmak üzere İngiltere'ye gitti. Geri döndüğünde, **ilk çalıştığı yer**, iç akımlı motorlar yapmakta uzmanlaşan Deutz şirketi idi. 1882'de Detz'dan ayrıldı ve kendi şirketini kurdu. Karayolları ulaşımının geleceğinin benzin motorunda olduğunun farkına varan tek adam Daimler değildi. Almanya'nın bir başka yerinde, Karl Benz'de aynı sonuçlara varmıştı. Karl Benz, kendisi iki yaşında iken talihsiz bir kazada ölen, bir tren makinistinin oğluydu. Değişik mühendislik işlerinde çalıştıktan sonra, 1874'de, kömür gazı (hava gazı) ile hareket eden motorlar üreten kendi şirketini kurdu. Benz, Daimler'den birkaç

ay önce, Ekim 1885'de, ilk benzinle işleyen otomobilini tamamladı.

Benz otomobilinin ilk denemesi çok büyük bir başarı değildi. Bir duvara çarpmadan önce birkaç metre gitti. Benz, her zaman çok dikkatliydi, ve otomobili birkaç metreden fazla yürüyecek hale gelinceye **kadar epey** zaman geçti. Kocasının ağırlığından sabırsızlanan Benz'in karısı Bertha, bir sabah arabayı "ödünc aldı" ve oğulları Eugen ve Richard'la birlikte, Mannheim'den Pforzheim'e doğru 100 metrelik yola çıktı. Oğlanlardan biri ya da ikisi birden otomobili tepelerden yukarı doğru iterekten/ yapılan/ seyahat sorunsuz değildi, ama sonuçta, dünyanın ilk otomobil yolculuğunu tamamlamış olarak, **gidecekleri yere** ulaştılar. Otomobil çok büyük ilgi uyandırdı ama alıcıların sayısı azdı. Benz'e üç tekerlekli otomobilin hem rahatsız hem de dengesiz olduğu anlatıldı, ve böylece Benz dört tekerlekli Viktorya'yı yapmaya ikna oldu, ve bu ticari bir başarıydı.

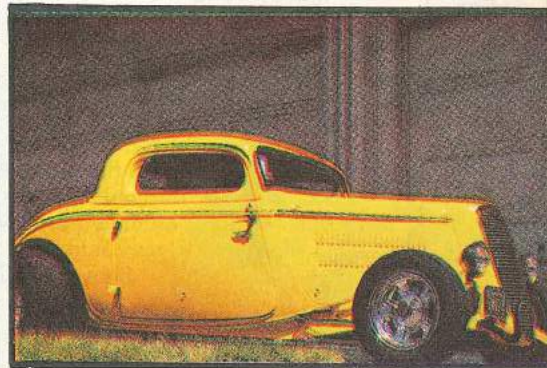
Daimler de **hatırı sayılır** başarılar elde ediyordu, fakat artık hasta bir adamdı. Daimler şirketi şimdi çoklukla ortağı Wilhelm Maybach ve oğulları tarafından idare ediliyordu. Maybach'ı daha hafif, daha süratli otomobiller yapmaya ikna eden ve eğer belirli bir tarihte teslim edilirler ve kızının ismi Mercedes ismini taşırlarsa, 36 tane almaya söz veren zengin bir Çek diplomatı. Otomobil anında başarılı oldu ve modern otomobilin gerçek atasıydı.

(devam edecek)

İNSAN VE OTOMOBİL

Bir Yirminci Asır Aşk Hikayesi

Bölüm 1



Captain William Hutchinson climbed the steep hill of the little fishing port of Dunton, singing as he went, thinking of his young wife and his rambling old home. Fairmile House was really too big for just two people, although perhaps in a year or so... But Captain Bill was determined not to let his thoughts go too far in that direction. Marissa was very young and very delicate. He decided to be patient and gentle with her and allow her time; for, although his love for her was so strong and possessive, he did not know whether or not it was reciprocated.

Sometimes, when storm winds were blowing, and he was half-frozen at his post in the dead, dragging hours after midnight, Captain Bill wondered if Marissa had only married him because she knew that, as a sailor, he must be away from her so much of the time.

He sighed in the middle of his song, and readjusted his baggage. He was on foot because he was returning earlier than expected and because he relished the walk. He always brought gifts back from his travels, and was a generous and imaginative present giver. Today he was bringing silks and a Chinese shawl and an ivory bangle for Marissa and silks for the staff. Crosbie, the butler, was to have a dragon-shaped paperweight.

In one hand he carried a cage which held a parrot, foisted upon him by a shipmate, with the assurance that as it was a hundred years old, it would not trouble him much longer. As Captain Bill walked up the drive, the bird flapped its moth-eaten wings, and said very heartily and distinctly: "Give us a kiss, old fool!" and

WAITING FOR CAPTAIN WILLIAM

by Jenny Holland

PART 1

started to scratch.

"That's enough of that kind of language!" said the Captain, and banged loudly on the door of Fairmile House. "God save us, it's the Captain!" cried little Milly, the youngest maid, who had seen the arrival from an upstairs window. She raced downstairs, duster in hand, and opened the door.

The Captain strode in. "Well, well," he said, "it's good to be home once more!" With Captain Bill's sudden arrival, Fairmile House seemed to expand. His voice and feet echoed through it; even his sneezes - he took snuff - disturbed the female silence. His appetite dominated the dinner-table, making Maria's delicate peckings yet more pronounced. "Capital pudding!" he would exclaim over a prune soufflé. "You really must try some of this, m'dear." "No, really, please. I am not very hungry." And Marissa would take up a fruit knife and languidly attack a peach.

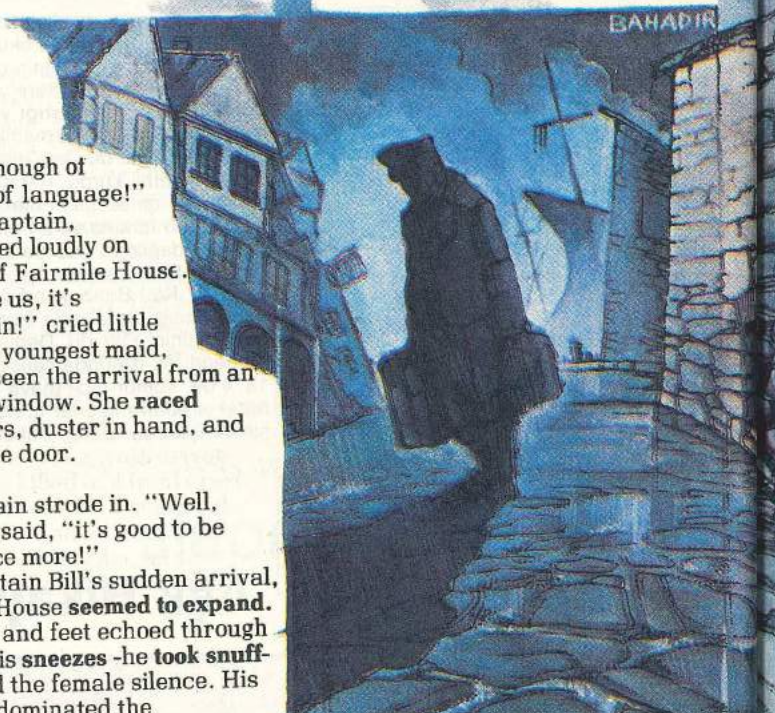
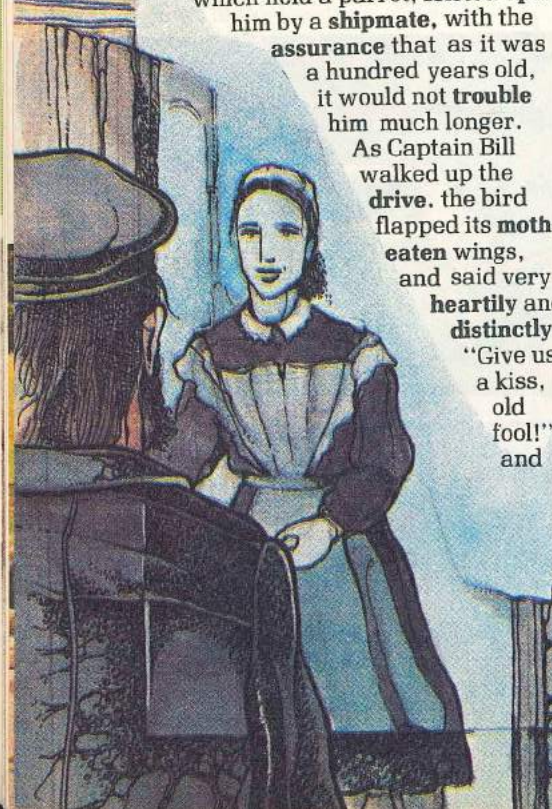
Visitors came to Fairmile House as news travelled the town of the Captain's arrival. Ladies with cashmere shawls called with their ringleted little girls to breathe a male atmosphere at Fairmile again, and gentlemen in stove-pipe hats called to smoke cigars and discuss politics. After the sessions, Milly would be ordered to open all the downstairs windows wide, a task she performed eagerly, for she was always hoping to see the butcher's

boy go past.

Marissa lay on her chaise-longue to receive her callers, dispensing tea from the silver teapot with the rose on top of it.

Captain Bill would watch wistfully as she played with the children, handing round the sugar plums. He must not think too much that way, but his desire was as large as his frame. Sometimes he had to leave the drawing-room and sit instead in his study, surrounded safely by books and charts.

Two evenings before his leave was due to end, Captain Bill suddenly remembered something. "You know, my dear," he said to Marissa, swirling the port around his glass, "I ran into Commander Benmore at Kow Tang. He asked me if you would be kind to a





Kaptan William Hutchinson küçük balıkçı limanı Dunton'ın dik tepesini tırmanırken, şarkı söylüyor, genç karısını ve **girdili çıktılı** eski evini düşü - nüyordu. Fairmile Evi **topu topu** iki kişi için çok büyüktü ama belki bir ya da ... içinde ... Ama Kaptan Bill düşüncelerini o yönde çok ileri götürmemeye kararlıydı. Marissa çok genç ve **narindi**. Ona karşı sabırlı ve yumuşak olmaya ve ona zaman tanımaya karar verdi; çünkü, ona duyduğu aşkın çok güçlü ve **tutkulu** olmasına rağmen, **onun /sevgisine/ karşılık verip vermediğini bilmiyordu.**

Bazen fırtına rüzgarları eserken, ve /o/ **görev** yerinde yarı donmuş, gece yarısından sonraki saatler **uzadıkça uzarken**, Kaptan Bill Marissa'nın, /kendisi/ bir denizci olduğu için, ondan çoğunlukla uzakta olacağını bildiği için mi evlendiğini merak ederdi.

Şarkının orta yerinde **iç geçirdi**, bavulunu **düzeltti**. Beklenenden daha erken geldiği, ve yürüyüşten **tad aldığı** için **yayaydı**. Yolculuklarından her zaman geri hediyeler getirirdi ve cömert ve **yaratıcı** bir **armağancıydı**. Bugün Marissa'ya ipekler ve bir Çin şalı ve bir **fildişi toka** ve **evde çalışanlar** için ipekler getiriyordu. Kahya Crosbie'nin de bir **canavar** şeklinde **kağıt tutacağı** olacaktı.

Bir elinde, bir **yamak** tarafından, yüz yaşında olduğu ve başına uzun boylu **dert olmayacağı** garantisi ile ona **yamanan** papağanın içinde durduğu bir kafes taşıyordu. Kaptan Bill eve **giden yola** doğru yürürken, kuş **güve** yeniği kanatlarını çırpı ve çok **içten** ve **güçlü** bir sesle, "Bize bir öpücük ver bakalım, ihtiyar budala" dedi ve kaşınmaya başladı. "Bu tür konuşma yeter," dedi Kaptan ve Fairmile Evi'nin kapısına gürültüyle vurdu.

"Allah bizi korusun, Kaptan geldi," diye bağırdı, geldiğini ikinci kat penceresinden görmüş olan en genç hizmetçi küçük Milly. Elinde toz bezi, **aşağıya koştu**, ve kapıyı açtı.

Kaptan içeri yürüdü. "Oh, oh" dedi, "Yeniden evde olmak ne güzel!" Kaptan Bill'in gelmesiyle Fairmile Evi **büyüdü sanki**. Sesi ve adimleri /evin/ içinde yankılandı; ve hatta **aksırmaları - enfiye çekerti** - kadınca sessizliği

Kaptan William'ı beklerken Jenny Holland

cousin of his who is coming to stay here, a **Michael Maclaren**, half - Scots, half-Irish. It seems a dangerous combination, but I have given him our address and told him to **call**. He's a painter, so maybe he'll be **tempted** to make a picture of you. I'd like a portrait of you, my love-or a miniature, perhaps, to take on my travels with me." "Give us a kiss, **old bug...**" the parrot began. Captain Bill covered its cage just in time.

He left to **rejoin** his ship; the smoke faded from the leather-lined downstairs rooms and was replaced by lavender water and eau de cologne. Small slippers were put out to be cleaned, instead of boots, and the cover was rarely removed from the parrot's cage.

Marissa lay on her chaise-longue and did a little **tatting**, **waiting**, **waiting** for something to happen, even though that something might only be a visit from Dr Crane.

She was expecting him to call one Monday morning when the front doorbell rang.

bozdu. İştahı akşam sofrasını, Marissa'nın naif bir kuş gibi yiyeşini daha da ortaya çıkararak, egemenliği altına aldı. "**Çok iyi muhalelebi**" diye **erik sufflesi** ile ilgili **heyecanını belli ederdi** (ünlerdi). "Bunu muhakkak tatmalısın, canım."

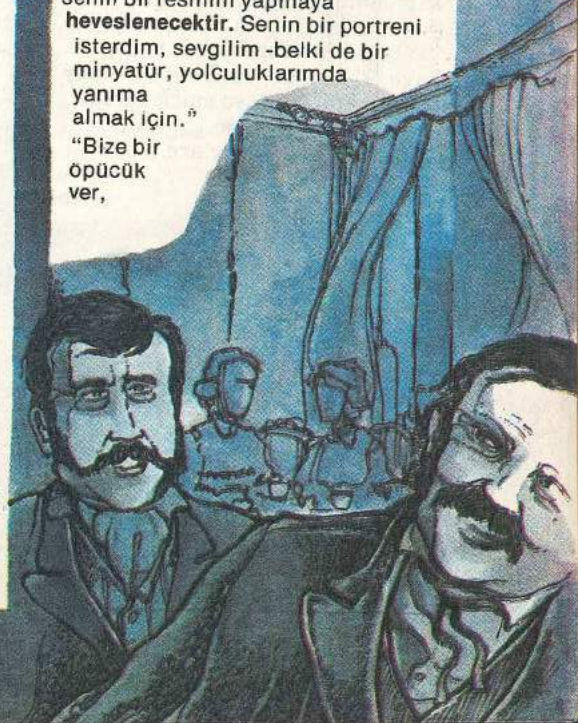
"Hayır, gerçekten, lütfen. Ben çok aç değilim." Ve Marissa bir meyve bıçağı alır ve **ruhsuz bir tavırla** bir şeftaliye saldırırdı.

Kaptanın geldiği haberi kasabaya **varınca**, Fairmile'e misafirler geldi. **Saçları örgülü** küçük kızları ile **kaşmir** şallı hanımlar, Fairmile'de tekrar bir erkek havası koklamak üzere ziyaret ettiler, ve melon şapkalı beyler püro içip politika konuşmak için uğradılar. Bu **toplantılardan** sonra, Milly'ye altkatin bütün pencerelerini **boyu boyunca** açması emredilirdi /ve/ Milly bu görevi **seve seve** yerine getirirdi, çünkü her zaman kasap **çırağını** geçerken görmeyi ümid ederdi.

Marissa ziyaretçileri **şezlongunda** uzanarak kabul ediyor /ve/ üzerinde bir gül bulunan gümüş demlikten çay **dağıtıyordu**.

Kaptan Bill, o çocuklara erik şekeri dağıtır, onlarla oynarken **hüzünle** seyredirdi. Bu **konuda** çok düşünmemeliydi, fakat **arzuları beden** kadar büyüktü. Bazen oturma odasını bırakıp, kitapları ve haritalarıyla güven içinde sarmalanmak **üzere**, çalışma odasında otururdu.

İzni sona ermeden iki akşam önce, Kaptan Bill birden birşey hatırladı. "Biliyor musun, canım," dedi Marissa'ya, porto şarabını bardağının içinde **döndürerek**, "Kow Tang'da Amiral Benmore'la **karşılaştım**. Bana /arı lskoç, yarı İrlandalı olan kuzeni **Michael Maclaren** adında birini burada **ağırlar mısın** diye sordu. /Bu adam/ tehlikeli bir karışıma benziyor ama bizim adresimizi verdim ve **ziyaret etmesini** söyledim. Bir ressam, belki senin bir resmini yapmaya **heveslenecektir**. Senin bir portreni isterdim, sevgilim -belki de bir minyatür, yolculuklarımda yanıma almak için." "Bize bir öpücük ver,



"Quick, Milly, put this shawl over my legs," she cried, "and two more logs on the fire. Oh, and my cologne, if you please!" Milly put the bottle into her mistress's hand and made up the fire. Then she **draped** the shawl tidily and left.

A few minutes later Crosbie entered the room and announced in a **doomful** voice:

"Mr. Michael Maclaren."

"How do you do? My husband told me to expect you," Marissa said, **trying not to sound flustered**.

"Did he indeed. How considerate of him," murmured Mr Maclaren.

Marissa blushed and Mr Maclaren came nearer, and **disengaged** her fingers from her shawl. "What a **dainty** hand it is," he said, pressing it. He was younger than she had expected him to be. Indeed,

Marissa hadn't thought very much about him at all since Captain Bill's mention of his name. An older man perhaps with a **floppy tie** and an **imperial beard**, had been what she had imagined. This man was, she supposed, in his early thirties. He had an **elegant** moustache - quite a contrast after Captain Bill's "**full set**" - and his eyes were brown and teasing. "I believe you are a little frightened of me, my dear Mrs Hutchinson," he said to Marissa. "I should perhaps have sent up a note to you first. I have **no cards**.

Curiosity prompted my call, that was all. Please forgive me."

"Of course, but I'm afraid I am expecting the doctor. **Do** entertain me till he comes," said Marissa. So Mr. Maclaren sat down on a **low chair** - Marissa noticed that he did not look **alien** in such feminine surroundings and started to turn the pages of her album.

"What charming friends you must have," he said. "And **uncommonly** **learned** to know so much **verse**.

The **sketches** too...

They are most

exquisitely done."

"Do you think so indeed! They are mine." Marissa flushed **prettily**. But then Crosbie knocked and announced Dr. Crane and the tête-à-tête was over.

"Never mind, this must be only **au revoir** - until we see each other again. That is if you wish to see me again?" Mr. Maclaren said, as he took up his hat.

"Indeed yes. Do call again and give me your advice upon my drawings," said Marissa.

The rest of the day passed with strange **celerity**. Indeed the whole week which followed was speeded up by wondering whether Mr. Maclaren would call upon her again and, if so, when he would come. The following Wednesday, Milly came rushing into the **boudoir** without knocking. "Mr. Maclaren's here with a little dog, she said. "He says it's for you."

"For me! But I can't have a dog! Who will **exercise** it?" cried Marissa, tossing down her **embroidery frame**.

"Why I will, madam, or Crosbie. It's ever so sweet."

"Give us a kiss, my old duck!" entreated the parrot jealously "You had better be quiet!" commanded Milly.

The dog **streaked** in, **trailing its leash**, before Mr. Maclaren entered. It was a King Charles **spaniel puppy** - a tricolour. It leaped **endearingly** over Marissa, spilling the album and sending embroidery **skeins** on to the floor.

"Oh dear! Oh dear!" Marissa exclaimed, hugging the quivering little puppy and wondering whether to have hysterics or not.

"Now don't say you haven't fallen for Pip?" said Mr. Maclaren. "He only comes to you with the condition that he **behaves himself** and to brighten up a little this lonely life of yours, Mrs. Hutchinson."

"How kind and thoughtful of you. The parrot is not great company."

"Go to hell!" screamed the bird, outraged, and Marissa and Mr. Maclaren both laughed at the puppy's bewilderment.

Pip, although he by no means always behaved himself, was soon accepted as a member of the Hutchinson household. Marissa made several attempts to write to Captain Bill about him. "A **friend** has given me such a **lovely little dog** I am sure you will love him," she wrote **anxiously** at last, praying as she did so that God would keep Captain Bill in China for an

indefinite period.

Marissa wondered, rather **egocentrically**, if Mr. Maclaren would feel inspired to produce the portrait William wanted, and she was as egocentrically pleased when her visitor said one day: "Will you ever feel strong enough to sit for me, my dear? I would be so very honoured if you would. I could do such a picture of you in that white wrapper, waiting, waiting... Do say yes!"

"Of course, I will," Marissa said and blushed a little as he laughed and she laughed.

"Oh, you'll fall in love with your likeness, my love, I promise you," Mr. Maclaren said. "As everybody else will."

Marissa took up a leather-bound collection of sentimental love stories and verses.

"Ah, but your own album is quite as interesting as that," Mr. Maclaren said, looking at it with affection, while they turned the pages and admired all the pictures.

Crosbie knocked and **announced** the Misses Watson, and Pip put on his



"Dear Marissa! You look a little better today, my dear. But how you must miss Captain Bill," said Miss Amelia Watson, leaning over the chaise-longue. "And this is...?" Introductions were **flutteringly** made, and Marissa added, **with inspiration**: "Mr Maclaren is going to paint my portrait."

"How lovely! What a wonderful surprise for Captain Bill." Miss Emma Watson clasped her small hands together with pleasure; but Marissa guessed from the expression of the elder Miss Watson that the surprise would not remain a surprise for long.

"Go away, old duck!" said the parrot, expressing Marissa's feelings so well that she had to scold him and cover up his cage.

"Interfering maiden aunties!" Mr Maclaren said, when the Misses Watson had gone. "Thank heaven, my love, you thought of the picture. And that was no lie, after all."

"No, no," Marissa nodded. But she could not meet the eyes of Captain Bill's miniature on the bookcase.

"I am so very glad that you have found Mr Maclaren entertaining," wrote Captain Bill.

ihhtiyar... / diye/ başladı papağan. Kaptan Bill kafesi tam zamanında örttü.

Gemisine **iltihak etmek** için ayrıldı; sigara dumanı deri kaplı alt odalardan soldu ve yerini lavanta ile kolonya aldı. Temizlemek için dışarıya çizmeler yerine küçük terlikler konuldu, ve papağanın örtüsü nadiren kaldırıldı.

Marissa şezlonguna uzandı, ve biraz **mekik oyası** yaparak, bir şeyler olmasını, o bir şeyler sadece Dr. Crane'in ziyareti de olsa, **bekledi durdu**.

Pazartesi sabahı onun ziyaretini beklerken, ön kapının zili çaldı. "Çabuk ol, Milly, bacaklarıma bu şalı ört," / diye/ bağırdı, "ve ateşe iki kütük daha / koy/. Ve kolonyamı **lütfedersen!**" Milly şişeyi hanımının eline verdi ve ateşi halletti. Sonra şalı güzelce **sardı** ve gitti.

Birkaç dakika sonra Crosbie odaya girdi ve **kehanet bildiren** bir sesle, "Bay Michael Maclaren," / diye/ ilan etti.

"Nasılsınız? Eşim sizi beklememi söyledi," dedi Marissa, **eli ayağı dolaşmış görünmemeye** çalışarak. "Söyledi mi gerçekten. Ne kadar düşünceli bir hareket," / diye/ fısıldadı Bay Maclaren.

Marissa kızardı ve Bay Maclaren yakına geldi, ve / Marissa'nın / parmaklarını şalından **çektii** (kaldırdı). "Ne kadar **zarif** bir el bu," dedi, sıkarak. / Marissa'nın / beklediğinden daha gençti. Aslında Kaptan Bill onun adını söylediğinden bu yana, onun hakkında çok bir şey düşünmemiştir. Yaşlıca bir adam, belki **fularlı ve keçi sakallı** bir / adam / tahayyül etmişti. Bu adam, otuzlarının başlarında olmalı, diye düşündü. Kaptan Bill'in **pala bıyığına** karşın, **kıbar** bir bıyığı vardı ve gözleri kahverengi ve şakacıydılar. "Sanırım benden biraz **ürktünüz**, aziz Bayan Hutchinson," dedi Marissa'ya. Belki de size önce bir not yollamalıydım. **Kartvizitim yok**. Merakımdan ziyaret ettim. Lütfen affedin."

"Elbette, yalnız korkarım doktoru bekliyorum. Gelinceye kadar **lütfen** benimle kalın (beni eğlendirin)," dedi Marissa. Böylece Maclaren bir **tabureye** oturdu - Marissa onun bu kadını çevrede **yabancı** kalmadığına dikkat etti - ve albümünün sayfalarını çevirmeye başladı. "Ne kadar sevimli arkadaşlarınız olmalı," dedi. "Ve bu kadar çok **misra** bildiklerine göre de **az rastlanır eğitimli**. Çizimler de öyle... çok **mükemmel** yapılmış."

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsunuz! Onları ben yaptım." Marissa onu **güzelleştiren bir biçimde** kızardı. Fakat sonra Crosbie kapıyı çaldı, Dr. Crane'in / geldiğini / bildirdi ve **başbaşa konuşma** bitti. "Ziyani yok, bu sadece bir **'görüşmek üzere'** olmalı - birbirimizi tekrar görünceye kadar. Yani, beni tekrar görmek isterseniz / tabii /?" dedi

Maclaren şapkasını alırken. "Aslında evet. Lütfen tekrar arayın ve benim çizimlerle ilgili nasihat edin," dedi Marissa.

Günün geri kalanı garip bir **süratle** geçti. Aslında sonraki haftada, Bay Maclaren'in onu tekrar arayıp aramayacağı, ararsa ne zaman arayacağı merakıyla hızlandı.

Bir sonraki Çarşamba, Milly, **yatak odasına** aceleyle, kapıyı çalmadan daldı. "Bay Maclaren küçük bir köpeklerle burada," dedi. "Sizin için olduğunu söylüyor." "Benim için mi? Ama ben bir köpek alamam! Onu kim **yürütecek?**" / diye/ bağırdı Marissa, **kasnağını** fırlatarak.

"Neden, Madam, ya ben ya Crosbie / yürütürüz/. O kadar sevimli ki!" "Bize bir **öpücük** ver, benim ihtiyar sevgilim!" / diye/ devreye girdi papağan kıskançlıkla. "Sen sussan iyi olur!" / diye/ emretti Milly.

Köpek, **tasmasını sürükleyerek** Maclaren'den önce içeri **süzüldü**. Üç renkli bir Kral Charles **tazı yavrusuydu**. Albümü dağıtarak ve nakış **yumaklarını** yere saçarak, Marissa'nın üstüne **sevecenlikle** atladı.

"Aman yarabbi, aman yarabbi," Marissa üledi, titreyen küçük yavruya sarılarak ve sevinçten çıldırması gerekip gerekmediğini düşünerek. "Şimdi Pip'e aşık olmadığınızı söyleme," dedi Maclaren, "Size, bu yalnız yaşamınızı biraz neşelendirmek ve **terbiyeli olmak** şartıyla geliyor, Bayan Hutchinson."

"Ne kadar düşünceli ve naziksiniz. Bu papağan pek iyi bir arkadaş değil." "Canın cehenneme," / diye/ bağırdı çok kızmış olan papağan, ve Marissa ve Bay Maclaren yavrunun şaşkınlığına güldüler.

Pip, her zaman terbiyeli olmadığı halde, kısa zamanda Hutchinson hanesinin bir üyesi olarak kabullenildi. Marissa birkaç defa Kaptan Bill'e onu haber vermeye çalıştı. "**Bir arkadaş bana çok sevimli bir köpek verdi. Onu seveceğinden eminim.**" / diye/ sonunda **çekinerek**



İNGİLİZCEDE KULLANILAN 25 TİP CÜMLE

İPUÇLARI

PROGRAM

Ağustos 1983

- IC : "Preposition" (edat) alan intransitive fiillerle yapılan cümleler
IC1 : Subject + intransitive verb + preposition + noun / pronoun / gerund
IC2 : Subject + intransitive verb + preposition + noun + /pronoun + to-infinitive phrase
IC3 : Subject + intransitive verb + preposition + it + clause

I.C.4

I.C.4 yapısındaki cümlelerde, **transitive** fiiller, **to-infinitive (phrase)** ile beraber kullanılır. **Infinitive**, bir amaç ya da bir sonuç gösterir.

TABLE I.C.4.

SUBJECT + INTRANSITIVE VERB + TO-INFINITIVE (PHRASE)

1. We stopped
2. He ran
3. He went there
4. I came
5. They left
6. She stood up
7. I failed
8. I hardly managed
9. They assembled
10. I looked up
11. Don't bother
12. I don't hesitate

- to have a dinner.
to open the door.
to see his mother
to find out what happened.
to go home.
to see better.
to catch the thief.
to get on the bus.
to discuss the problem.
to see the moon.
to talk to me.
to see you.

NOT: 11 ve 12. cümlelerin edatlarla da kullanılabileceğine dikkat edin.
11. Don't bother **about** talking to me.
12. I don't hesitate **about** seeing you.

Check!

Now it's your turn to try!

Derginizdeki "Waiting for Captain William" öyküsünde, SUBJECT + INTRANSITIVE VERB + TO-INFINITIVE yapısında beş cümle bulabilir misiniz?

SUBJECT + INTRANSITIVE VERB + TO-INFINITIVE (PHRASE)

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

How about these!

- to be patient.
to receive her callers.
to expect you.
to go out on short excursions.
to go.

He decided
Marissa lay on her chaise-longue
My husband told me
She began
He was obliged

SUBJECT + INTRANSITIVE VERB + TO-INFINITIVE (PHRASE)

IC4 : Subject + intransitive verb + to-infinitive phrase
 IC5 : Subject + seem/appear cümleleri
 IC5a : Subject + seem/appear + to be + adjective
 IC5b : Subject + seem/appear + adjective + to-infinitive phrase

IC6 : Subject + be + to-infinitive (phrase)
 ID : Subject + anomalous finite + infinitive (phrase)
 IE : END OF TRANSITIVE VERBS!

I.C.5 yapısındaki cümlelerde "**seem, appear/görünmek, gibi görünmek**" fiilleri, **to-infinitive** ile beraber kullanılır. Eğer **infinitive** tümleş durumundaki bir sıfat ya da isim'le beraber "be" ise, "be" kullanılmayabilir.
 OR: This seems **to be** important/This seems important.

I.C.5a yapısındaki cümlelerde, "Seem/appear" fiilleri bir sıfat ya da isimle kullanılır.

TABLE I.C.5a

SUBJECT + SEEM/APPEAR + (TO BE) ADJECTIVE

- | | |
|-----------------------------|---|
| 1. This book doesn't appear | (to be) interesting. |
| 2. You seem | (to be) younger than I am. |
| 3. She seemed | (to be) surprised. |
| 4. The problem doesn't seem | (to be) solvable. |
| 5. This road doesn't seem | (to be) passable. |
| 6. I seem | (to be) unable to controll the situation. |
| 7. This matter seems | (to be) serious. |
| 8. The wound seems | (to be) fatal. |

Exercise a little!

Aşağıdaki cümleleri Tablo I.C.5a yapısında, İngilizce'ye çevirebilir misiniz? "To be"siz kullanınca farkediyor mu?

- 1. Ahmet haberlere şaşırmış gibi göründü.
- 2. Durum oldukça umutsuz gibi göründü.
- 3. Sandalye gereksizmiş gibi göründü.
- 4. Elbisesi aşırı derecede resmi gibi göründü.
- 5. Yol sonsuz göründü.

How about these?

- | | |
|-------------------------|--------------------------------|
| 1. Ahmet seemed | (to be) surprised at the news. |
| 2. The situation seemed | (to be) unnecessary. |
| 4. His suit appeared | (to be) too formal. |
| 5. The road seemed | (to be) endless. |

Öznenin; to-infinitive (phrase), gerund (phrase) ya da clause olduğu durumlarda, "seem/appear" fiilleri "it" ile beraber kullanılır. Bu yapıdaki cümlelerde, "to be", genellikle yoktur.

I.C.5

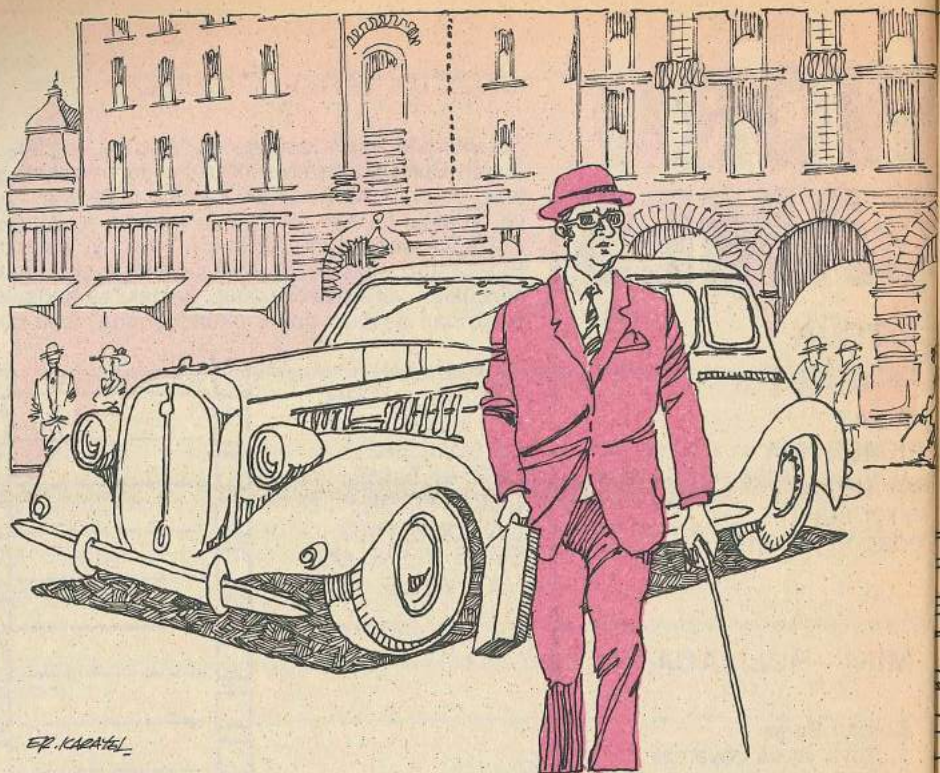
I.C.5a

Check!

I.C.5b

Abridged from a
story by
Mac Kinlay Kantor

A MAN WHO HAD NO EYES



As Mr. Parsons came out of his hotel, he saw a beggar coming down the street. He was a blind beggar. He carried an old cane and thumped his way cautiously. He was a shaggy, thick-necked man. His coat was greasy and he wore a black pouch over his shoulder. Apparently he had something to sell.

The air was rich with spring. The sun was warm and it yellowed over the asphalt. Mr. Parsons stood in front of his hotel and listened to the click-clack approach of the sightless man. He felt a sudden and foolish pity for all blind creatures. Mr. Parsons thought that he was very glad to be alive. A few years ago he had been just a skilled laborer. Now he was successful, respected and admired. He was in the insurance business. He became successful alone **unaided**. He **struggled beneath handicaps**. And he was still young. The blue air of spring could **thrill** him with **eagerness**.

He took a step forward just as the tap-tapping blind man passed him by. Quickly the shabby man turned. "Listen, mister. Just a minute of your time."

Mr. Parsons said, "It's late. I have to keep an **appointment**. Do you want me to give you something?"

"I am not a beggar, mister. You bet I am not. I got a nice little thing here." He **fumbled** until he could press a small object into Mr. Parson's hand. "That I sell. One dollar. Best cigarette lighter ever

made."

Mr. Parsons stood there. He was somewhat **annoyed** and embarrassed. He was a handsome man in his gray suit and gray hat with his **malacca stick**. Of course the man with the cigarette lighters could not see him.

"But I don't smoke," Mr. Parsons said.

"Listen, I bet you know plenty of people who smoke. This would make a nice little present. Besides, you would like to help a poor man, wouldn't you?" said the man, as he clung to Mr. Parson's sleeve. Mr. Parsons sighed and felt his vest pocket. He brought out two half dollars and pressed them into the man's hand.

"Certainly. I'll help you. As you say, I can give it to someone. Have you lost your sight entirely?"

The shabby man pocketed the two half dollars. "Fourteen years, ago mister." Then he added with an **insane** sort of pride: "In Westbury, sir. I was one of them."

"Westbury," repeated Mr. Parsons. "Ah, yes. The chemical explosion... The papers haven't mentioned it for years. But at the time it was supposed to be one of the greatest **disasters** in—"

"They've forgotten all about it." The man shifted his feet **wearily**."

"I tell you, mister, a man who was in it doesn't forget about it. The last thing I ever saw was C shop going in one grand **smudge**, and that damned gas pouring in through all the **busted** windows."

Mr. Parsons coughed. But the blind peddler was caught up with the train of his one dramatic **reminiscence**. And he was also

thinking that Mr. Parsons may give him a few more half dollars.

"Just think of it, mister. A hundred and eight people killed, about two hundred injured and over fifty of them lost their eyes. Blind as **bats**." He came forward and rested his dirty hand against Mr. Parsons coat.

"I tell you, sir, there wasn't anything worse than that in the war. If I had lost my eyes in the war, okay. I would have been well taken care of. But I was just a workman. The capitalists were **insured**. They—"

"Insured," repeated Mr. Parsons. "Yes, that's what I sell."

"Do you want to know how I lost my eyes?" cried the man. "Well, here it is!" He talked with the **bitter** and **studied** drama of a story often told and told for money. "I was there in C shop. Last of all the men rushed out. Out in the air there was a chance, even though the buildings were exploding right and left. A lot of other men went out the door and got away safely. And just when I was at the door, a big guy behind me grabbed my leg. He said, 'Let me pass you...' Maybe he was crazy, I don't know. I try to forgive him in my heart. But he was bigger than I. He **hauled me back** and climbed right over me. He **trampled** me into the dirt and got out. I lay there with all that **poison** gas



cane (keɪn) : baston
 /to/ thump (θʌmp) : bir sopa veya benzeri şeyi yere vururken çıkan boğuk ses
 "patpatlamak" gibi
 cautiously ('kɔːʃəslɪ) : dikkatlice
 shaggy ('ʃæɡɪ) : üstü başı dökülen
 pouch (paʊtʃ) : torba
 sightless ('saɪtlɪs) : görmeyen
 unaided (ʌn'eɪdɪd) : yardım görmeyen
 /to/ struggle ('strʌɡl) : uğraşmak
 beneath handicaps (bɪ'niːə hændɪkæpz) : engeller altında
 /to/ thrill (θrɪl) : heyecanlandırmak
 eagerness ('iːɡə(r)nəs) : (burada) yaşamaya sevinç, istek
 click-clack/tap-tapping (klɪk-klæk/tæp-tæpɪŋ) : tik tik, pat pat gibi ses bildiren kelimelerin fill gibi kullanılışı
 appointment (ə'pɔɪntmənt) : randevu
 /to/ fumble ('fʌmbəl) : elle karıştırmak
 annoyed (ə'nɔɪd) : rahatsız olmuş
 malacca stick (mə'lækəstɪk) : ağaç baston
 insane (ɪn'seɪn) : çılgın
 disaster (dɪ'zɑːstə(r)) : felâket
 wearily ('zɪərəli) : yorgun bir şekilde

smudge (smʌdʒ) : simsiyah duman, is
 busted (bʌstəd) : patlamayla kırılmış
 He was caught up with the train of his one dramatic reminiscence : Yaşamının en dramatik hatıralarından birinin zincirine takılmıştı
 bat (bæt) : yarasa
 insured (ɪn'ʃʊə(r)d) : sigortalı
 bitter ('bɪtə(r)) : acı
 studied ('stʌdɪəd) : daha önceden prova edilmiş
 /to/ haul back (hɔːl bæk) : geri çekmek
 /to/ trample ('træmpl) : ayak altına alıp çiğnemek
 poison ('pɔɪzn) : zehir
 stuff (stʌf) : öteberi, o bu
 sob (sɒb) : hıçkırık
 tough luck (tʌf lʌk) : kör talih
 quivering ('kwɪvərɪŋ) : titreyen
 /to/ shiver ('ʃɪvə(r)) : tüyleri diken diken olmak
 hoarsely (hɔːsli) : boğuk boğuk
 gulp (ɡʌlp) : yutkunmak
 fiendishly (fi:ndɪʃli) : şeytanca, kötü kötü
 /to/ spout (spaʊt) : ağızdan kacırmak
 /to/ make a row (meɪk rəʊ) : patırtı etmek
 "So am I" : "Ben de"

pouring down on me, and flame and stuff..."

He swallowed and gave out a studied sob. He stood expecting Mr. Parsons to say "Tough luck, my man. Damned tough, now I want to give you..." Then he continued and said.

"That's my story, sir."
 The spring wind shrilled past them. It was damp and quivering.
 "That's not quite true," said Mr. Parsons.
 The blind peddler shivered crazily.
 "Not true? What do you mean, you —?"

"The story is true," Mr. Parsons said, "except that it was the other way around."

"Other way around?"
 "I was in the C shop," said Mr. Parsons. You were the fellow who hauled me back and climbed over me. You were bigger than I was, Markwardt."

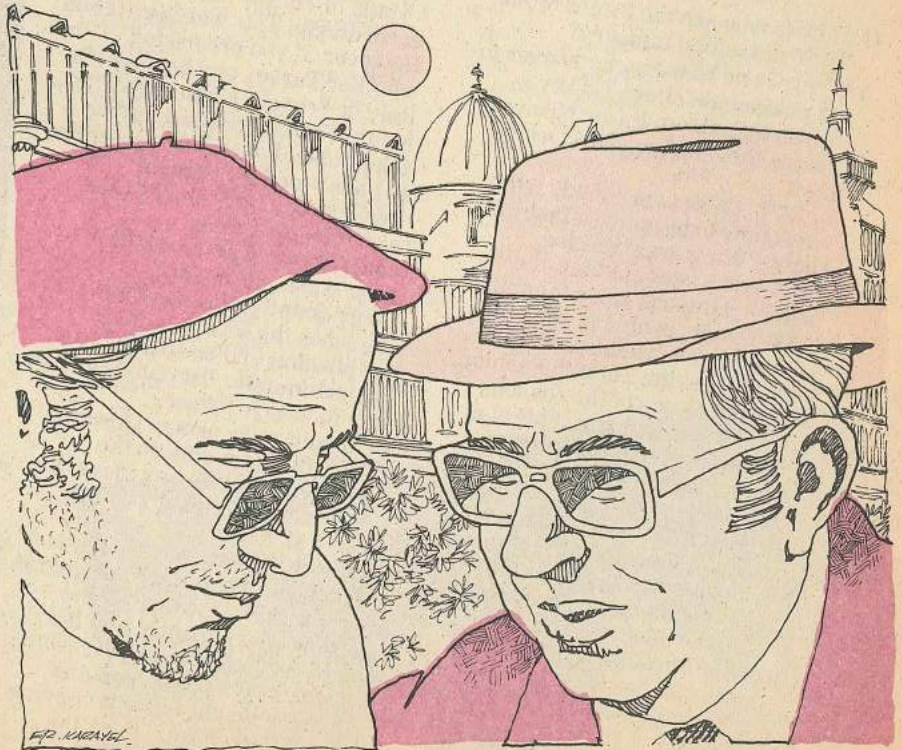
The blind man stood for a long time. He swallowed hoarsely. He gulped.
 "Parsons, by God! By God! I thought you —"

And then he screamed fiendishly.
 "Yes. Maybe so. Maybe so. But I'm blind! I'm blind, and you've been standing here and letting me spout to you. You were laughing every minute! I am blind!"

People in the street turned to stare at him.

"You got away, but I'm blind! Do you hear? I'm —"

"Well," said Mr. Parsons, "don't make such a row about it, Markwardt; so am I."



INTERVIEW

Sabâ Yumak Interviews Kâmil Sükûn

This interview first appeared in the Autumn 1982 issue of the "Istanbul-Sheraton" magazine and is being reprinted by kind permission of the publishers.

Kâmil Sükûn is an important and influential figure in the Turkish fashion scene. Besides being an accomplished photographer, he is the editor of Vizon, the most important domestic fashion magazine.

Sabâ Yumak is assistant editor-in-chief of the Istanbul Sheraton magazine.

Scenes from a Turkish fashion-show

The Turkish Fashion Industry edited extracts

Q: How do you see the future of the Turkish fashion industry?

A: There is no reason whatsoever to be pessimistic about Turkey's future in fashion. Its vast growth during the last five years proves that.

In 1977, there was nobody who knew how to organise a fashion show. Today, we organise hundreds a year. In fact, the fashion industry, more than any other sector, is able to keep up with Europe's trade speed. The formation of the Turkish Fashion Society was one of the reasons behind the expansion. This was followed by the publication of a fashion magazine for the fashion trade.

As a result, Turkey's fashion industry became aware of the world's fashion cycle; at the same time there was growth within the business and this growth, I'm sure, will continue.

Q: Do you think there will be growth in exports?

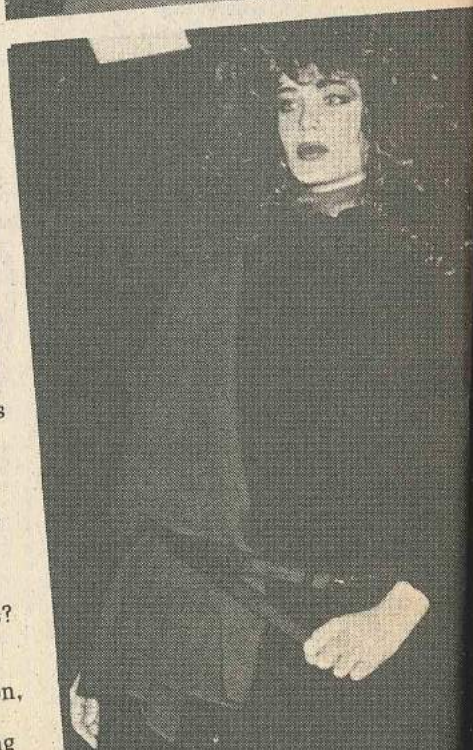
A: With the greater sophistication of Turkey's fashion industry, the

export of clothes labelled "Made in Turkey" has increased accordingly. This was inevitable. However, if you are asking whether Turkey can become like Italy or France, I cannot say that it can. Fashion needs a unique talent and above all it is essential to have "food for thought".

Designers in Italy and France are able to observe contemporary art in addition to their colleague's work; consequently, this combination becomes the source of their inspiration and creativity. Unfortunately, Turkish designers are unable to follow contemporary arts so closely. Therefore, not only do the designers lack in new ideas, but new talent is slow in coming.

Q: Does this mean that Turkey is filled with "copycat" designers?

A: I think that "copying" is the wrong word. France and Italy are the leaders in world fashion, if we use the word "copying", then the whole world is copying France and Italy. I think the word "following" is more suitable.



'Superwomen' of world fashion.



Q: Do you think that Turkish people are **fashion-conscious**?

A: Turkish people, like many other people in the world, are aware of change, and they try and organise their clothes accordingly. Just like the French and the Italians, Turks are always going somewhere. Streets are constantly crowded; therefore, there is all the more reason for people to dress up. One cannot **deny** the fact that fashion is mainly a woman's concern. The male wardrobe **consists of** a couple of suits, a few shirts, a blazer and a dozen ties. Furthermore, a man will quite often wear these until they become unwearable. This is **out of the question** for women. The **advent** of the young working woman has also created an important fashion conscious market.

Q: Can you give us your views on **presentation**?

A: It has become traditional in Turkey to criticise the lack of **up-to-date facilities**. If a fashion presentation is not **up to expected standards**. It is not Turkey but the organising body that should be **blamed**.

Q: Finally, can you **assess** the quality of Turkish **models**?

A: One should not and cannot compare the models who are in international fashion shows to the rest of models all over the world.

There are fifty top models in the world, but this does not mean the rest of the models have no **talent**; **on the contrary**, they do. In Turkey there are about ten well trained and talented models who do most of the fashion shows. Up until recently, modelling had not been considered as a "job" in Turkey; but the fashion trade has **flourished**, and thus the need for models, along with the interest in modeling, has increased.

influential (,ɪnfluˈenʃl) : etkin
figure ('fɪɡə(r)) : (burada) kişi, kişilik
accomplished (ə'kʌmplɪʃd) : başarılı
pessimistic (,pesɪ'mɪstɪk) : karamsar
fashion show ('fæʃn ʃəʊ) : defile
society (sə'saɪətɪ) : (burada) dernek
publication (,pʌblɪ'keɪʃn) : yayım
sophistication (sə'fɪstɪ'keɪʃn) : ayrıcalık-
lılık

accordingly (ə'kɔːdɪŋli) : dolayısıyla, uy-
gun olarak

inevitable (ɪn'evɪtəbl) : kaçınılmaz

unique talent (juː'nɪːk 'tælənt) : özgün
yetenek

essential (ɪ'senʃl) : mutlaka olması ge-
reken

food-for-thought : düşünce geliştirici
malzeme

/to/ observe (əb'zɜːv) : gözlemlemek

contemporary art (kən'temprəri ɑːt) :
çağdaş sanat

colleague's work ('kɒliːɡz wɜːk) : meslek-
taşlarının yapıtları

inspiration (,ɪnspə'reɪʃn) : ilham, esin

creativity (kriː'eɪtɪvɪti) : yaratıcılık

unfortunately (ʌn'fɔːtʃunətli) : maalesef

copycat ('kɒpɪkæt) : kopyacı

suitable ('suːtəbl) : uygun

fashion conscious ('fæʃn 'kɒnʃəs) : mo-
da meraklısı

/to/ deny (dɪ'naɪ) : aksini söylemek

consists /of/ (kən'sɪsts) : oluşur

right out of the question : kesinlikle
mümkün değil

advent ('ædvənt) : ortaya çıkışı

presentation (,prezn'teɪʃn) : (burada)
gösteri

up-to-date : modern, günün koşullarına
uygun

facilities (fə'sɪlɪtɪz) : fiziki olanaklar

not up to expected standards : beklen-
tilere erişemiyen

/to/ blame ('bleɪm) : suçlamak

/to/ assess (ə'ses) : değerlendirmek

model ('mɒdl) : (burada) manken

talent ('tælənt) : yetenek

on the contrary : tam tersine

/to/ flourish ('flaʊrɪʃ) : gelişmek,
serpilmek



fox in a chicken coop

PART 6

çizen: Emre ULAŞ



YES, YES, JUST GIVE ME THE CHICKEN!



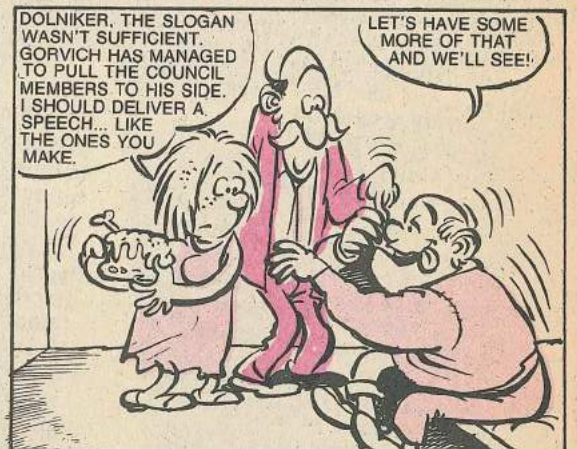
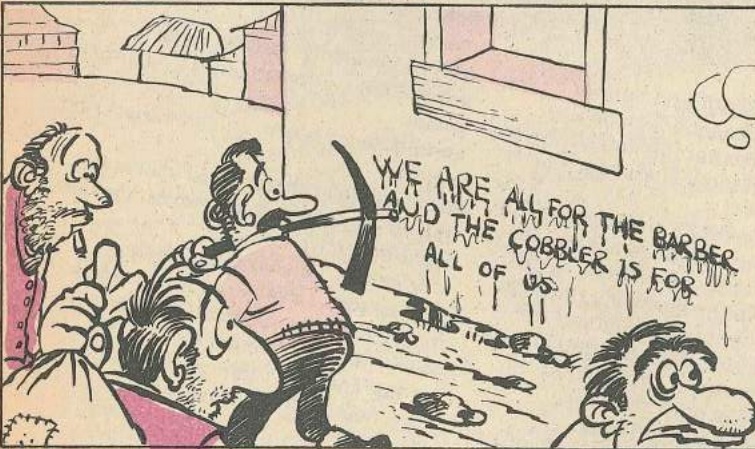
DON'T WORRY, JUST GIVE ME THE CHICKEN!



"WE'RE ALL FOR THE COBBLER, AND THE COBBLER IS FOR ALL OF US" IT'S WRITTEN ALL OVER THE TOWN.



GREAT! I KNEW YOU WERE A GREAT MAN!



LET'S HAVE SOME MORE OF THAT AND WE'LL SEE!



GREAT!



TO BE OF ONE BODY AND SOUL,
TO SPREAD ALL OVER, TO BUILD
AND TO DESTROY... TO
BE CONTINUED ON
PAGE 5...



TO BE
CONTINUED ON
PAGE 5...



THERE'LL
NEVER BE A
PAGE 5!

IT'S IS
END OF
THE PAGE 5!

NOW WE'LL SHOW YOU
WHERE THE PAGE 5 IS!

AND LET ME TELL
YOU THIS! I AM
THE HEADMAN!



PAGE 5
IS TORN!

ON PAGE
5!



YOUR SPEECH WAS EXCELLENT!
THE PEOPLE ARE AT EACH OTHER'S
THROATS! NOW WE NEED
SOMETHING EVEN MORE EFFECTIVE!

GIVE US ELECTRICITY.
THAT'S HOW WE'LL BEAT
THE COBBLER.

ALL RIGHT GIVE ME A
PENCIL, I'LL WRITE
TO THE COOP.



HERE IT IS,
MR. ENGINEER, MY
DARLING! IT HAS
ARRIVED!

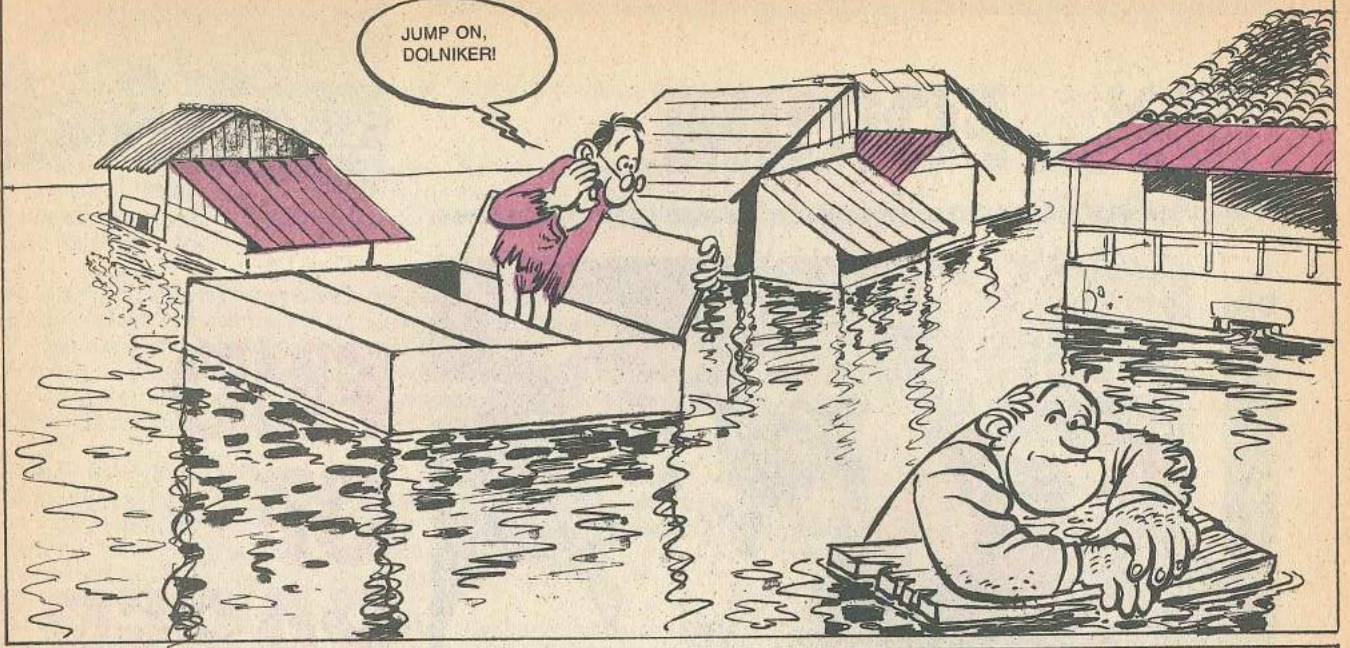
GOOD GRACIOUS!
IT IS AN AMPLIFIER! HOW
I MISSED THE WARMTH
OF A MICROPHONE!



ONE... TWO...
ONE, TWO...
GREAT!

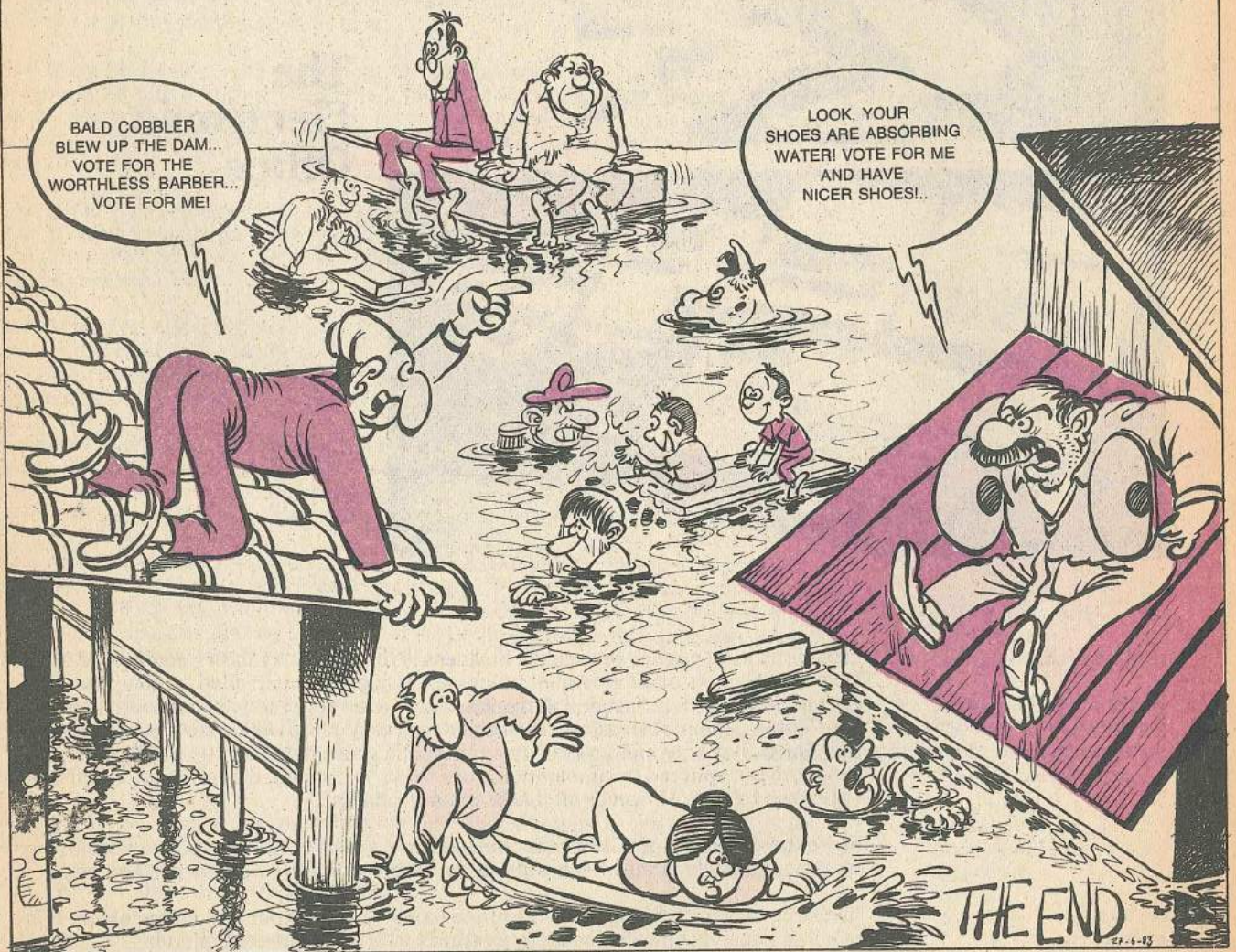


JUMP ON,
DOLNIKER!

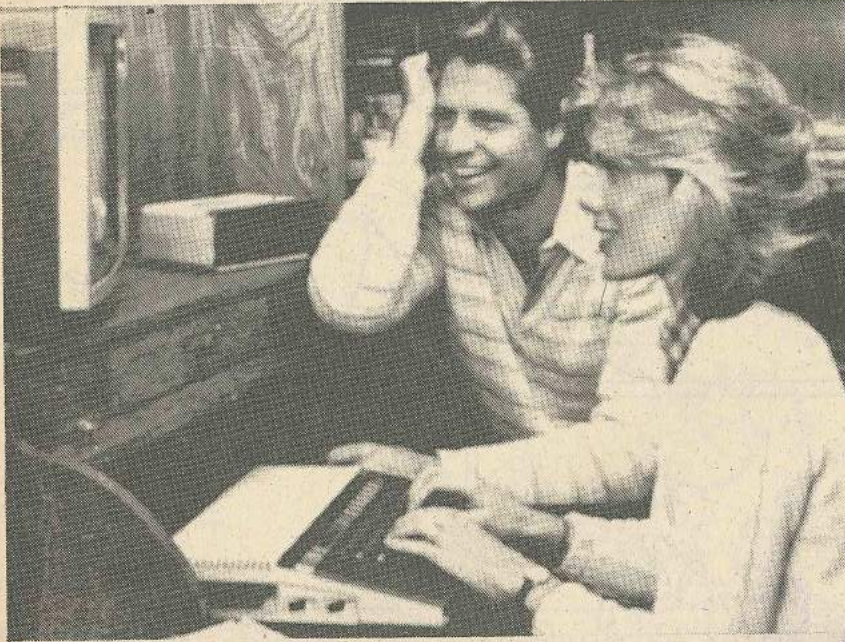


BALD COBBLER
BLEW UP THE DAM...
VOTE FOR THE
WORTHLESS BARBER...
VOTE FOR ME!

LOOK, YOUR
SHOES ARE ABSORBING
WATER! VOTE FOR ME
AND HAVE
NICER SHOES!..



BİZİM ENGLISH FORUM



END OF PAPER!

The Electronic Office



modası geçmiş

büyük ihtimalle, idari
emek-yoğun terkedilmiş,
saklama, kayıtlar, dosyalama
kanıtlar kamçılanan

One of the most **outmoded** areas of business is the office. A factory might have all the very latest robots and automated processes, it might be controlled by computer, but the **chances are** that the **administrative** offices are very much as they were fifty years ago: That is, **labour intensive** with large areas of space **given up for storing records and filing**. Statistics **confirm** this fact; in the ten years between 1970-1980, factory productivity, **spurred** by automation, rose by 85 %. In contrast, office productivity has only risen by 4 %. However all this is about to change.

Since the beginning of this decade, businesses have been investing in new technology for the office, which they hope will **reduce** manpower and increase productivity.

ele alış
sonuç

uymak

Investing in new technology for the office can be a very expensive **undertaking**. It is one that doesn't show the immediate **returns** of factory automation; it is also an investment that, in some cases might not be necessary. In this forum we discuss new office equipment available, its application and the way employers will have to **adapt** to it.

B. Fawly: The way I see it, there is **no turning back** from the paperless office; in fact, there are many in existence.

geriye dönüş yok

Erdal Can: This is quite true. Of course, the biggest **advance** in office automation has been the **word processor**.

ilerleme
sözcük işlemcisi

T. Hoki: And these are developing at a fantastic speed. The simplest word processors, **store, edit and print** written **texts**. The most sophisticated systems can **translate** into different languages, correct spelling mistakes, and turn **rough drafts** into finished work.

depolar, düzenler,
basar metinler çevirmek
ilk çalışmalar

M.A.Ertürk: Word processors have become part of most modern offices. However, many of them are completely unnecessary and can even create more problems. When a business decides to invest in modern technology, a longterm strategy must be employed. The kind of businessman who feels a word processor might look good in his office and then goes out and buys one without any professional **advice** could be throwing his money away.

öneri

Erdal Can: I think Mr Ertürk is right, but I think his view is somewhat **pessimistic**. It is a fact that even small businesses that have invested in word processors have been able to reduce their **manning levels**. The larger businesses or the smaller businesses which have had a more systematic **approach** to modern technology have not only reduced their staff but have dramatically improved productivity.

karamsar

personel miktarı
yaklaşım

B. Fawly: We do seem to be **overlooking** the human element in the development of the modern office. In the most technologically advanced countries, it is a fact that in the last three years, secretarial jobs have been **disappearing** at an increasing rate. There are many people who are worried by this **trend**. Sociologists fear a social vacuum for women who wish to work, and those presently employed in secretarial work are worried that they might lose their jobs.

gözardı etmek

kayboluyor
eğilim

T. Hoki: Mr Fawly is right about the effect new technology has had upon the job prospects for office workers, but I don't think the situation is that **gloomy**. New jobs are being created even though **efficiency** is also increasing. More important **situations** are created for those who learn the new technology. This means higher salaries and more job satisfaction.

sıkıcı
verimlilik , mevki

Erdal Can: This is the present situation. The electronic office is with us. Perhaps we should look forward and try to predict how things will develop in the future. For me, and I think that Mr Hoki agrees with me on this, the most interesting development will be electronic mail.

T. Hoki: Yes, Erdal is quite right. A lot of office communications are already being sent by this alternative method. In the future letters will no longer go by post, but there will be terminals, similar to the present telex terminals, which will print out and store incoming letters, orders, and messages.

B. Fawly: I agree with my two colleagues, but for me, one of the most exciting developments is "teleconferencing". Managers and executives spend much of their time in meetings. In a big company with a number of different buildings, maybe in different towns or even countries, this has meant a lot of wasted time traveling to and from meetings.

Teleconferencing means that executives will be able to **take part** in meetings without leaving their offices. There are three main ways that this can be accomplished. The first way is to use the traditional telephone links. Of course the normal **hand-held** phones but "speaker phones" that would leave the **participants** hands free to take notes or **refer** to written material would be used.

katılmak

elde tutulan not
katılanlar
başvurmak

Erdal Can: If I could **interrupt** you for a minute, Basil. The most exciting development must be the video telephone. Executives will be able not only to talk to each other, but to see each other too. More important, they will be able to present visual material as well.

kesmek

B. Fawly: Yes, I was going on to **mention** that. In fact, there is one other method of Teleconferencing. This is to **communicate** through computer terminals. Once again a certain amount of visual material could be **displayed**, but, of course, everything would have to be written out on the **keyboard**.

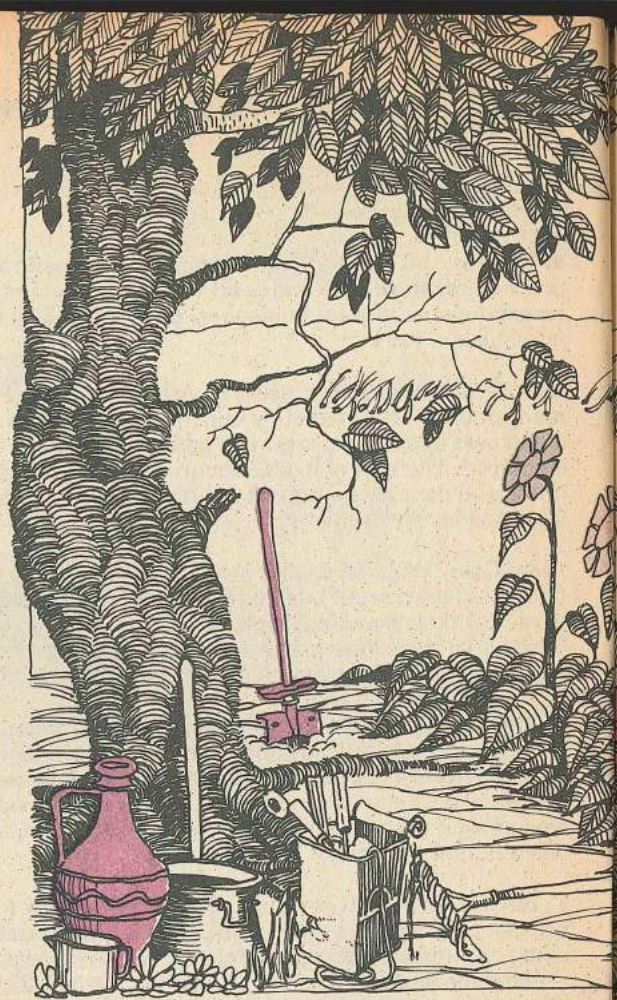
bahsetmek
iletişim kurmak
sergilenir
klavye

T. Hoki: I think we can **sum up** like this. There is a **revolution** going on in the office. It is a revolution that will effect everyone. Both employers and employees will have to adapt to it. The future for those that adapt to the new technology is very bright. Those that fail to adapt could be out-of-a job.

ÖNEMLİ: Bildiğiniz gibi, İngilizce'de, Türkçe'de olduğundan çok daha fazla kelime var. Bu nedenle Türkçe bir öyküyü İngilizce'ye çevirirken, çevirmen Türkçe sözcüklerin karşılığı olarak, yaklaşık anlamlara gelen birden fazla İngilizce sözcükten bir tanesini seçmek zorundadır. Örneğin; "*Hınçla savurdu.*" gibi bir cümleyi, "*Thrusted angrily,*" "*Thrusted seriously,*" "*Thrusted ragefully,*" "*Thrusted wrathfully,*" gibi "hınç" sözcüğünün yaklaşık anlamlarından birisini kullanarak çevirebilirsiniz. Çevirmenin seçtiği sözcük, çevirmenin yazanın ne demek istediğini kendince yorumlamasına bağlıdır ve tabii bir de öykünün genel havasına. Örneğin; "*kayısı kokusu*", "*apricot smell*" olarak çevrilebilir ama, "*aroma*", güzel olan "*smell*" olduğu için ve öykünün kahramanı güzellikleri vurguladığı için tercih edilir. Bazen de, İngilizce'de tam karşılığı olmayan kelimeleri çevirirken anlatımı muğlak bırakmamak için, birden fazla kelime kullanmak zorunluluğu doğar. *Bahadınlı*'nın bu kırsal öyküsünün çevirisini dikkatle okursanız, "nasıl Türkçe'den çıkıp da İngilizce düşünülür" sorusuna bazı cevaplar bulabilirsiniz. Türkçe sözcüklere karşılık olarak verilen İngilizce sözcükleri iyi bir İngilizce'den İngilizce'ye lügatten bakıp, anlam inceliklerini görmeniz yararlı olur.

MOTHER EVCİLİ

by Yusuf Ziya Bahadınlı



I used to shout even before I went out on the courtyard. "Mother Evcilii!"

Darkness has **trained me into using instincts** together with care. I used to take short steps. Have you ever stepped barefoot on a walnut sized stone, sharp as glass **all over**? The **rattling and clattering** water of Yassınar, together with the **lusty rustle** of the poplars shaken by the wind blowing from Gülveli to Bağrgan, would **capture** every single one of my sensory organs. I'd repeat: "Mother Evcilii!"

I knew she wouldn't hear **then**. But I also knew that my voice would turn into an **invisible rope**, and go and **wind around** her waist. **Holding on** to that rope, I would walk **absolutely unafraid**, unafraid of stepping on walnutsized stones sharp as glass all over, unafraid of **evil spiritis**.

She'd hear **eventually**; by then I'd be near her.

"Mother Evcilii!"

"Eeeey!"

I could hear myself grow taller, my voice getting thicker; I'd change into a different key:

"Mother Evcilii!"

"Eeeey!"

In the evenings I'd take Mother

Evcili's **meal** to the vegetable garden. **Prior to that**, my brother and I would have a fighting **session over** who'd take the meal. I would win by being younger. But if my brother **happened to be in a stubborn mood**, I'd go to bed very early that day, and **thrash about** over pins made of anger and sadness.

I'd take her bulghur pilaff with lentils in a large bowl, and a few spoonfuls of **strained** sheep's yogurt in a bag of cloth. Fresh onions **would have been made ready beforehand**. We would **spread** the thin bread, and **swiftly** turn the bowl over the bread. Then we'd make in an **instant** ayran out of yogurt. **We'd take turns** in drinking from the bowl.

I knew that after dinner fresh, **rough-skinned** cucumbers with their flowers still attached to them would be awaiting me. Apricots, and a skirt full of plums, the juice and **aroma** of which **transformed into** sound when eating. I don't remember whether Mother Evcili and I talked to each other. The sound of corn corbs, the creaking of bugs, the voices of the frogs and the dogs could not spoil the unworded verse which I would make up **right there and then**. I would **inhale** that milkwhite whether it was smoke or

fog, air or aura, which poured from above, and **ward off by incense** the evil spirits from every part of my **sensitive** body.

Mother Evcili and I used to sleep together. I would turn my back to her and sleep on her lap, **curved into a ball**. My own mother would **betray** me; she'd leave to go to my father when I fell asleep. I'd tie one end of her **sash** to **some part of my body without letting her on to it**. I would know that as soon as I slept, the sash would **come undone**, I'd **nevertheless** tie it again, untiringly. Was it only the rough-skinned cucumbers, apricots and plums whose aroma turned into sound as I ate, that **attracted** me to Mother Evcili? **For one thing**, I wouldn't find it necessary to tie her sash. For another, she'd not say "sickly", "damned dirty" when she got angry.

Once, one of the ways of **avoiding draft**, was to marry from a far off place. My father had married Mother Evcili, from a far, far away place, from the village of Evcil. **Upon achieving his purpose**, he married my own mother as well. And forgot about Mother Evcili, like a pair of shoes which he had worn years ago, like a rag, torn and **discarded**. Not even once have I heard Mother Evcili talk about my father. I've



ever seen her lift her eyes and look at my father. And not even once has he said so much as two sentences to my father. My father would order and she'd obey. She wouldn't say "yes" in words, and she wouldn't say "no". Had she ever had a new dress? On her feet the /same/ sandals, winter and summer; on her back, a man's jacket, winter and summer. A sash on her waist and a three-layered skirt tucked into her gash?

No one had ever seen Mother Evcili bearing on a piece of meat, just as no one had ever seen her bite into a watermelon slice, the juice dripping. There were casks full of wine at home that we mostly drank in place of water. She did not take so much as a single drop. No one heard her sing a song; impossible to find someone who had witnessed her cry. Weddings and bayrams were like ordinary days for her. Complaining and sulking were unknown to her.

But once I saw her laugh, and laugh uproariously. The cucumbers had blossomed and the morning's chill shone like crystal spots on them. "Heey, hey de hey!" she was shouting. "Look at those, brother, at those!" She had bent and touched one of the flowers, and had slowly straightened up and started

laughing.

And one day the cucumbers had become as big as the green beans. She had picked one up and handed it to me, she had said, "Take it, but don't eat it immediately, let it sit for a while!" And once more when I had seen melons and watermelons had grown to the size of chick-peas and egg-plants into the size of a pinky.

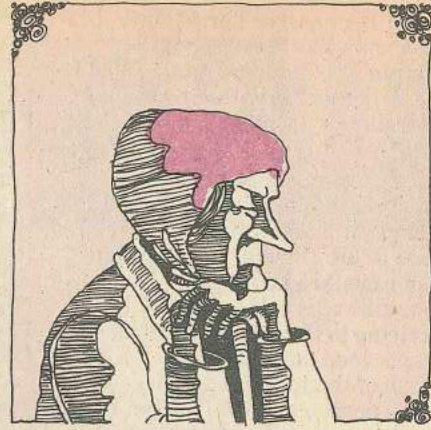
"Take a look, come and take a look at those, how tender, how young!" she would say as she circled around the patch excitedly. I remembered the day she spread the seed onto the soil. You would think she was preparing powder for babies' diapers. For days she had mashed the soil; she had sifted it. You could see neither a single stone nor a single weed. Then she had spread manure on it; again and again she pulverized it. She made the arcs. If you were to see them from the air, you'd think they were a relief.

If you'd then see her blend in the melon, watermelon, cucumber and tomato seeds, you'd take her for a young bride dreaming of a "beautiful" child. When she let the water on the arcs, you'd hear gurgling sounds. Perhaps, as the water flowed over the soil, as the soil took the water in, a mist enveloped the vicinity. How thirsty the soil was and how hungry the water. Who was attacking whom, the soil the water or the water the soil?

It hadn't been long before the black soil turned green. The tip of each seed which found itself above the earth was like an expression of gratitude by the Mother Earth. That's why Mother Evcili alternated between laughing and crying out, and she went back and forth along the arcs.

Mother Evcili was a light blue eyed, slim woman who was beautiful in my opinion. In the village, however, what they appreciated as beauty was a little different. A beautiful woman had to be, at least plump, or be sizeable enough to fill a lap. The eyes would have to be black and the hips would assert themselves "Here I am." Mother Evcili, was actually a woman for big cities.

My own mother, on the other hand, was beautiful by the accepted standards of the community, and she was young. My father was not an easy man to hold. That is why we chuckled and perhaps, unconsciously took Mother Evcili's revenge on my mother. But long after I realised that Mother Evcili had nothing against my mother. She



EVÇİLİ ANA

Daha evin avlusuna çıkmadan bağırdım:
"Evcili Anaaa!"

Karanlık, elyordamı ile önemli olmayı birlikte kullanma alışkanlığı kazandırmıştır bana. Adımlarımı kısa kısa atardım. Siz hiç ceviz iriliğinde her bir yanı cam keskinliğinde bir taş bastınız mı yalınayak? Yassıpınar'ın şakırdayan suyu, Gülvelden Bağırın'a doğru esen yelin sarsımıyla kösnül sesler çıkaran kavakların hisirtisi, tüm duyu organlarımı buyruğuna alırdı. Ben yinelerdim:

"Evcili Anaaa!"

Hemen duymayacağını bilirdim. Ama şunu da bilirdim, sesim, ses olmaktan çıkar görünmeyen bir ip olur, varır Evcili Ana'nın beline dolanırdı. Ben o ipten tutuna tutuna hiçbir şeyden korkmadan, her bir yanı cam gibi ceviz iriliğinde taş basmaya korkmadan, cinden periden korkmadan yürürdüm. Duyardı sonra, yakınındayım şimdi.

"Evcili Anaaa!"

"Eeeyy!"

Boyumun uzadığını duyardım, sesimin kalınlaştığını, makam değiştirdim:
"Ev-cili Anaaa!"

"Ee-eeeyy!"

Akşamları Evcili Ana'nın aزیğını götürürdüm bostana. Önce bir fasıl kavga ederdik ağabeyimle, aزیğı götürmek üstüne. Küçüklüğümle yenerdim onu. Bir de inadı tuttu mu ağabeyimin, o gün erkenden yatar, öfkeden, üzüntüden oluşmuş, iğneler üstünde debelenir dururdum.

Ona mercimekli bulgur pilavı götürürdüm büyük bir tasla. Bir de bez torba içinde birkaç kaşık süzme koyun yoğurdu. Önceden soğan hazırlanmıştır. Yufka ekmekleri sererdik, üstüne taşı boşaltırdık birden. Sonra yoğurdu ayran ederdik bir solukta. Tası bir o dikerdi başına bir ben.

Bilirdim yemekten sonra çiçeği burnunda pürtüklü taze hiyarlar beni beklerdi. Kaysılar, bir de yerken suyuyla kokusunun sese dönüştüğü bir etek dolusu erik.

Konuşur muyduk Evcili Ana'yla, anımsamıyorum. Mısır koçanlarının, böceklerinin çıtırtısı, kurbağa ve köpek sesleri o anda oluşturduğum sözsüz şiirimi bozamazlardı. Yukarlardan

didn't **consider** her as the other wife of her husband or her partner, but they were like two sisters. Mother Evcili had no name. How can a person be without a name? We call her "Mother Evcili", don't we? She must have had a name given her by her parents. That it was Meryem was not known. She didn't **complain**, and I think she didn't **care at all**. During a **census**, she **had registered as Evcili**. Republic was **taking its time in arriving in the village**. Mother Evcili was a good measure for me. Mother Evcili of thirty years ago was the same person as thirty hence. I would come and go, study, see the big cities, but keep finding the village **unchanged**. The Republic was still a **theoretical matter** for the village. That's why what the village teacher said was not quite **taken in**. The existence of the state, was represented by the teacher only. The teacher was **everything and nothing at the same time!**

Years later when I went back to the village I found Mother Evcili again in the vegetable garden, standing over the arc. She was the same, except for her hair which had greyed a little more. A mist enveloped the vicinity as water flowed over the soil and the soil took in the water.

"So my father is dead, Mother Evcili," I said to her in **deep sorrow** upon the newly heard news, **taking refuge in her consolation**. Iron of shovel **wriggled** under the soil. She held onto it, **steadily, for an interminable time**, and then started digging with quick movements, throwing dirt in front of the water.

I **thought** that she hadn't heard, and raising my voice wanted to **reveal** my sorrow once again.

"So my father is dead, ha Mother Evcili?"

Swiftly she thrust the shovel into the earth, **leaned on its handle**, and looked up at me. Her **fading blue eyes stared blankly** for some time, then, with a **trembling voice**, she said:

"He is dead." She kept still for a while, then added,

"When your father died the henna of my hands hadn't dried yet."

She must have understood that I **couldn't make out** what she was saying, so she continued her talk. "I **never knew whether he was alive or dead**."

She filled the shovel high with humid soil and hurled it **wrathfully** in front of the water whose direction she wanted to change.

dökülen duman ya da sis, hava ya da hare o sütbeyazı **ciğerlerime çeker, duyan her yanımlı tutsülerdim**. Evcili Ana'yla birlikte yatarırdık. Ona sırtımı döner, kucagında **tortop** uyur kalırdım. Anamsa hep **aldatırdı**, ben uyuyunca kalkar babamın yanına giderdi. Ona **sezdirmeden kuşağının ucunu bir yerime bağlardım**. Bilirdim, ben uyuyunca kuşak çözülecektir, bıkmadan bağlardım **yine de**.

Beni Evcili Ana'ya **çeken**, pürüklü taze hiyar, kayısı, bir de yerken kokusunun sese dönüştüğü erik miydi yalnız? Evcili Ana'nın kuşağını bağlamaya gerek görmezdim **örneğin**. Bir de "sırcalı", "pis nalet" demezdi kızdığına. Bir zamanlar **askere gitmemenin** bir yolu da uzak bir yerden evlenmekmiş. Babam Evcili Ana'yı köye uzak, çok uzak bir köyden, Evcili köyünden almış. **İsteği olduktan sonra** üstüne anamla evlenmiş. Ve Evcili Ana'yı yıllar önce giydiği bir çift çarık gibi, yırtılmış da bir **kenara atılmış** bir çul parçası gibi unutmuş.

Evcili Ana'nın ağzından babamın adını bir kez olsun duymadım. Gözlerini kaldırıp da şöyle bir yüzüne baktığını görmedim babamın. Ve bir kez olsun babama iki tümcelik bir şey söylememiştir. Babam buyururdu o da yapardı. "Olur" demezdi söze dönüştürerek, "olmaz" da demezdi. Evcili Ana'nın yeni bir giysisi olmuş muydu? Ayağında çarık kıy yaz, sırtında bir erkek ceketi kıy yaz. Belinde kuşak, bir de **yanları sıvalı üçetek**. Evcili Ana'nın **sıyıra sıyıra bir et yediği** görülmemiştir, suyunu akıta akıta bir karpuz dilimi kemirmediği gibi. Evde **küpler dolusu şarap vardı**, su yerine içerdik çok kez. **O bir yudum bile** içmedi. Bir kez bir türkü söylediği duyulmamıştır. Ağladığına bir tanık bulmak olanaksız. Düşünler, bayramlar **ötesi günlerden biri** gibiydi onun için. Sızlanmak, surat asmak **ondan uzaktı**. Ama ben Evcili Ana'nın güldüğünü, hem de **kahkahayla güldüğünü** gördüm bir kez. Hıyarlar çiçek açmıştı, sabahın kırağı **saydam** birer nokta gibi üstlerinde ışıldıyordu.

"Heey, hey de hey!" diye bağırıyordu.

"Şunlara bak ağabisi, şunlara!" Eğilip dokunmuş çiçeklerden birine, sonra yavaş yavaş doğrulmuş ve gülmeye başlamıştı.

Bir gün **de fasulye** iriliğine erişmişti hıyarlar. Birini koparmış uzatmıştı bana, "al ama yeme, **dursun biraz!**" demişti. Kavun karpuzun nohut, patlıcanın da **küçük parmak** iriliğine ulaştığında görmüştüm bir de:

"**Hele bak, şunlara bak, körpe körpe, teze, teze!**" diyerek karığın çevresinde **fır dönüyordu**.

Toprağa **tohum attığı** günü anımsadım. **Bebelere höllük** hazırlıyordu sanki.

Toprağı ezmişti günlerce, **elemiş belemişti**. Tek bir taş, tek bir ot göremezdiniz. Gübre döktü üstüne sonra, bir daha, bir daha **unufak etti**, karıklar yaptı.

Yukardan baksaydınız **kabartma** resim derdiniz.

Sonra kavun, karpuz, hiyar, domates tohumlarını toprağa bir **katişını** görseydiniz, bir "güzel çocuk" düşleyen yeni gelin **sanırdınız** onu.

Suyu bıraktı karıklara sonra, **fosur fosur** sesler duyuyordunuz. Belki de bir duman sarıyordu ortalığı, su toprağa aktıkça,

toprak suyu **emdikçe**. Nasıl da **susamış toprak suya, su toprağa**. Nasıl da **acıkmış su toprağa, toprak suya**. Su toprağa mı saldıırıyordu, toprak suya mı? Aradan fazla bir zaman geçmemiştir, kara toprak yeşile **keşmişti**. Her tohumun **yeryüzüne çıkan** ucu Toprak Ana'dan birer **teşekkürdü** sanki. Bu nedenle **gülmekle ağlamak arasında bir duygu yaşıyordu** Evcili Ana, karıkların çevresinde gidip geliyordu.

Evcili Ana ince, açık mavi gözlü ve **banu** göre **güzel** bir kadındı. Köydeyse **güzellik anlayışı** biraz farklıydı. Güzel bir kadın, en azından **balık etinde** olacak, kucak dolduracaktı ya da. Gözler kara, kalçalar "ben buradayım!" diye **bağıracaktı**. Evcili Ana, büyük kentlerin kadınında **aslında**.

Anamsa **çevre ölçülerine uygun** güzellikeydi ve gençti. Babam, **ele avuca sığacak biri değildi**. İçin için **gülerdik** o nedenle ve belki de bilinçaltı bir duyguyla Evcili Ana'nın **öcünü alırdık** anamdan. Ama Evcili Ana'nın anamla bir **sorunu olmadığını** çok sonra **anlamıştım**. Anama bir kuma gibi **bakmadığını**, onu bir ortak gibi **görmediğini**, iki bacı gibiydiler.

Evcili Ana'nın adı yoktu. Adsız insan olur mu? "Evcili Ana" diyoruz ya işte. Yani anasının, babasının koyduğu bir ad olmalıydı, bilinmezdi, Meryem'di. **Yakınmazdı**, sarıyordum **umurunda da değildi**. Bir sayım sırasında adını soran **sayım görevlisine** "Evcili" demişti. Cumhuriyet, köye bir türlü **varamıyordu**. Evcili Ana iyi bir ölçüttü benim için. Otuz yıl önceki Evcili Ana ile otuz yıl sonraki aynıydı. Gidiyordum geliyordum, okuyordum, büyük kentler görüyordum, köyü **otuz yıl önceki** haliyle buluyordum. Cumhuriyet köy için bir kuramdı daha. Öğretmenin söyledikleri bu nedenle **pek kavranamıyordu**. Devletin tek varlığı öğretmenle temsil ediliyor gibiydi. Öğretmen hem her şeydi, **hem hiç bir şey!**

Yıllar sonra köye vardığımda Evcili Ana yine bostanda, yine karığın başında bulmuştum. Evcili Ana aynıydı, saçları biraz daha ağarmıştı yalnız. Bir duman sarıyordu ortalığı su toprağa aktıkça, topra suyu **emdikçe**...

"Demek babam öldü Evcili Ana!" dedim yeni duyduğum haberin **derin acısıyla**, onun **avuntusuna sığınarak**.

Küreğin demiri toprağın altında **kıpır kıpırdı**. Öylece tuttu küreği, **nice sonra** toprağa daldırıp daldırıp suyun önüne atmaya başladı.

Duymadığını **sandım**, sesimi yükselte **üzüntümü bir daha dile getirmek** istedim:

"Demek babam öldü haa Evcili Ana?" Küreği toprağa sapladı **birden**, ucuna **dayanarak** başını yukarı kaldırdı. **Solmaya başlayan mavi gözleriyle boş boş** baktı bir süre, sonra **titrek** bir sesle "Öldü!" dedi, öylece durdu. Sonra **ekledi**:

"Elimin kınası daha kurumamıştı **baban öldüğünde!**"

Demek istediği şeyi **kavrayamadığını** anlamış olacak ki, konuşmasını sürdürdü. "**Benim için ha vardı ha yoktu!**"

Küreğe tepemele **doldurduğu** nemli toprağı, yönünü **değiştirmek** istediği suyun önüne **hınçla** savurdu.

HOCA NASRETTİN and İMAT



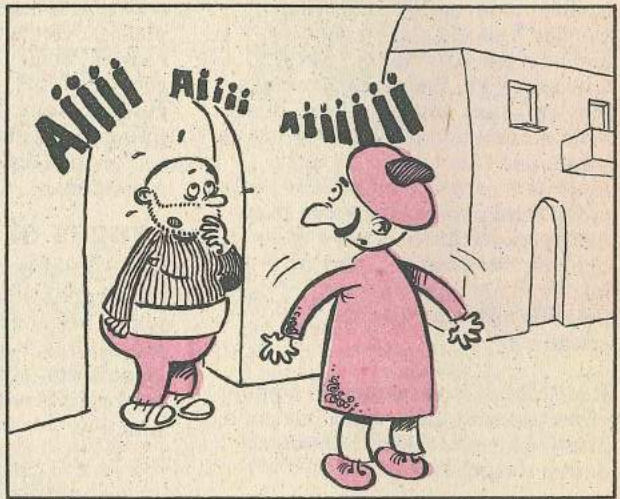
Hoca Efendi, Hoca Efendi...



— Şey, senin eşeği bir günlük alacaktım.



— İyi ama komşu eşek şimdi burada yok



— Ayıp, ayıp, HOca... Hani eşek yoktu!



— Bir dakika, yanlış anladın...



— Ses bu nesneden geliyordu, yahu...

Why do we Sleep?

Most researchers believe that human beings sleep to **allow** their body cells to **eliminate wastes**, repair **damage** and restore supplies of nutritional substances. Recent research shows that this isn't entirely true because most of the **restorative processes** of the body take place during normal waking activity. The human body **organises** life functions in cycles. **Regular** rises and falls in the speed, or **intensity**, of biological function, **conserve** energy and control life **functions**. A more **plausible reason** for sleep is that evolution has **equipped** human beings to **survive** during daylight. At night mankind "**holes up**" to **conserve resources** so that they will be **available** the next day.

The Night Owls

In the middle of the night when everyone else is asleep, you can feel as if you are the only person who is awake. **Insomniacs**, people who lack the ability to sleep, feel **isolated** and unhappy. However, an insomniac is not as lonely as he feels. It is estimated that 20 to 30 % of the total population **suffer** from insomnia. In this series we will analyse the whys and hows of insomnia and give you some **possible cures** to help you to a **sound sleep**.

It is difficult to **estimate** the number of people who suffer from insomnia. This is because it is difficult to **define** the point at which

Sleep!

Part 1

One of the most important Functions of the human body

sleeplessness **stops** being an **occasional annoyance** and starts being a serious problem.

If a person **takes** forty minutes or more to **get to sleep**, or sleeps less than six or six and a half hours a night, then she or he can have insomnia. Another **criterion** is feeling tired, tense, upset or weak and **associating** these feelings with insomnia.

Mechanisms which control sleeping and waking **respond** to many different **factors**. A person's physical and emotional state, daily **routine**, environment, relationships, accomplishments and general state of health can all influence sleeping **patterns**. These factors are different in each individual.

Stages of Sleep

Sleep is not **tranquil oblivion**. Polygraphs, electronic devices which are connected to sleeping individuals, record electrical **signals** that show that the brain is not totally **inactive**.

On the average a normal person sleeps within fifteen minutes, and gets into what is called the "twilight" period. In this period the thought process seem to relax or dissolve. A person **becomes less aware** of the physical surroundings, his muscles **relax**, and blood pressure together with **pulse rate** starts to decrease. During this period there are no dreams. Thoughts **shift** from one subject to another. The sleeper **reflects** on the events and feelings of the day in an **unorganized fashion**. Scientifically, this is known as Stage one sleep. Electrodes attached to the head of the sleeper record **characteristic** brain wave patterns called "**alpha patterns**".

Stage two follows **immediately after** stage one. During this new stage,



the sleeper's brain **sends out** "speed spindles". In Stage two the sleeper is definitely unconscious and the bodily processes are even slower.

The sleeper then enters Stages three and four. Stage four is the deepest level of sleep. During deep sleep, the individual no longer reflects about the day's activities. This is a stage, however, when some bodily processes increase. **Secretion of hormones**, for example, speed up.

After about an hour to an hour and a half's sleep, the sleeper falls into totally different kind of sleep, which is called the REM stage.

The REM Stage

The word "REM" is made up of the initial letters of **Rapid Eye Movement**. In this stage the person is suddenly active. Polygraphs indicate faster brain activity, smaller muscle **twitches**, becomes **irregular** breathing and rapid **darting around** of the eyes beneath the closed lids. Both the brain waves and the eye movements look like those of a person who is wide awake and who is scanning the environment. What is happening is that the brain is making its own **fantastic**, and **distorted** interpretation of the real world. This is the dream.

In a night's sleep there are more than one REM periods. Each last 5-15 minutes. Each time the individual moves backwards from Stage four, to three, to two, and then back again to three, four and the REM period. Between the REM periods, there may be a few minutes of wakefulness but often they are not remembered, because the sleeper almost immediately falls back into deep sleep.

Researchers have found that although a person can go without the first and second sleep stages, stages three and four are necessary. If the individual cannot go through these stages, he will feel **lethargic** the next day. Therefore, if an individual gets two or three hours of sleep, he can reach the third or the fourth stages, so the body may have enough rest. Some sleeping pills, if used regularly, may reduce or even totally destroy Stage four. If that is the case, then the individual is likely to be aggressive and irritable.

(Next Month: How are Insomniacs different?)

UYKU!

Bölüm 1

İnsan Vücudunun En Önemli İşlevlerinden biri

Niye Uyuruz?

Coğu araştırmacılar, insanların, **vücut hücrelerinin artıklarını atmalarına, hasar tamirine zaman tanımak** (izin vermek), ve beslenme madde dopolarını yenilemek için uyuduklarına inanırlar. Son araştırmalar bunun tümüyle doğru olmadığını göstermektedir, çünkü vücudun **kendini yenileme işlemleri**, normal uyanık zamandaki aktivitesi arasında meydana gelir. İnsan vücudu yaşam işlevlerini devreler /halinde/ **düzenler**. Biyolojik işlevlerin hız veya **yoğunluğundaki sıralı** iniş çıkışlar, enerjiyi **tasarruf eder** ve yaşam **işlevlerini** kontrol altında tutarlar. Uykunun daha akla **yatkın bir izahı**, evrimin, insan mahlukunu günışığında yaşamak üzere **donatmış** olmasıdır. Geceleri, insan türü **"kabuğuna çekilir"**, ertesi gün **elinin altında** olabilmesi için /yaşam/ **kaynaklarını tasarruf eder**.

Gece Kuşları

Gece yarısı, herkes uyurken uyumayan tek kişinin kendiniz olduğuna inanabilirsiniz. **Kronik (sürekli) uykusuzluk çekenler** /yani/ normal şekilde uyuyamayanlar, kendilerini **tecrüt edilmiş** ve mutsuz hissederler. Bununla beraber, bir insomniak sandığı kadar yalnız değildir. Toplam nüfusun %20—30'unun kronik uykusuzluktan **şikayetçi** olduğu tahmin edilmektedir. Bu yazı dizisinde, kronik uykusuzluğun nedenlerini ve nasıllarını inceleyecek ve sizin **deliksiz bir uyku** çekebilmenize yardımcı olabilmek için bazı **olası tedavi şekilleri** vereceğiz.

Kronik uykusuzluk çeken kişilerin sayısını **kestirmek** zordur. Bunun nedeni uykusuzluğun **arasıra ortaya çıkan bir rahatsızlık** olmaktan çıkıp, ciddi bir sorun haline geldiği noktayı belirlemenin zor olmasıdır.

Eğer kişi **uykuya dalabilmek için kırk dakika** veya daha fazla zamana **ihtiyaç duyuyorsa**, o zaman kronik uykusuzluğu olabilir. Bir başka **kıstas**, /kendini/ yorgun, gergin, sıkıntılı veya zayıf hissetmek ve bu duyguları uykusuzlukla **bağdaştırmaktır**.

Uykuyu ve dayanıklılığı kontrol eden mekanizmalar, pek çok çeşitli **unurlara reaksiyon verirler**. Kişinin fiziki veya duygusal durumu, günlük **düzeni**, çevresi, ilişkileri, başarıları ve genel sağlık durumunun hepsi uyku **düzenini**

etkiler. Ve bu unsurlar her ferte farklıdır.

Uyku Evreleri

Uyku; **sakin, dünyaya kapalı kayıtsızlık** değildir. Uyuyan kişilere bağlanan elektronik aletler, poligrafırlar, beynin tümüyle **hareketsiz** olmadığını gösteren elektrik **sinyaller** verirler.

Normal bir insan ortalama olarak onbeş dakika içinde uyur ve "alacakaranlık" denilen evreye girer, bu süreçte düşünce işlemleri **sakinleşir** ya da **dağılır** gibi görünür. Kişi fiziki çevresinden **giderek uzaklaşır**, kasları **gevşer** ve kan basıncı **nabızla** birlikte azalmaya başlar. Bu dönemde rüya yoktur. **Düşünceler** bir konudan diğerine **atlar**. Uyuyan kişi, günün olayları ve duygularının üstünde **karmaşık bir biçimde düşünür**. Bilimsel olarak, buna uykunun 1. Evresi denir. Uyuyan kişinin başına iliştirilen elektrotlar, **"alfa çizgileri"** denilen, **tipik** beyin dalgalarını kayda dökerler.

2. Evre, birinci Evre'nin **akabinde gelir**. Bu yeni evrede, uyuyan kişinin beyni **"hızlı iğler"** (yün eğirmekte kullanılan tahta araç) **yayınlar**. 2. Evre'de, uyuyan kişi kesinlikle bilinçsizdir ve bedensel işlevleri daha **ağırlaşmıştır**. Bundan sonra uyuyan kişi 3. ve 4. evrelere girer. 4. Ev **en derin uyku** seviyesidir. Derin uyku sırasında kişi artık günün olaylarını **düşünmez**. Fakat bu evrede bazı bedensel işlevler artar. Örneğin **büyüme hormonlarının salgısı** hızlanır. Bir, bir buçuk saatlik uykudan sonra, uyuyan kişi tümüyle farklı, REM aşaması denilen bir /evreye/ girer.

REM Evresi

REM sözcüğü Hızlı Göz Hareketleri kelimelerinin baş harflerinden oluşur. Bu aşamada kişi birden bire hareketlenir. Poligrafırlar daha hızlı beyinsel hareketler gösterir, küçük kaslar **kıpırdar**, nefes **düzensizleşir** ve gözler kapalı kapakların altında **kıpırdanır**. Hem beyin dalgaları hem de göz hareketleri etrafı inceleyen uyanık birisinininkine benzer. Olan şey beynin, gerçek dünyanın kendisine göre **çarpıtılmış, gerçek dışı** yorumunu yapmasıdır. Bu rüyadır.

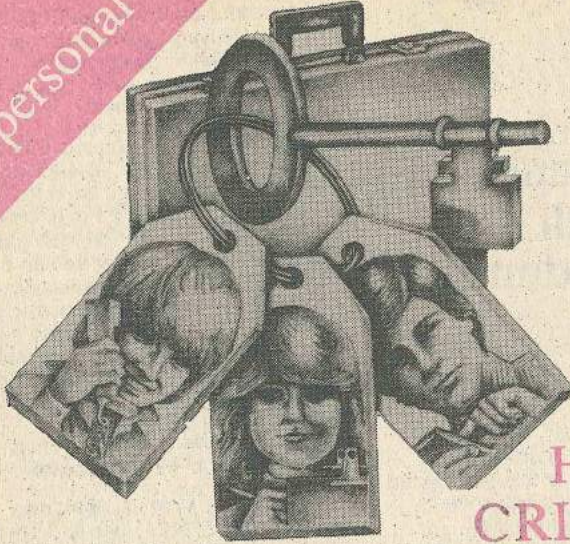
Bir gecelik uykuda birden fazla REM dönemleri vardır. Her biri 5—15 dakika kadar sürer. Her defasında, kişi 4. Evre'den geriye, 3'e, 2'ye gider ve tekrar 3, 4 ve REM sürecine geçer. REM süreçleri arasında, birkaç dakikalık uyanıklıklar olabilir, fakat çoğunlukla hatırlanmazlar, çünkü uyuyan kişi derhal derin bir uykuya döner.

Araştırmacılar kişinin birinci ve ikinci evrelerden geçmeden de olabileceğini, fakat 3 ve 4. Evre'nin gerekli olduğunu bulmuşlardır. Kişi **eğer bu evrelerden geçmezse**, ertesi gün **yorgun** olacaktır. Bu nedenle, kişi 2—3 saat uyuduğu halde ve dördüncü evrelerden geçerse, beden yeterince dinlenemez. Sürekli kullanıldıkları takdirde, bazı uyku ilaçları 4. Evre'yi azaltabilir hatta tümüyle ortadan kaldırılabılır. Eğer durum buysa, kişi saldırgan ve asabi olacaktır.

(Önümüzdeki Sayı: İnsomiyak'ların farkı nedir?)

KNOW YOURSELF BETTER

personal



HOW WELL DO YOU HANDLE CRITICISM?

Tleştirilmeyi kimse sevmez. Çoğumuz, başkalarının bizi beğenmediklerini düşününce rahatsız oluruz. Henüz daha tanışmadığınız, konuşmadığınız insanların bile kendi hakkımızda olumsuz düşüneceğini varsayıp, paniğe kapılanlarımız vardır. O kadar ki bir iş görüşmesinde, ya da yeni bir sosyal çevreye girdiğimizde, telaşımızdan, hiç istemediğimiz davranışlarda bulunur, pot üstüne pot kıyarız. Aşağıdaki anket sizin yeni durumlara girdiğinizde, karşınızdakiler tarafından nasıl değerlendirileceğinizi düşündüğünüzü ortaya çıkartmak için hazırlanmış. Bakın bakalım durup dururken sıkılanlardan mısınız. Carefully read the questions listed below. Decide whether a statement is true (T) or false (F). Don't spend too long on any one item.

1. Başkalarının karşısında aptal durumuna düşmekten korktuğum nadirdir.
2. Beni hiçbir şekilde etkilemeyeceğini bildiğim halde, insanların hakkında ne düşüneceklerini merak ederim.
3. Birinin beni yukarıdan aşağı süzdüğünü biliyorsa, gerginleşir, sinirlenirim.
4. İnsanların benim hakkımda ters fikir edindiklerini bildiğim halde aldım.
5. Sosyal bir hata yaptığımda çok rahatsız olurum.
6. Önemli kişilerin benim hakkımdaki fikirleri beni pek az etkiler.
7. Sık sık kendimi budala yerine koyduğumu hissedirim.
8. Başkaları beni beğenmediklerinde hemen hiç önem vermem.
9. Çoğunlukla başkalarının benim hatalarımı farketmelerinden korkarım.
10. Başkalarının beni beğenmemeleri üzerimde pek az etki yapar.
11. Biri beni değerlendiriyorsa,

sonunun kötü olacağını tahmin ederim.

12. Başkaları üzerinde bıraktığım etkinin üzerinde durmam.

13. Başkalarının beni beğenmeyeceğinden korkarım.

14. Kişilerin bende hata bulacaklarından korkarım.

15. Başkalarının fikirleri beni rahatsız etmez.

16. Birini memnun edememekten her zaman rahatsız olmam.

17. Birisi ile konuşurken, benim hakkımda ne düşündüğünü merak ederim.

18. Nasılsa bazı hatalar yapacağımı bilip derlenirim.

19. Genellikle insanlar üzerinde nasıl bir etki bırakacağımı merak ederim.

20. Amirlerimin hakkımda ne düşüneceklerini çok merak ederim.

21. Birinin beni yargıladığını bilsem de pek aldırmam.

22. Başkalarının beni işe yaramaz bulacaklarından korkarım.

23. Başkalarının benim hakkımda ne düşündüklerini pek az merak ederim.

24. Bazen başkalarının hakkımda ne düşündükleri hakkında aşırı derecede telaşlandığımı zannediyorum.

25. Çoğunlukla ters bir şeyler söylemekten ya da yapmaktan korkarım.

26. Çoğunlukla başkalarının benim hakkımda düşündüklerine aldırmam.

27. Başkalarının benim hakkımda iyi şeyler düşüneceklerinden genellikle eminim.

28. Çoğunlukla benim için önemli olan insanların hakkımda pek iyi düşünmeyeceklerinden korkarım.

29. Arkadaşlarımla benim hakkımdaki düşüncelerinden üzülürüm.

30. Eğer amirlerim tarafından yargılandığımı bilirsem gerginleşirim.

Puanınız — Puanınızı bulmak için kendi cevaplarınızı test anahtarı ile karşılaştırın. Uyan her cevap için kendinize bir not verin, ve bunların toplamını bulun.

Low Scorers (0-12) — People who score between 0-12, are relaxed in social situations. They are often dominant and open to new experiences. They find pleasure in entering situations where others fear to tread.

Average Scorers (13-20) — People who score in this range may be fearful of entering social situations. But when it comes to work, they may be confident and unafraid of negative evaluation. Different feelings in different situations are normal. Do not worry.

High Scorers — People who score high usually worry about what people think of them. They have difficulty in social situations. They are unhappy when they think negative evaluation is possible. They avoid people who criticize them. They are defensive, subservient, and perhaps self-effacing.

SCORING KEY TEST ANAHTARI

1.Y	16.Y
2.D	17.D
3.D	18.Y
4.Y	19.D
5.D	20.D
6.Y	21.Y
7.D	22.D
8.Y	23.Y
9.D	24.D
10.Y	25.D
11.D	26.Y
12.Y	27.Y
13.Y	28.D
14.D	29.D
15.Y	30.D

total score (skor): puan kazanmak
score (skor): puan
relaxed (ri'læksd): sakin
situation ('sitʃu'eɪʃn): durum
dominant ('dominant): önde gelen
experience (ik'spiəriəns): deneyim
to/ tread (tred): adım atmak
range (reindʒ): ara, erim
confident ('konfɪ'dent): güvenli
evaluation (i'vælju'eɪʃn): değerlendirme
to avoid (əvɔɪd): kaçınmak
defensive (di'fensiv): savunma halinde
subservient (səb'sɜ:viənt): boyun-eğen
self-effacing (self i'feɪsɪŋ): kendi kendini yeren

The good word on Gossip

As children, at home and at school, we are told and instructed that gossip is bad. This does little to stop us, particularly as we hear our elders and betters partaking in this pastime. However it does not completely eradicate the feeling that to gossip is bad. But according to a new book by Dr. John Sabini, gossip is not only good for you but it is essential for the normal functioning of society. Sabini says there are three main areas where gossip is essential. Gossip's most important function is as entertainment. /And/ entertainment is essential for our mental health and gossip has been called "intellectual chewing gum". The second function that Sabini mentions is that gossip is informational. This does not mean that all verbal information is gossip, but there are many occasions where we convey information about someone when we gossip behind their back. It may be to warn others it

may be to help others but the purpose is more than just entertainment. The third function according to Dr. Sabini is that we use gossip to find out about other people. When we gossip with people we don't know well, it is from their reactions and how much they confide in us, that we can judge them, and judge them we do! And if they don't live up to our expectations we will probably tell our friends about them! The final words about gossip are these; many of the world's best selling publications devote themselves entirely to this topic and all news is rarely anything more than gossip dressed up in serious clothes. Most people consider gossip to be a feminine occupation, there is some scientific proof that this might be the case, but it all depends on who you talk to. Many women claim that men gossip as much as women but they call it different names like "shop talk", and generally give it a more serious air when in fact all it is, is gossip.



Dedikoduya Övgü

Cocukken, evde ve okulda, bize dedikodunun kötü olduğu söylenir ve öğretilir. Bu bizi, özellikle, bu eğlenceye katılan büyüklerimizi dinlediğimiz sürece, pek durdurmaz. Yine de, dedikodunun kötü olduğu duygusunu tamamen yok etmez. Ancak Dr. John Sabini'nin yazdığı yeni bir kitaba göre, dedikodu sağlıklı olmanın yanı sıra, toplumun normal işleyişinin de önkoşuludur.

olabilir, ama amaç salt eğlencenin biraz dışındadır.

Dr. Sabini'ye göre üçüncü işlev, dedikoduyu diğer insanlar hakkında bilgi edinmek için kullandığımızdır. Pek tanımadığımız kişiler hakkında dedikodu yaparken, onları tepkilerinden, bize ne kadar açıldıklarından yargılayabiliriz; ve yargılarız da! Ve eğer onları gözümüz tutmazsa muhtemelen arkadaşlarımıza onlardan bahsederiz!

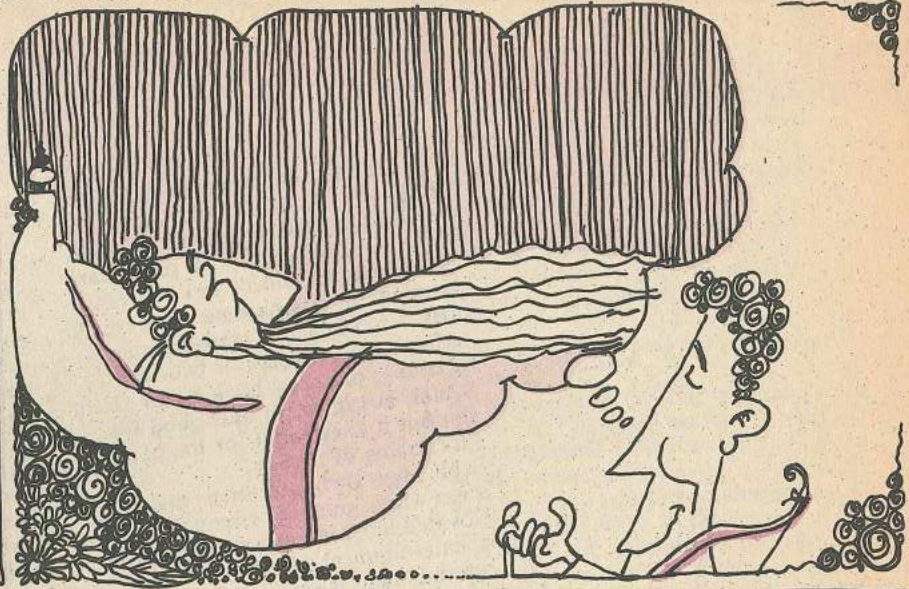
Dedikodu hakkında son sözler de şunlar: Dünyanın en çok satan yayınlarının çoğu kendilerini tamamen bu konuya adanmış ve bütün haberler //, ciddi giysilerle süslenip püslenen dedikodudan Pek başka bir şey değildir. İnsanların çoğu dedikoduyu bir kadın işi olarak düşünürler, durumun böyle olduğuna dair bazı bilimsel kanıtlar vardır, ancak herşey kiminle konuştuğunuza bağlıdır. Pek çok kadın, erkeklerin de kadınlar kadar dedikodu yaptığını, fakat onların bunu "iş konuşması" gibi değişik adlarla isimlendirdiklerini ve aslında dedikodudan başka bir şey olmadığı halde, genellikle ona daha ciddi bir hava verdiklerini öne sürerler.

Sabini, dedikodunun önkoşul olduğu belli başlı üç alan olduğunu söylüyor. Dedikodunun en önemli işlevi eğlendirici olmasıdır. Eğlence, ruhsal sağlığımız için şarttır ve dedikoduya "zihin sakızı" denilmektedir.

Sabini'nin bahsettiği ikinci işlev, dedikodunun haber (bilgi) vermesidir. Bu, bütün sözlü haberlerin dedikodu olduğu anlamına gelmez, ancak birisinin arkasından onunla ilgili haber kopardığımız durum çoktur. Başkalarını yarmak ya da yardım etmek /amacıyla/



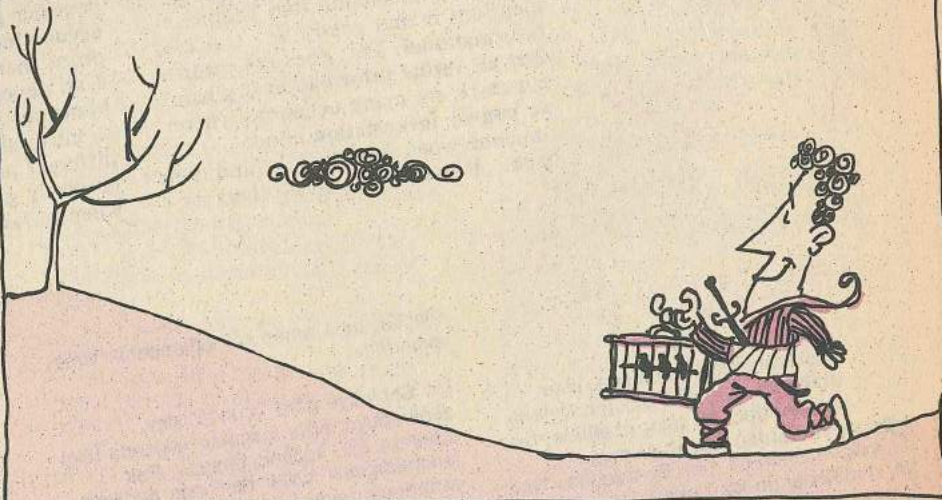
HE THOUGHT ABOUT HIS
FATHER...



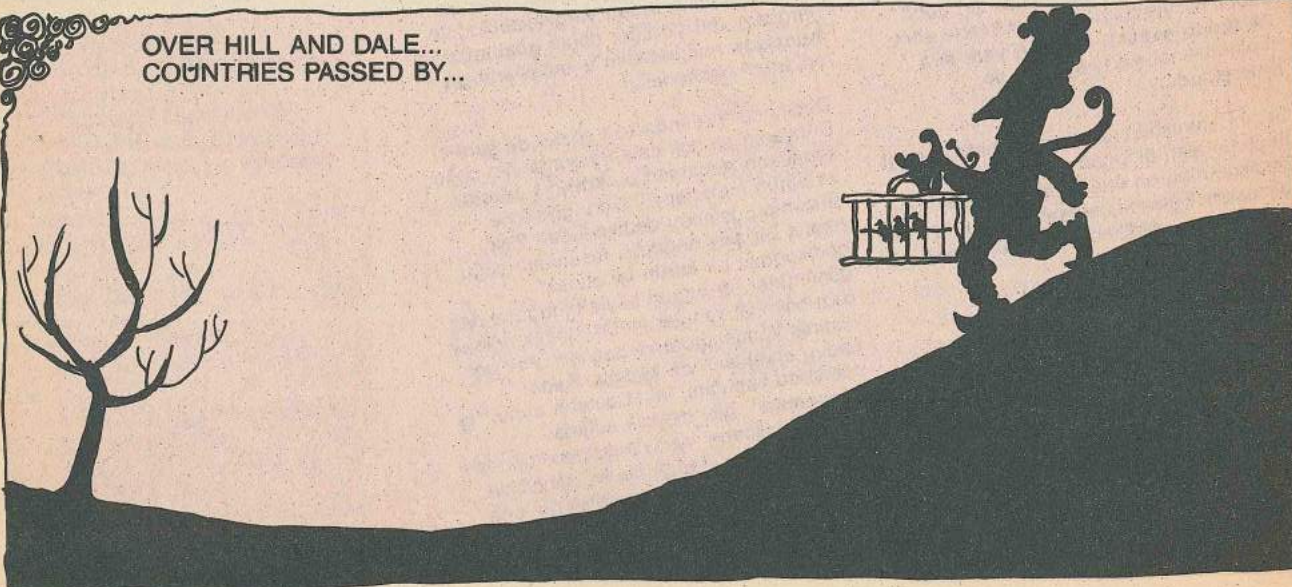
IT MADE HIM HAPPY...



HE WENT EVER ONWARDS...



OVER HILL AND DALE...
COUNTRIES PASSED BY...



HE ONCE AGAIN CAME ACROSS THE CEASELESSLY KNITTING GRANNY.

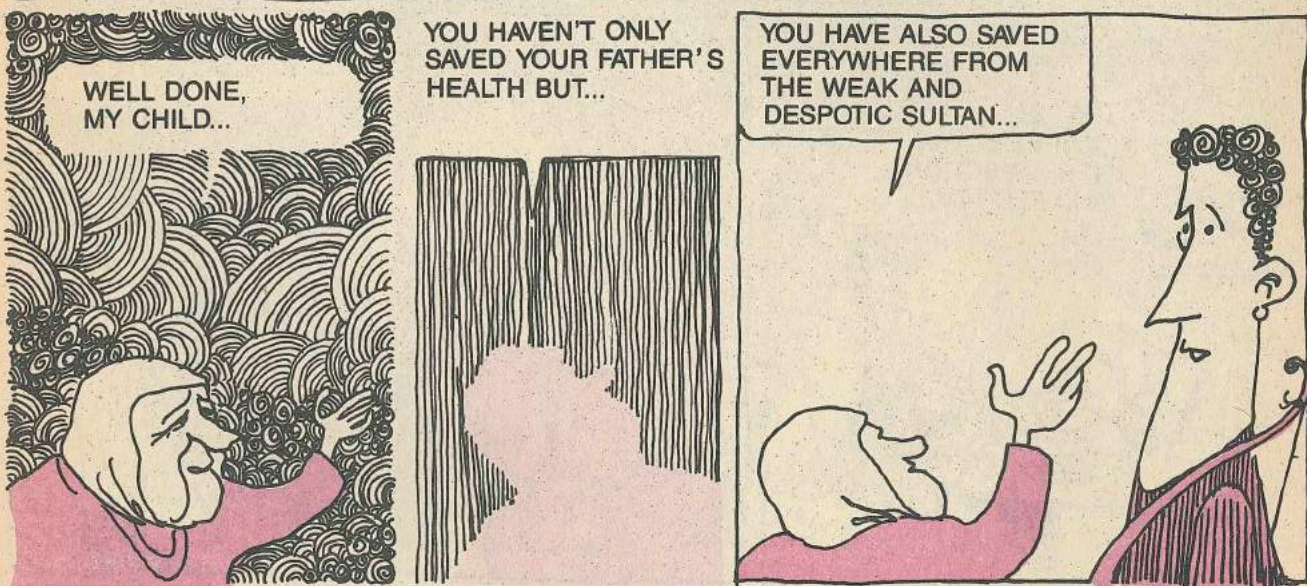
SO YOU'VE
RETURNED, SON?



WELL DONE,
MY CHILD...

YOU HAVEN'T ONLY
SAVED YOUR FATHER'S
HEALTH BUT...

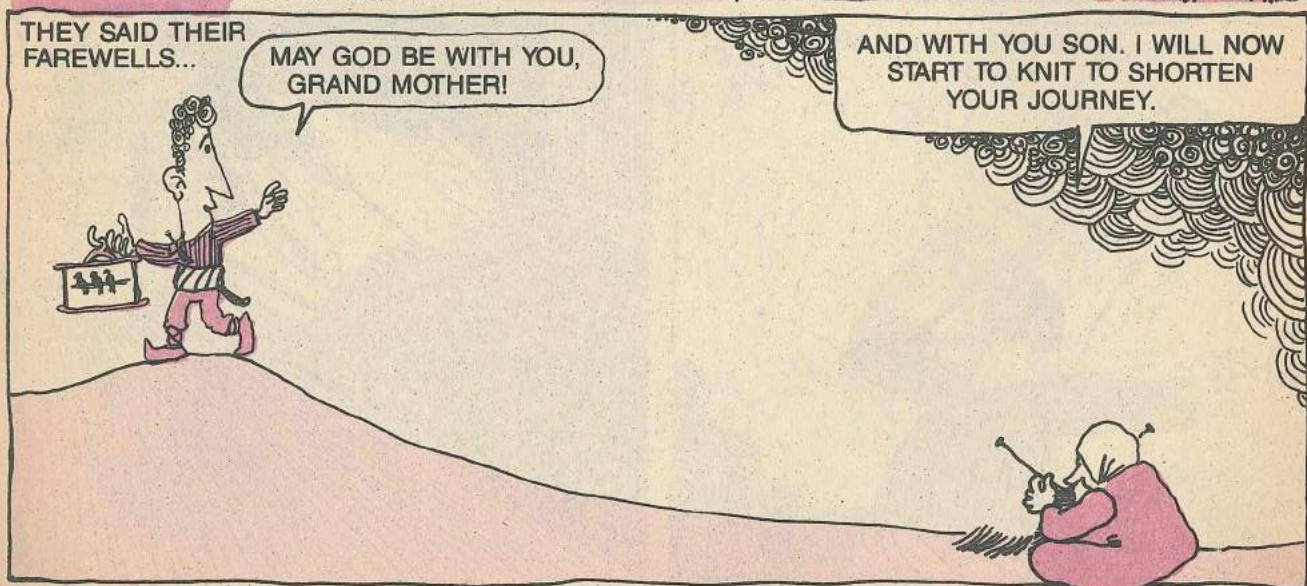
YOU HAVE ALSO SAVED
EVERYWHERE FROM
THE WEAK AND
DESPOTIC SULTAN...

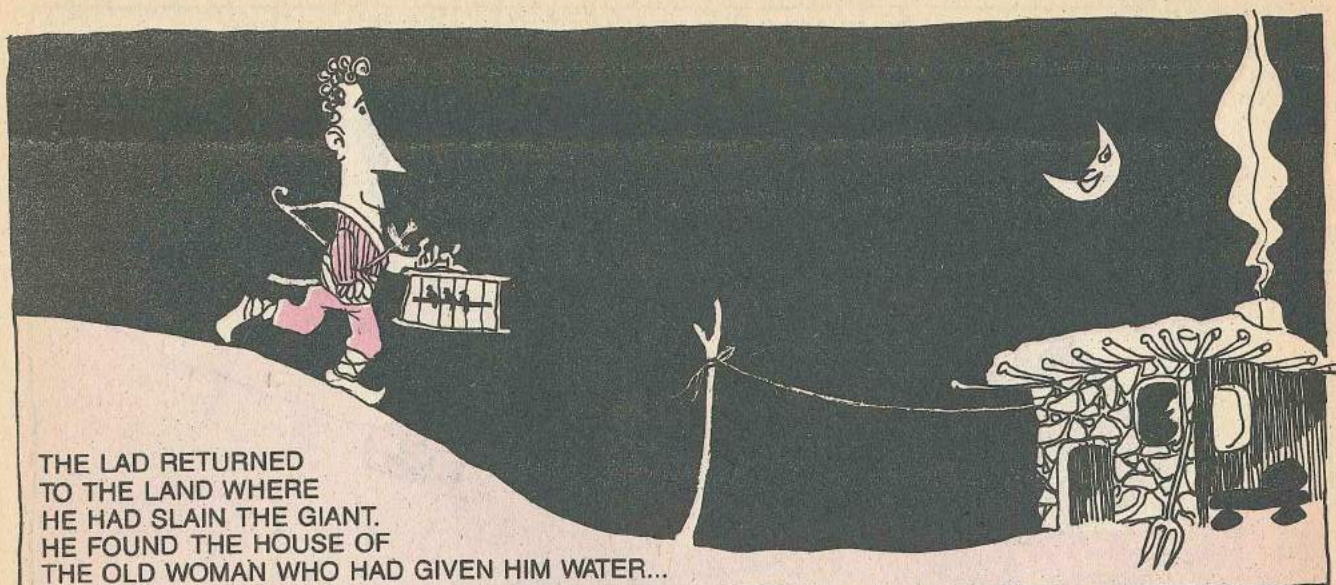


THEY SAID THEIR
FAREWELLS...

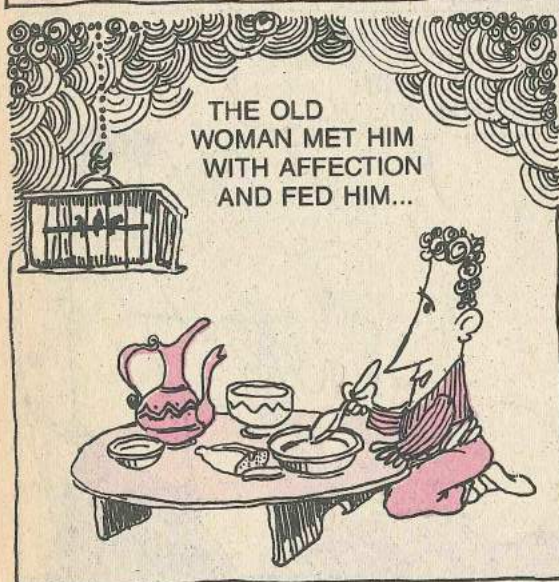
MAY GOD BE WITH YOU,
GRAND MOTHER!

AND WITH YOU SON. I WILL NOW
START TO KNIT TO SHORTEN
YOUR JOURNEY.





THE LAD RETURNED
TO THE LAND WHERE
HE HAD SLAIN THE GIANT.
HE FOUND THE HOUSE OF
THE OLD WOMAN WHO HAD GIVEN HIM WATER...

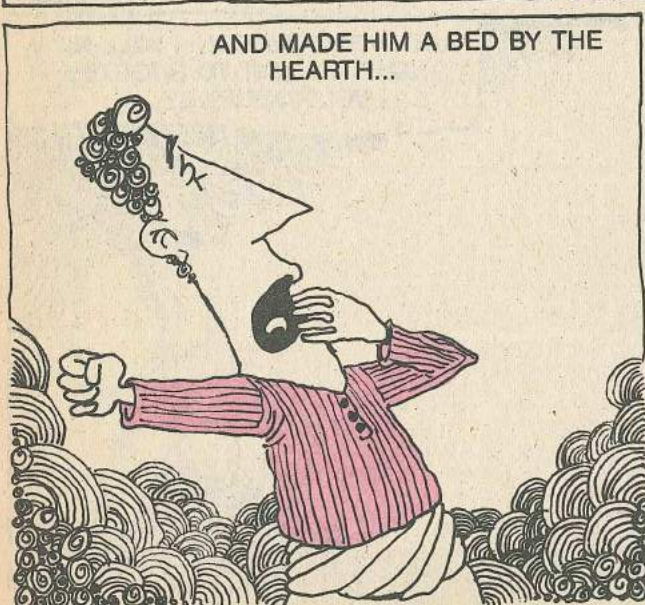


THE OLD
WOMAN MET HIM
WITH AFFECTION
AND FED HIM...

QUENCHED HIS THIRST...



AND MADE HIM A BED BY THE
HEARTH...



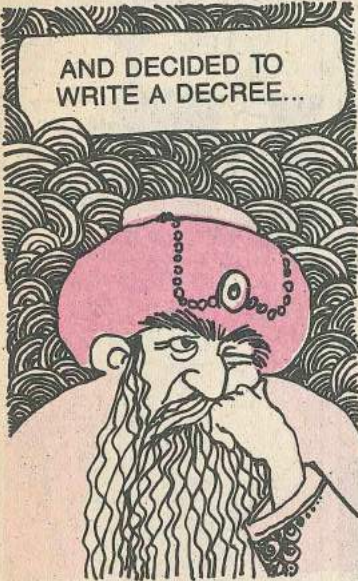
LET THE LAD
SLEEP WE WILL
VISIT THIS
COUNTRY'S SULTAN
IN THE
MEANWHILE...



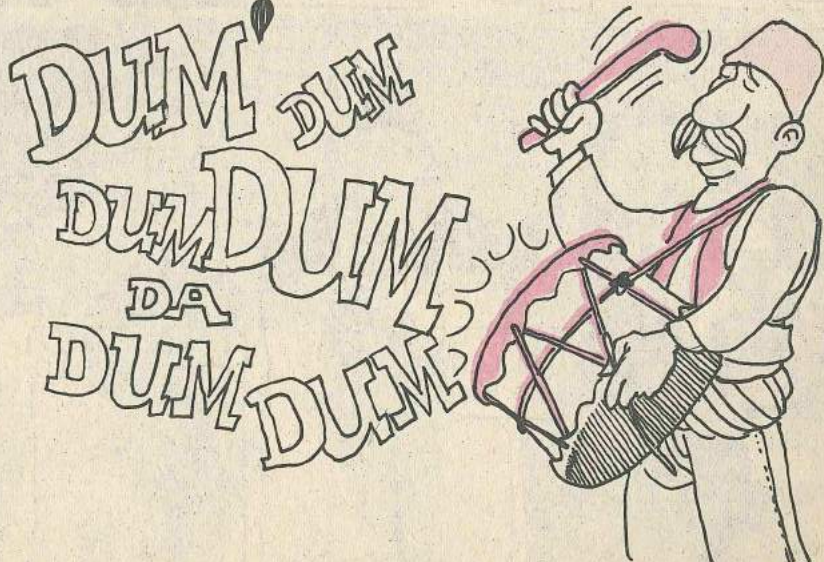
THE DAUGHTER EXPLAINED ALL THAT HAD
PASSED TO HER FATHER... THE SULTAN
THOUGHT DEEPLY...



AND DECIDED TO
WRITE A DECREE...



THE TOWN CRIER
WAS SUMMONED...



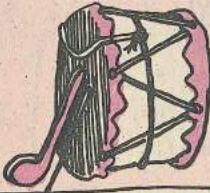
HEAR YE! HEAR YE!
HEAR YE!...
HERE IS OUR SULTAN'S
DECREE...



"LET WHOEVER SLEW THE
GIANT COME FORWARD AND
I WILL GIVE HIM MY
DAUGHTER'S HAND"...



AS SOON AS
THIS WAS HEARD,
THE PEOPLE OF
THAT LAND BEGAN
TO ARGUE



I
KILLED
THE
GIANT!

I SAW THAT HE WAS
GOING TO EAT THE GIRL,
I STRUCK HIM AND HE
DIED.



IF THE TRUTH BE
KNOWN, I KILLED IT!



I KILLED
HIM!



MAY I SUBMIT, SIR,
THAT THIS HUMBLE
MAN SLEW THE GIANT!



LOOK HERE, OUT OF
NECESSITY WE KILLED
HIM...



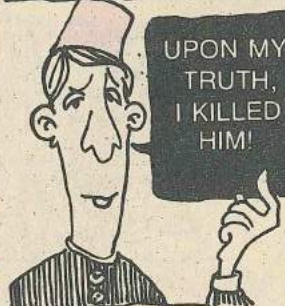
NO, BASICALLY I
KILLED HIM...



UPON
MY LIFE,
I KILLED
HIM TOO.



UPON MY
TRUTH,
I KILLED
HIM!



I KILLED HIM,
MY CHILD.



I
KILLED
HIM.



THE SULTAN COULD NOT
RESOLVE THE MATTER...



I KILLED HIM
TOO.



I KNOW THE ONE WHO
KILLED THE GIANT.

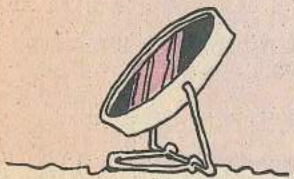


LET EVERYONE REMOVE HIS
SHIRT AND PASS IN FRONT
OF THE PALACE!...

IF IT MUST BE LIKE THAT,
LET EVERYONE PREPARE...



THEY ALL
UNDRESSED AND
BEGAN TO PASS IN
FRONT OF THE
PALACE...



To be continued

GET OUT THE MOST OUT OF SEPTEMBER

eat your VEGETABLES



Full of summertime goodness, these vegetables are still at their **peak** in September. They make wonderful **munching** because they taste **terrific** and they're low in calories. And since these vegetables are full of nutrition (they are good sources of vitamins, especially A and C), you can **pack in** some **pretty** healthy eating for the coming winter months. The chart, below, covers everything you need to know about buying and storing vegetables.

Yazın besin değeri dolu /olan/ bu sebzeler Eylül'de **doruktadırlar**. **Atıştırmak** için çok iyidirler, çünkü tadları çok iyidir ve kalori değerleri düşüktür. Ve bu sebzeler besleyici değerlerle dolu oldukları için (vitaminlerin, özellikle A ve C, kaynakları olduğu için) önümüzdeki kış ayları için **oldukça** sağlıklı gıda **depolayabilirsiniz**. Aşağıdaki listede sebzeleri satın almak ve korumak için bilmeniz gereken her şey var.



Yardım çantası
snap beans: çalı fasulyesi
crisp: ktır ktır
Will keep: dayanır
husk: kabuk
kernel: tene
unhusked: kabukları soyulmamış
cuke: cucumber'ın kısası
crisper: buzdolabında, buzuğun altındaki raf
blemish: leke
unshelled: kabuğu soyulmamış
overripe: fazla olgun
glossy: parlak
zucchini: dolmalık kabak

VEGETABLE	CALORIES	QUALITY	STORAGE
Beans, snap	1/2c = 16	Crisp beans, bright color	Store in refrigerator in plastic bags. Will keep 1 week.
Beets	1/2 c = 25	Firm, round beets with slender root, rich, red color	Store up to 2 weeks in refrigerator
Corn	1 small ear = 70	Fresh green huks , milky kernels	Store unhusked corn days in refrigerator.
Cucumbers	1/2 c = 10	Firm cukes with good green color	Store in refrigerator in plastic bag. Keeps 1 week.
Okra	1/2c = 26	Small to medium crisp green	Store in crisper 1 week.
Pepper, hot, green	1/2 pepper = 20	Shiny, firm flesh, free of blemishes	Store in refrigerator, in plastic bag. Keeps up to 2 weeks.
Peppers, sweet, red and green	1 = 15	Firm peppers, thick, brightly colored flesh	Store in crisper 1 week
Peas, sweet	1/2c = 60	Fairly large, well-filled, crisp pods	Store unshelled 3-5 days in refrigerator, but flavor is better if eaten quickly.
Tomatoes	1 med. = 35	Well-shaped, firm tomatoes, not overripe	Keep at room temperature out of direct sunlight.
Zucchini	1/2c = 10	Smooth, glossy skin, should be heavy for its size	Place in plastic bag in refrigerator. Will keep 3-5 days.

okuyucu mektupları

Dear Sir/Madam,

Greetings to you!

I am a South American student studying here in Lahore, and I am aged 22. I have heard of your esteemed English Journal, and it is very thoughtful and complimentary of your Editorial Board to publish penfriends so as

to promote friendship and awareness wherever your Magazine circulates. Do keep up this good gesture.

I have always been interested in the land of Turkey, and am much eager to know of this historic and great country. By having friends there it would enable me to have a glimpse of the history, culture and life of the Turkish people. Thus I will be very grateful if you can kindly publish the undermentioned column of my details for penfriendship in Turkey. Wazir Mohamed (South American) aged 22, c/o Darus Salaam, 5 Usman Block, New Garden Town Lahore-16. Pakistan. Hobbies: social work, travelling, friendship, sports, and others too many to mention. Would like to hear from males and females.

I thank you very much for this special favour of mine, and I eagerly look forward for publication of my details in your Magazine. If you can manage to send me the issue in which my details are published, I will be thankful.

Thank you once again, and very best wishes to you all.

Yours Sincerely,

Wazir Mohamed

c/o Darus Salaam
5 Usman Block
New Garden Town
Lahore-16
Pakistan



Herkes gibi bende Bizim English'i çok beğeniyor ve yararlanıyorum. Yalnız "Let's Get Together" sayfasının yetersiz kaldığı

In September the first apples begin to appear in the shops. The apple is **very much taken for granted**, but being the most widely cultivated fruit. The apple was also one of the first fruits that man cultivated. There are about twenty five species of apple. They are **native to the temperate zones of both hemispheres**. Farther south, where there is no **distinct** winter period, apples cannot grow because they require a considerable **period of dormancy**. Farther north, apple growth is limited by temperature and short growing seasons.

There are several thousand apple

varieties, some of which were recognized more than 2,000 years ago. Hundreds of varieties were known in Europe before the discovery of the New World.

The world apple crop averages about 21 billion kilo a year. Varieties fall into three broad classes-cider varieties, cooking varieties and dessert varieties, which all differ in colour, size, aroma, smoothness and **tang**. France and the United States both produce about three billion kilos. Germany, Switzerland, Britain, Italy and Turkey are all big producers, as are Japan, Korea, New Zealand, Argentina and

Chile.

Of the US crop more than half is generally used as fresh fruit while somewhat less than one-fifth is used for **vinegar**, juice, jelly and apple butter. Almost one fifth is **canned for pie stock** and apple sauce. In Europe, a greater proportion goes for cider, wine and Brandy. Of the total world production, one quarter goes for cider.

Apples, finally, are high in carbohydrates, and vitamins A and C and are an excellent source of cellulose. Most important, they taste nice!

APPLES

It is **very much taken for granted**: Varlığı pek önemsenmez
cultivated ('kaltiveitəd): yetiştirilen
native to the: /bir yere/ has, oraldan gelme
hemisphere ('hemisfə(r)): yarımküre
distinct (di'stɪŋkt): belirgin
period /of/ **dormancy** ('pəriəd 'dɔ:-
mənəsi): kış uykusu süreci
cider ('saide(r)): elma suyu
tang (tæŋ): ekşilik
vinegar ('viniɡə(r)): sirke
/to/ can (kæn): konserve yapmak
pie stock (paɪ stɒk): "elmalı böreğin"
püresi



görüşündeyim. Bir adrese birçok kişi yazıyor. Benim elimde yüzlerce hatta binlerce adres var. Ama bunların hepsiyle mektuplaşmam mümkün değil. Bu yüzden diğer arkadaşların da bunlardan yararlanmasını istiyorum. Yabancı bir dil geliştirmek ve ciddi bir arkadaşlıktan başka amacı olmayan arkadaşlar bana adres, yaş, dil ve hobileriyle 2 IRC (Uluslararası Cevap Kuponu), bütün PTT şubelerinde bulunur, fiyatı 150 TL. göndermeleri gerekiyor. Eğer adresin mutlaka istenilen bir ülkeden olması istenirse 1 IRC daha gönderilmelidir.

Mehmet ÖRDEKÇİ
Oto Nasip eliyle
BESNİ/ADIYAMAN



Ben ilk sayınızdan itibaren şu anda elimde bulunan 18'inci sayınıza kadar dergimiz "Bizim english"i kesintisiz olarak zevkle izleyen aşırı bir "Bizim Englishkolikçilerinizden" biriyim. "İngilizce öğrenmekte ısrar ediniz" parolanızla bizlere gerçekten hastalık derecesine varan bu sevgiyi aşılayan sizlere manevi yönden her ne kadar teşekkür etsek azdır. Sağ olun, var olun. Nice yıllarımız sizlerle, Bizim English okurlarıyla, mutluluk ve yeni atılımlar içinde geçsin. Temennimiz, umudumuz bu... Sizlere aylardır yazmak istediğim fakat bir türlü fırsatını bulamadığım bir konu üzerine başımdan geçen son bir olay üzerine, maalesef bazı arkadaşlarımızın sözcük anlamı dışında bir kavramı olmadığını sandıkları İngilizce "PEN PALL" sözcüğünün, sözlük anlamı dışında da kişileri kaynaştıran, dürüstlük ve samimiyet ve herşeyin üzerinde bir nezaket ve centilmenlik unsuru olduğunu bilmemelerinin verdikleri üzüntüyle bu satırları kaleme alıyor ve maalesef dergimiz okuyucuları arasında da bulunan bu gibi arkadaşlarımızın kulaklarını çınlatmak için sizlere başımdan geçen bir olayı aktarmak istiyorum... (Bu gibi kişilerden olmayanlar lütfen üzerlerine almasınlar, çünkü bu satırları okuyanlar kendilerinin kim olduklarını gayet iyi bilirler).

Yazdığım bu satırlar birçok okur arkadaşımın da aynı sorunu olduğu için sizlerden özellikle bu satırları bir uyarı mahiyetinde "Bizim Page" sayfamızda yayınlamanızı hususeten rica ediyor ve ilgilenererek yayımlayacağınız umuduyla kaleme alıyorum. İlk olarak sayenizde kazanmış olduğum Japon kalem arkadaşım Michi Nakamura ve kendim adıma sizlere sonsuz teşekkürler. Hatırlayacağınız üzere dergimizin 15'inci sayısının "Bizim Page" sayfasında ayın mektupları başlığı altında bir Japon kızının mektubunu yayımlamış ve Hamiko San'dan mektup var başlığını atmıştınız. Yazdığım mektuba aldığım cevap beni o kadar etkiledi ki bu yüzden bazı arkadaşlarımızın kulaklarını çınlatmak amacıyla mektubu sizlere aynen aktarıyorum. Yalnız amacım kesinlikle kimseye nezaket dersi vermek değil, sadece istenilirse ne kadar nazik ve insancıl olunabileceğini göstermek. Mektup aynen şöyle.

Dear Tahir, 25th May, 1983
I'm very glad to have received your fine letter. My name is Namiko Sakai. Perhaps, the name "Hamiko Saha" was mistaken by the magazine. By the way, I got lots of letters from Turkey. I'm a very lucky girl. But it's impossible for me to correspond with all of them. That's why I'm awfully sorry that I'm not able to be your pen-pall. So I'll introduce one of my cordial friends to you. I hope that you and my friend Michi will be good pen-friends forever. I believe that you'll forgive me. Good-bye

Love
İmza (Namiko)

Ve bu mektuptan sonra onun sayesinde (tabiki sizlerin vasıtasıyla) elde etmiş olduğum kalem arkadaşımın da son derece memnunum ve sizlere şu satırları yazmış olduğum anda da ondan gelen 3'üncü mektubu cevaplama hazırlığı içindeyim. Öyle bir kalem arkadaşı ki mektubunda (ilk mektubundan bahsediyorum) "I'm anxious to correspond with you, but if you don't accept me as your pen pall please tell me that so frankly" ve "I'd be so happy if you'd accept me as your pen-pall and write a

reply to my letter before very long" diyebilecek kadar, samimi cana yakın açık kalpli bir kalem arkadaşı.

Bu satırları bilhassa mektuplaşmak için adreslerini Bizim English'te yayımlatıp da, kendilerini muhatap olarak kabul edip mektup yazdığımız arkadaşlarımızın kulaklarını çınlatmak için kaleme almış bulunmaktayım. Ne kadar çok mektup alırlarsa alsınlar sanırım 2 satırda olsa kendilerini muhatap olarak kabul edip de mektup yazmak inceliğini gösteren diğer arkadaşlara Namiko gibi incelik gösterip 1-2 satırda olsa birşeyler yazmaları sanırım hiç de zor olmasa gerek. (Başımdan geçtiği için bu olayı gayet iyi biliyorum). Ayrıca bu yüzden kurunun arasında yaşta yaniyor misali gerçekten mektuplaşmak isteyenlere de nasıl olsa cevap vermiyorlar düşüncesiyle mektup yazılmıyor ve arada olan onlara oluyor.

Sanırım hepimizin ortak konusu olan "PEN PALL" konusunu Türk kalem arkadaşlarımız biraz daha ciddiye alır ve hakettiği değeri verilerse bu sorun kendiliğinden ortadan kalkar. Tüm mutlu günler Bizim English'çilerin ve okurlarının olsun. Saygılarımla

Tahir MÜSTECAPLIOĞLU
Mustafa Mashar Bey Sk.,
Güler Apt., No.42 D.24
Kızıltoprak/İSTANBUL



"I want to correspondance with you about fine Arts and Jura. Bitte, schreibe zu mir. Merci bien... Almanca, İngilizce, Fransızca yazışmak dileğindeyim. ne konuda olursa olsun ber betiği (mektubu) yanıtlayacağım." Ailece sizi zevkle izleyen sürekli abonelerinizdeniz. Sayfalarınızın tiryakisiyiz. Dileğim, benim de yukarıdaki ilanına bir köşede yer vermenizdir. Dileğimin yanıtlanmasını umutla ve sabırsızlıkla bekliyorum. Sonsuz saygı ve sevgilerimle,

Stj. Avukat- Ressam **Ekrem TOS**
Yeşilli Cad. İnâl Apt. 15
Güzel Sanatlar Karşısı
BALIKESİR

HOW TO STOP BEING BORED

You walk around the house, sulking. You "oh", and you "puf", and when asked what the matter is, you say, "I'm fed up! I'm bored, and miserable." If you find yourself talking this way, chances are people will ask you to "do something about it!" This may put you up, but there is really no other way of ending boredom except by doing something. Why not give yourself a chance to meet other people and have new experiences? You have nothing to lose. Why not do something nice yourself a day? Why not do something different for yourself once a year? You can go to a place where you've never been before just to see what happens. If you get out of your rut for a while, it makes you realise that you can face the unknown, make new friends, and survive without your network of support.

We all have only a certain amount of time to live. Time is a formidable foe. When it runs out it's the good things we didn't do that we regret. The things we did that didn't work out, we just write off.



SIKILMAKTAN NASIL KURTULURSUNUZ

Some of us underestimate ourselves. Sometimes, we have to prove ourselves to ourselves, by ourselves. We need to know we can do it. Too many of us, at twenty, and thirty, are waiting for our pensions at sixty. What a way to go! No wonder so many of us feel that there is something missing in our lives. Excitement, satisfaction, a feeling of achievement. You can't have those if you never, ever, take chances. You can't discover yourself sitting in an armchair. Sometime, somewhere, you have to make the journey.

Some people talk about spending a weekend in Belgrade Forest in Istanbul, as though they were going to Sarikamis. Don't talk, do it. Take a bus to Belgrad Forests. You are a better target for those thunderbolts when you are still. Move around, see a few new faces and places.

So many people these days are unhappy. Some of us find it hard to get up the stairs, never mind to Belgrade Forest. All right. You may be so tired that you can't face the trip. Start off with small steps. Have tea with a friend, English classes at night school, films at the British consulate, even a new hairstyle; it all helps.

Evin içinde, yüzünüz asık, dolaniyorsunuz. "Oh"luyorsunuz ve "puf"luyorsunuz ve neyinizin olduğu sorulduğunda, "Usandım! Sıkılıyorum ve kendimi çok kötü hissediyorum." diyorsunuz. Eğer böyle konuştuğunuzu farkediyorsanız, büyük bir olasılıkla, insanlar size, "Bir şeyler yap da geçsin!" diyeceklerdir. Bu, sizi kızdırabilir, ama gerçekten sıkıntıyı durdurmak için, bir şeyler yapmaktan başka çare yoktur. Niye kendinize başka insanlar, yeni deneyimler kazanma şansı tanımayasınız ki? Kaybedecek hiçbir şeyiniz yok. Neden günde bir defa kendiniz için keyifli bir şey yapmayasınız? Neden yılda bir defa kendiniz için farklı bir şey yapmayasınız? Sadece nelerin olacağını görmek için, o zamana kadar hiç gitmediğiniz bir yere gidebilirsiniz. bir süre için günlük düzeninizin dışına çıkarsanız, bilinmeyenle başedebileceğinizi göreceksiniz. Yeni arkadaşlar edinin ve her zamanki dayanak şebekeniz olmadan yaşamaya bakın.

Bazılarımız kendi yeteneklerimizi küçümserler. Bazen, kendimiz, kendimizi kendimize ispatlamak zorunda kalırız. /Bir şeyi/ başarabileceğimizi bilmek ihtiyacındayız. Haddinden fazlamız, yirmilerinde, otuzlarında, altmış yaşının emekli maaşını bekliyoruz.

Ne biçim iş! Tevekkeli değil, bu kadar çoğumuz, yaşamlarımızda bir eksiklik olduğunu hissediyor! Heyecan, doyum, başarı duygusu; bunlara, hiç ama hiç riske atılmazsanız, sahip olamazsınız. Kendinizi (ne olduğunuzu) bir koltukta otururken keşfedemezsiniz. Bir zaman, bir yerde, yolculuğa çıkmak zorundasınız.

Bazı insanlar Belgrad Ormanları'nda bir hafta sonu geçirmekten, Sarikamis'a gideceklermişcesine konuşurlar. Konuşmayın, yapın. Bir otobüse binin ve Belgrad Ormanları'na gidin. /Sıkıntı/ şimşeklerini hareketsizken daha çok çekersiniz (daha iyi hedef teşkil edersiniz). Hareket edin, bir iki yeni yüz ve yer görün.

Bugünlerde mutsuz olan pek çok insan var. Bazılarımız, Belgrad Ormanları bir yana, merdiven çıkmağa bile zorlanıyoruz. Peki. Öyle yorgunsunuz ki, gözünüz yolculuğu yemiyor. O zaman küçük adımlarla başlayın. Bir arkadaşla birlikte çay için, gece İngilizce dersleri, İngiliz Konsolosluğu'nda filmler, hatta yeni bir saç modeli, bunların hepsi yarar sağlar. Hepimizin yaşayacak belirli bir zamanı var. Zaman yenilmez bir düşmandır. Bittiği zaman, pişmanlık duyduğumuz, yapmadığımız güzel şeylerdir. Yaptığımız ve istediğimiz gibi sonuçlanmayan şeyleri, kayıttan düşeriz biter gider.

The Maturing of the All-American Girl

Ann-Margaret first started entertaining people when she was a child of five in her native Sweden. Soldiers used to come to the cafe her mother owned, and she would sing and dance for them. After the war, she and her mother went to America to join her father, who had been working near Chicago. Ann-Margaret's grasp of English was so poor that the only way she could join the school's mini-skirted cheerleaders was by memorising the choruses phonetically. "To compensate for my shyness," says Ann-Margaret, "I did everything with twice the energy."

Ann-Margaret's meteoric rise from school talent shows to Hollywood star seemed to be the end of the story. She

typified the all-American girl, clean, healthy, fun but, above all, not in the slightest bit intellectual. She was groomed to step into Doris Day's shoes. Ann-Margaret has made a film that has turned this image on its head. The film is called "The Return of the Soldier". In it Ann-Margaret plays a serious English spinster, who has a concealed passion for her brother-in-law. To play a serious part that required learning a different accent must have been hard enough, but when the other stars in the film are Julie Christie, Alan Bates and Glenda Jackson, one realises she must have been a very brave woman to accept the part. The extraordinary thing about Ann-Margaret's acting in this film is that many critics feel she has stolen the honours from these star names of the English cinema.

Ann-Margaret is not ready to turn her back on the type of parts and image that made her name a household word in America. Twice a year she has a show in Las Vegas, and she doesn't intend to stop doing this. More serious parts? After "The Return of the Soldier" this is more than likely.

grasp /of English/ (græsp) : İngilizce

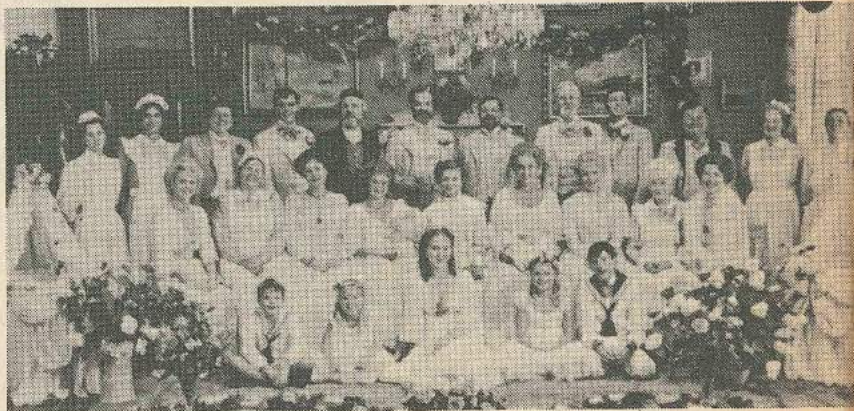


hakimiyeti
cheerleader (tʃiə(r) li:də(r)) : amigo (genellikle kız)
/to/ memorize ('meməraɪz) : ezberlemek
/to/ compensate ('kɒmpensət) : telâfi etmek, karşılamak
/to/ typify ('tɪpaɪ) : simge veya örnek olmak
/to/ groom to step into one's shoes : birinin yerini almak için hazırlanmak
spinster ('spɪnstə(r)) : evde kalmış kız, kalık
concealed (kən'si:ld) : gizli
passion ('pæʃn) : ihtiras

New Films

A new Bergman Film

A much awaited Ingmar Bergman film has just been released in Sweden. The film is called "Fanny and Alexander" and it will be Bergman's last film. Bergman intends to concentrate on theatre direction after this. However, the last time he was directing a stage production he was forcibly removed from the theatre by the police because of tax irregularities. Now his tax problems



have been solved and he once again intends to direct at the national theatre.

"Fanny and Alexander" has received unanimous praise from the critics. The 188 minute saga tells the story of two families, one of them a bourgeoisie clan which runs a theatre (Photo), the other a grim bishop and his sour family. The scene is a Swedish university town at the beginning of this century. A colorful tapestry of comedy, sex, horror and cruelty, the film presents its themes through the eyes of ten-year-old Alexander, a member of the theatre family, and his younger sister Fanny. As so often with Bergman (photo), reality and fantasy, with ghost-like figures, dolls, and masks, are expertly shuffled.

/to/ release (ri'li:z) : göstermek, kamu ya sunmak
/to/ concentrate ('kɒnɪntreɪt) : yoğunlaşmak
stage production (steɪdʒ prə'dʌkʃn) : tiyatro oyunu
forcibly ('fɔ:səblɪ) : zorla
tax irregularities (tæks ɪ'regju'lærətɪz) : vergi yolsuzlukları, vergi ödeme kuralllarına uymama
unanimous praise (ju:'nænɪməs) : her kesten övgü
critics (krɪtɪks) : eleştirmenler
saga ('sa:gə) : masal, destan
clan (klæn) : kavim
grim (grɪm) : asık yüzlü
bishop ('bɪʃəp) : baş papaz
tapestry ('tæpɪstri) : dokuma
/to/ shuffle ('ʃʌfl) : ayakları sürüyerek yürümek

Mel Brooks

Mel Brooks is one of the most successful filmmakers of the last few years. He not only directs his films but writes and acts in them too. The surprising thing is that they are all comedies. The last film of his we saw in Turkey was "Silent Movie". His latest film is "the History of the World, Part Three". In this article Mel Brooks gives some idea about himself, his art, and life.

— Do you like yourself?

M.B.: Yes, although I realise it's not good to think so. My psychoanalyst and I are trying to figure out a way for me to hate myself...

— Do you have any complexes about being short?

M.B.: I've never regretted being short for a moment. All the other moments I've wanted to kill myself.

— Do you think comedy is worthwhile?

M.B.: Very worthwhile. Laughing is necessary, like eating. Gogol said that: "Life is so tragic, so immensely sad, that the best thing we know how to do is to laugh a lot."

— Do you like success?

M.B.: Success is living immortality.

— Do you like important people?

M.B.: Madly. If it weren't for them many comedians would have to close up shop. The more important they are, the more fun it is to deflate them. No one laugh if a poor devil slips on a banana skin, but it's another thing if you put on him uniform with lots of decorations, a sword and a plumed ha.

— What's the secret of comedy then?

M.B.: It's like a rubber ball. If you throw it against something soft, it doesn't come back; but if you throw it against the solid wall of reality then it bounces back immediately - even in your face, if you are not careful.

— What do you think of cinema?

M.B.: It's the most expensive form of expression. Goya painted a national tragedy, spending for paints and brushes one dollar and sixty cents. To make a film you need a million dollars.

— You always have an answer ready. Don't you ever shut up?

M.B.: If you shut up, you're not alive. You're slowly sliding towards death.

Mel Brooks

Mel Brooks, son birkaç yılın en başarılı film yapımcılarından biridir. Filmlerini yönetmekle kalmaz aynı zamanda yazar ve oynar. Şaşırtıcı olan hepsinin de komedi (güldürü)türünden/ olması. Türkiye'de gördüğümüz en son filmi "Sessiz Sinema"ydı. En son filmi "Dünya Tarihi, Üçüncü Bölüm"dür. Bu makalede (yazıda), Mel Brooks, kendisi, sanatı ve yaşamı hakkında bazı fikirler veriyor.

— kendinizi sever misiniz?

M.B.: Evet, böyle düşünmenin iyi olmadığını farkında olmama rağmen. Psikanalizim (ruh doktorum) ve ben, kendimden nefret etmem için bir yol bulmaya çalışıyoruz...

— Kısa boyolu olmaktan dolayı bazı kompleksleriniz var mı?

M.B.: Kısa olduğum için bir an asla üzüntü çekmedim (pişmanlık duymadım). Bütün diğer anlarda/ise/ kendimi öldürmeyi düşünmüşümdür!

— Komedinin uğraşmaya değer olduğunu düşünüyor musunuz?

M.B.: Fazlasıyla değer. Gülmek, /tıpkı/ yemek gibi gereklidir. Gogol, "Yaşam öylesine trajik, öylesine üzüntülüdür ki,

yapmasını bildiğimiz en iyi şey çok gülmektir." dedi.

— Başarıyı sever misiniz?

M.B.: Başarı yaşayan ölümsüzlüktür.

— Önemli kişileri sever misiniz?

M.B.: Delicesine. Onlar olmasaydı çok sayıda komedyen dükkanını kapatmak zorunda kalırdı (iflas ederdi). Ne kadar önemliyseler burunlarını sürtmek o kadar eğlenceli olur. Garibanın teki bir muz kabuğuna basıp kayarken kimse gülmez, ancak ona süslü püslü bir üniforma, bir kılıç ve tüylü (sorguçlu) bir şapka giydirirseniz işler değişir.

— Öyleyse komedinin sırrı (gizi) nedir?

M.B.: Lastik bir top gibidir. Eğer onu yumuşak bir şeye atarsanız geri gelmez, ancak onu gerçekliğin katı (sert) duvarına vurursanız, o zaman anında geri zıplar. Dikkatli olmazsanız, yüzünüze bile /gelir/.

— Sinema hakkında ne düşünüyorsunuz?

M.B.: En pahalı anlatım biçimidir. Goya, boya ve fırça için bir dolar altmış sent harcayarak, ulusal bir trajedi çizdi. Bir film yapmak için bir milyon dolarınızın olması gerekir.

— Hep hazır bir yanıtınız oluyor. Hiç sustuğunuz olmuyor mu?

M.B.: Susarsanız canlı değilsiniz. Yavaş yavaş ölüme doğru kaymaktasınız.



I'M ALIVE

by Jegg Lynne

SONG OF THE

MONTH

...I'm alive and the world shines for me today
I'm alive, suddenly I'm here today
Seems like forever (and a day)
Thought I could never (feel this way)
Is this really me - I'm alive

I'm alive, and the dawn breaks across the sky
I'm alive, and the sun rises up so high
Lost in another world (far away)
Never another word
But what can I say - I'm alive

Suddenly came the dawn (from the night)
Suddenly I was born (into light)
How can it be real - I'm alive

I'm alive, and the world shines for me today
I'm alive, suddenly I am here today
Seems like forever (and a day)
Thought I could never (feel this way)
Is this really me - I'm alive

FENCING WITH SWORDFISH

Every year the small island of Maritius in the Indian ocean is the meeting place for anglers from all over the world. These fishermen will not sit quietly in a boat or at the water's edge waiting to haul in a catch of fish. If they catch one fish they will be happy, and if the fish weighs less than the weight of three men they will be unhappy. The sport is Marlin fishing and it is the millionaires' equivalent of normal weekend fishing.

Every year there is a three day tournament in Maritius. The angler who catches the biggest Marlin takes the cup and the prize money. The anglers hunt from powerful speedboats. In the back of the boat is a chair that somewhat resembles a dentist's chair. It is bolted to the deck. The angler is strapped into the chair and the line is baited.

A characteristic of the Marlin is that

it makes an initial rush at its quarry, gives it a tremendous blow and then withdraw for a moment leaving it stunned. This can fool the inexperienced angler. His instincts tell him, when he feels the initial strike, to pull hard at his rod. The marlin will be disturbed by the movement and not come back to take the bait. The line should not be given the tiniest twitch. Then, after perhaps 40 or 50 agonising seconds there will be the second massive blow and the rod will be practically ripped from the angler's hands. After it has taken the bait, the fight to tire the fish might go on for many hours - on one occasion ten hours. Sometimes it is the fish who wins, tiring out the angler or shaking loose the hook.

It sounds like hard, muscle-wrenching work, and it is. But it is also claimed to be one of the most exciting sports in the world.

KILIC BALIĞI İLE YÜZYÜZE

Hint Okyanusu'ndaki Maritius adacığı yıl, dünyanın her tarafından /gelen/ olta balıkçıları için bir toplanma yeri olmaktadır. Bu balıkçılar, parti balık çekmek üzere, bir kayıkta ya da su kenarında sakin sakin oturup beklemeyiz. Bir /tek/ balık yakalarlarsa mutlu olurlar ve eğer /tuttukları/ balık üç adamdan daha az ağır gelirse mutsuz olurlar. /Bu/ spor, Marlin(1) avlamasıdır ve bildiğimiz hafta sonu balık avlama /olayının/ milyonlere ait olan şeklidir. Maritius'ta her yıl üç günlük bir turnuva vardır. En büyük Marlin'i yakalayan balıkçı kupayı ve ödül parasını alır. Balıkçılar, güçlü sürat motorları /ile/ avlanırlar. Motorun arka kısmında, dişçi koltuğunu andıran bir koltuk vardır. Güverteye monte edilir. Balıkçı kayışla koltuğu bağlanır ve oltaya yem konur.

Marlin'in bir niteliği; avına, ilkin saldırıp ona müthiş bir darbe indirmesi ve daha

IN THE FIGHT FOR FITNESS THE WORST ENEMY IS BOREDOM

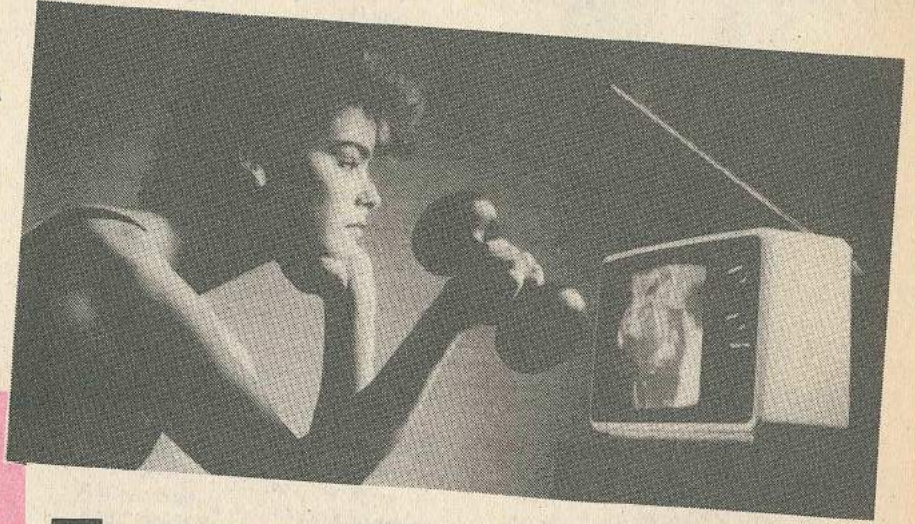
Everyone knows exercise is marvelous; all the hormones it sends coursing through the blood stream are great for rejuvenation. But anyone who is an

avid exerciser knows the utter boredom it can bring. It may be so bad that, even the most devoted exerciser can find himself worn out and incapable of any further activity. Experts say that any routine that is based on repetitive movement can cause boredom, and therefore it is best to change work-out habits frequently. For example, if a person is working out with weights, he can change the amount of weights or the range of movement and the number of repetitions. People who go to health clubs may change from a calisthenics class to an aerobics class or ask the instructor to change the exercises in the program.

Trying a whole new game may help too. If you are, say, a soccer player, you may like to try volleyball for example. The point is to keep moving no matter what and avoid being too self critical. It is also possible that what a person needs is a good rest.

Even the professional athletes admit that their boredom and bad performance can be a sign of fatigue. A few days or weeks off could re-energize and revive enthusiasm. Sometimes boredom comes on for no apparent reason. Some new kind of stress (job or family or love-life complications) may make a person tense and cancel his concentration. In such times the person may find himself beginning to perform badly. Work out may worsen, confidence starts slipping and one may stop his exercise program altogether. In times like this it is best to step back and examine one's whole physical state, including a check-up if the discomfort continues for more than a month. In short exercise should not be stopped before one tries every possible way of avoiding boredom. Because exercise is one of the most vigorous and effective forms of self-help available.

FORMDA KALMA CABASINDA EN KÖTÜ DÜŞMAN BIKMADIR



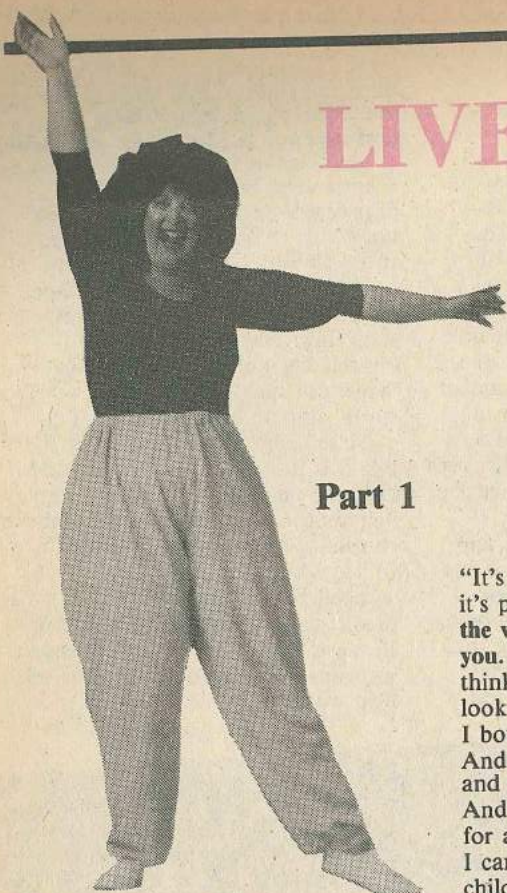
sonra geri çekilip bir an onu sersem (baygın bir halde bırakmasıdır. Bu, deneyimsiz bir balıkçıyı oyuna getirebilir. İlk vuruşu hissettiğinde, içgüdüleri ona çubuğu sertçe çekmesini söyler. Marlin, /bu/ hareketten rahatsız olacak ve yemi almaya gelmeyecektir. Olta, en hafif bir şekilde /bile/ çekilmemelidir. Aksi takdirde, 40 ya da 50 geçmek bilmeyen saniyeden sonra, ikinci büyük darbe gelir ve karnış nerdeyse balığın ellerinden koparılır. Balığı yorma kavgası, balık yemi aldıktan sonra, uzun saatler sürebilir bir defasında on saat /sürdü/. Bazen kazanan, balıkçıyı yoran veya /ağzındaki iğneyi sallayarak gevşeten balıktır.

/Bu spor/, zor, kas-koparıcı /bi/ iş gibi görünür, öyledir de. Fakat aynı zamanda, dünyanın en heyecan verici sporlarından biri olduğu öne sürülür.

(1) Marlin: Kuzey Atlantik'te yetişen ve kılıç balığına benzeyen bir cins balık

Egzersiz harika /bir şey/ olduğunu herkes bilir; kan dolaşımı aracılığı ile dolaştırdığı bütün hormonlar yenilenmek için mükemmeldir. Fakat ciddi bir jimnastikçi bunun getirebileceği onulmaz bıkkınlığı bilir. Bu /bıkkınlık/ o kadar kötü olabilir ki, en sadık jimnastikçi bile kendisini yorgun ve daha fazla harete yapamayacak durumda bulabilir. Uzmanlar tekrarlanan hareketler üzerinde oturtulmuş herhangi bir düzenin sıkıntıya yolaçabileceğini ve bu yüzden idman alışkanlıklarını sık sık değiştirmenin en iyi şey olduğunu söylerler. Örneğin halterle idman yapan birisi, ağırlığın miktarını, veya hareketlerin kapsamını ve tekrarlama sayılarını değiştirebilir. Jimnastik salonlarına gidenler, aletli jimnastikten, aerobik sınıfına geçebilirler ya da antrenörlerden pogramlarındaki egzersizleri değiştirmesini isteyebilirler. Tümünü yeni bir oyun denemekte yararlı olabilir. Örneğin futbolcuysanız, voleybolü denemek isteyebilirsiniz. Önemli olan, ne olursa olsun hareket etmeye devam etmek ve kendine karşı çok eleştirici bir tavır almaktan kaçınmaktır. Kişinin ihtiyaç

duyduğu şeyin iyi bir dinlenme olması da mümkündür. Profesyonel atletler bile kendi bıkkınlıklarının ve başarısızlıklarının bir yorgunluk işareti olabileceğini kabul ederler. Bir iki günlük ya da haftalık boşluk, yeniden enerji kazandırabilir ve heves canlandırabilir. Bıkkınlık bazen de belirsiz bir nedenden ortaya çıkabilir. Yeni bir gerginlik cinsi (iş veya aile veya aşk-hayatı karmaşıklıkları) kişiyi gerginleştirebilir ve /idman üzerinde/ yoğunlaşmasını önleyebilir. Böyle zamanlarda kişi, hareketlerinin kötüleşmeye başladığını farkedebilir. Idmanlar kötüye gidebilir, özgüven sarsılmaya başlar ve kişi egzersiz programını toptan bırakabilir. Böyle zamanlarda en iyisi bir adım geri çekilmek ve kişinin kendi fiziki durumunu, eğer rahatsızlık bir aydan fazla sürmüş ise tam bir doktor kontrolü de dahil olmak üzere, baştan sona gözden geçirmektir. Kısacası, egzersiz, kişi bıkkınlıktan kurtulmak için her yolu denemeden bırakılmamalıdır. Çünkü egzersiz bizim elimizdeki en hareketli ve etkili kendine yardım biçimlerinden birisidir.



LIVE NOW

DON'T WAIT TO BE THIN

Part 1

"It's too small." "No, it's not." "It is, it's pulling across the front!" "Listen, the way the weight is dropping off you. It'll be too big next week." "You think so?" "I know so. It's going to look terrific. You've got to buy it" So, I bought it. And waited. And waited. And cut out a few more calories here, and cut out a few more calories there. And eventually, of course, it did fit for a month, for a week, or an hour. I can't really remember. Even as a child, the expectation was always that I would get smaller, thinner, better. I would have considered it the ultimate defeat to buy something that would

Nancy Roberts, creator of the Big, Beautiful and Fit exercise programme says forget food and be happy.

actually fit my **all-too-ample body** because that was saying that I was going to stay like this!

I waited for everything in those days. I wouldn't wear jeans until I lost a stone. I wouldn't go swimming until I lost three stone. And, of course, I wouldn't go home on an **impromptu** visit unless I could lose at least ten kilo in two weeks.

I went to my first diet doctor when I was eight years old. That **set the pattern** early. My one **great ambition** in life was to get thin. When I finally

The Games We Don't Play (on ice!) Ice Hockey

Ice hockey is the fastest of all team games. The players, of course, wear **skates** and carry a stick with which they pass, dribble and shoot a disk of hard rubber called a **puck**. The puck slides along the ice, so fast that it can be difficult to see. The players

also travel at high speeds; thus, the **crash helmets** and protective clothing are necessary. For the spectator ice hockey is a fast and exciting game with few interruptions. There is no touch line, and the puck can be played off the walls. Goals continues even behind the goals. As ice hockey is such a fast and physical game, it is quite common for players to **lose their tempers**; this is why ice hockey has a unique system whereby the referee can **send players "off"** for varying lengths of time to **cool down**. There are many people who would like to see this system introduced to football.



ice hockey (aɪs 'hɒki) : buz hokeyi
skate ('sket) : paten
/to/ dribble ('dribl) : topu zıplatarak sürmek (ileri götürmek)
puck (pʌk) : lastik disk
crash helmet (kræʃ 'helmit) : koruyucu başlık
/to/ lose temper (lu:z tempe(r)) : kontrolü kaybetmek
/to/ send players off : oyuncuları sahadan atmak
/to/ cool dwn (ku:l daun) : sakinleşmek

go down to 50 kilos, **everything would fall into place**. A career, something very **glamorous and lucrative**, would materialise from **nowhere**, as would a **fabulous house**, a **gorgeous man**, fascinating friends and a **fun-packed**, Sunday supplement lifestyle.

All of these things were waiting at the end of my last diet. I tried them all, from Weight-Watchers to Scarsdale. I was a model-dieter. I reached my Weight Watchers' goal weight four times, and I've got the diamond pins to prove it. I found out later that I was a model-dieter in another, more important way. I always put the weight back on. As a child, a teenager, an adult, this thread wove through my life: I lost weight, I gained weight, I waited.

So, how did it happen, you ask, how did this most ugly of ducklings turn into a swan of the **first magnitude** without losing even a single pound? Three years ago I got lucky. I discovered one, **startling, illuminating** fact. I found out that ninety-five per cent of women who lose weight on any diet put it all back on again. I wasn't alone. I wasn't the only **slob** whose weeks of hunger ended with a mad dash to the corner shop for a massive injection of chocolates.

My oh my. All those diets, all that guilt, all of that thinking about food from morning to night. Weighing food, and measuring food, and counting calories and carbohydrates, and how many miles would I have to run to burn off that fried egg sandwich which I **absolutely** should not have eaten last night.

It was over. It was as simple as that. I realised that if dieting didn't work, if it didn't keep the weight off, then I was going to stop. I was going to **confront my compulsive eating head-on** as the very real problem that it was.

I decided to join a compulsive eating, **self help therapy group**. I couldn't find one with an opening, so I became a founder of the Spare Tyre Theatre Company instead. This took a certain amount of **guts**, because, although I come from a family of actors, I had never acted, never sung, never even set foot on a stage before. I'd always thought I was too fat. And as I started to do all of these things, and to love doing all of these things, I gradually **stopped eating compulsively**, and I actually started to like myself.

Then, suddenly, one day, it hit me, like a blinding light - I was doing all

the things I'd always dreamed of doing, and I hadn't lost a single kilo! And I realised that the problem all those years hadn't been the weight at all, but my **obsession** with it.

The next step was to take this new self-confident me out of the protective **cloister** of Spare Tyre and into the wider world. There, I was faced with the cold reality that although I felt better than I ever had in my whole life, the world looked at me and saw **FAT!** And in our society, fat means failure, **self-indulgence**, lack of **will-power**, **neurosis**, ugliness. Fat is such a negative thing, that even slim women become **obsessed** and miserable when they gain a kilo or two.

(to be continued)

ZAYIFLAMAK İÇİN BEKLEMİYİN ŞİMDİYİ YAŞAYIN

Bölüm 1

"Çok küçük." Hayır değil. "Küçük, önu çekiyor." "Dinle, **öyle bir kilo kaybediyorsun ki**, önümüzdeki hafta çok büyük gelecek." "Öyle mi düşünüyorsun?" "Düşünmüyorum/, biliyorum. Çok **güzel (müthiş)** duracak. Almak zorundasın." Böylece aldım, ve bekledim. Ve bekledim. Oradan buradan birkaç kalori daha **kestim**; ve şuradan birkaç kalori daha **kestim**. Ve sonunda, tabii ki, uydu -bir ay veya bir hafta ya da bir saat süreyle. Tam hatırlayamıyorum. Çocukken bile, **beklentim** hep daha **ufak-tefek**, daha ince, daha iyi olacağım şeklindeydi. **Haddinden fazla büyük gövdeme** gerçekten uyan bir şeyi satın almayı yenilgilerden en büyüğü olarak kabul ederdim, çünkü, bu, böyle kalacağım anlamına geliyordu!

O günlerde herşey için bekledim. Bir "stone" (altı-yedi kg) kaybedinceye kadar blucin giymezdim. 3 "stone" kaybedinceye kadar yüzme gitmezdim. Ve tabii, iki haftada en az on kilo kaybetmeyeceksem **aklıma estiği zaman** eve misafirliğe gitmezdim.

İlk rejim doktoruma sekiz yaşımdayken gittim. Bu, **düzenli**, çok erkenden **yerleştirdi**. Hayatımdaki bir büyük **gaye** zayıflamaktı. Sonunda 50 kiloya düşünce, **herşey yerli yerine oturacaktı**. Çok sık ve çok **kazançlı** bir meslek **bilinmeyen bir yerden** çıkıverecekti ortaya, tıpkı **mükemmel** bir evin, **çok tatlı** bir adamın, büyüleyici arkadaşların ve gazetelerin pazar ilavelerindeki gibi **eğlence dolu** yaşam biçiminin çıkacağı gibi.

Bütün bunların hepsi, en son /uyguladığım/ rejimin sonunda bekliyorlardı. Ve ben "kilolarına dikkat edenler" den "Sacrsdale"e kadar bütün hepsini (rejimler) denedim. Ben model bir rejimciyim. Kilolarına Dikkat Edenler

(rejiminin) hedef kilosuna dört defa eriştim, ve ispatlamak için pırlanta iğneler aldım. Sonraları, bir başka, daha önemli bir biçimde, model bir rejimci olduğumu keşfettim. /Verdiğim kilolar/ her zaman geri aldım. Bir çocukken, **bluğ** çağındayken, yetişkin olarak, bu iplik yaşamım dokudu: kilo verdim, kilo aldım ve bekledim.

Peki, nasıl oldu, /diye/ soracaksınız, bu ördek yavrularının en çirkini **birinci sınıf** bir kuğu kılığına, tek bir kilo kaybetmeden, nasıl girdi. Üç yıl önce şansım açıldı. Bir **şaşırtıcı, aydınlatıcı** gerçeği farkettim Öğrendim ki, herhangi bir rejim sonucu kilo kaybeden kadınların %95'i, hepsini geri alıyor. Ben tek değildim. Haftalarca süren açlığı, köşedeki dükkana, müthiş bir çukulata draje enjeksiyonu için, çılgın bir koşu ile sona eren tek **sapsalı** ben değildim.

Tanrım, tanrım. Bütün o rejimler, suçluluk hissi, sabahtan akşama kadar yemek düşünmek. Yemek tartma, ve yemek ölçme, ve kalori ve karbonhidrat sayma, ve bir gece önce, **kesinlikle** yememem gereken o yağda yumurta sandviçini yakmak için kaç mil koşmam gerektiği.

Bitmişti. Bu kadar basit. Farkına vardım ki, eğer rejim işe yaramıyorduyse, eğer kilolar yerine geliyorlardıysa, o zaman bırakacaktım. Yemek tutkumu, aslında da olduğu gibi, çok gerçek bir sorun olarak **düpedüz karşılayacaktım**.

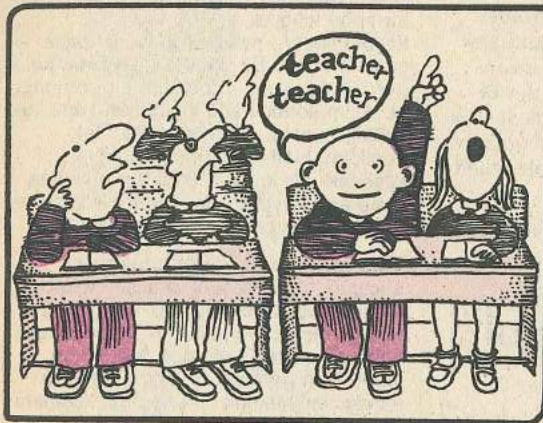
Bir, **kendi kendine yardım et** türünden, yemek tutkusu **gurup tedavisine** katılmaya karar verdim. Boş yeri olan /gurup/ bulamadım, bunun yerine, İstepne Tiyatro Kumpanyası'nın bir kurucusu oldum. Bu epeyce **cesaret** istedi, çünkü, tiyatro sanatçıları ailesinden gelmeme rağmen, hiçbir zaman oynamamış, şarkı söylememiş hatta sahneye adım atmamıştım. Her zaman çok **şişman** olduğumu düşünürdüm. Bütün bu işleri yapmaya başlayınca, ve yapmayı çok sevince, yavaş yavaş **yemeğe dayanmaya başladım**, ve gerçekten de kendimi sevmeye başladım.

Sonra, bir gün aniden, aklım kör edici bir ışık gibi, başıma geldi -ben her zaman düşlediğim şeyleri yapıyordum, ve bir tek kilo bile kaybetmiş değildim! Ve anladım ki, bütün bu yıllar süresince sorun benim **ağrılığım değil, ağırlık saplantımdı**.

Bundan sonraki adım, bu yeni güvenli beni, İstepne'nin koruyucu **manastırından** çıkarmak ve daha geniş dünyaya sokmaktı. Orada, kendimi bütün yaşamımdan hissetmediğim kadar güzel hissetmeme rağmen, dünyanın bana baktığı ve **ŞİŞMAN** gördüğü, soğuk gerçeği ile yüzyüze geldim! Ve bizim toplumumuzda **şişmanlık**; başarısızlık, **kendini koyuvermek**, irade yokluğu, nevroz ve çirkinlik anlamına gelir. Şişmanlık o kadar olumsuz bir şeydir ki, ince kadınlar bile yarım ya da bir kilo aldıkları anda bunu bir **saplanı haline getirirler** ve çok mutsuz olurlar.

(Devam edecek)

Laugh A Little



LESSONS GIVEN

quaranted
results
in 42 years
SRI LANKAISH
taught.

john
demircioglu

WHAT FAMOUS PEOPLE ARE SAYING ABOUT 'EDUCATION'

muhsin ertugrul (player)

show me your teacher, I'll tell you
who you are.

kibariye (actor)

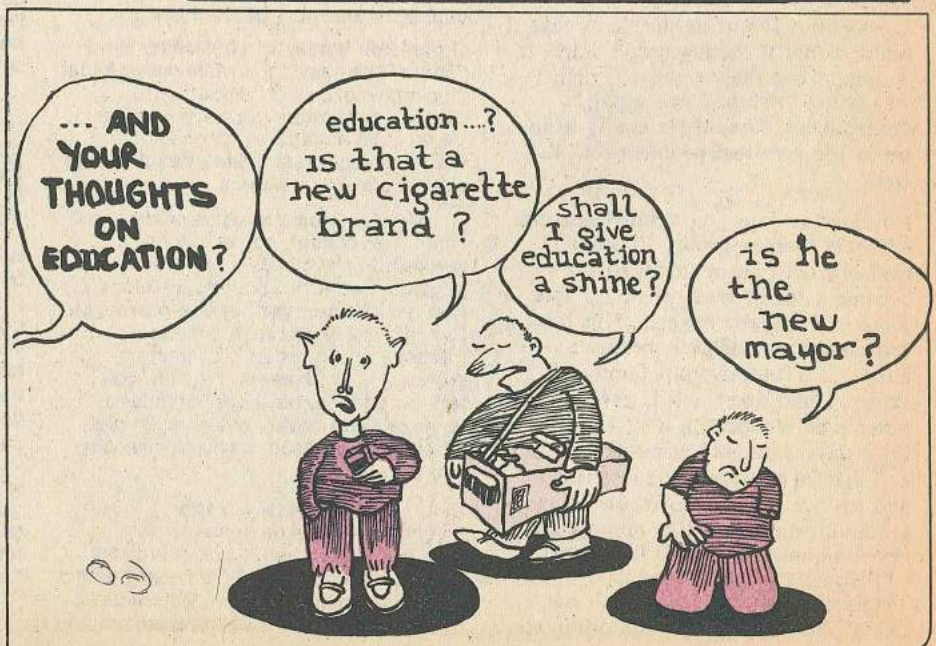
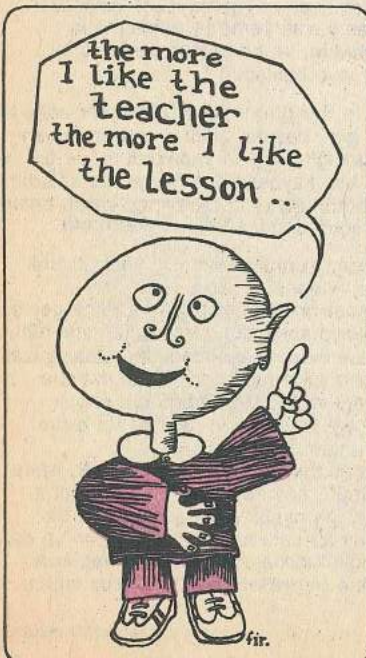
what education, I haven't learned
to read or write yet!

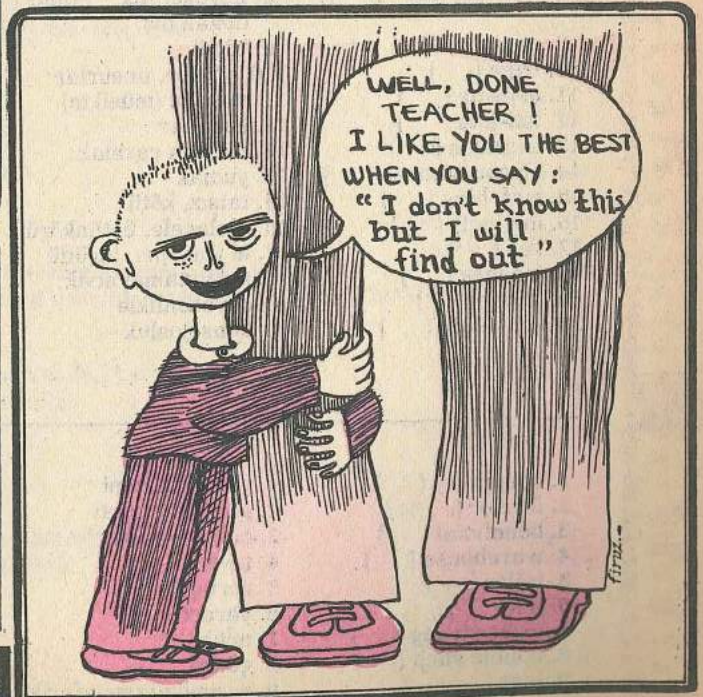
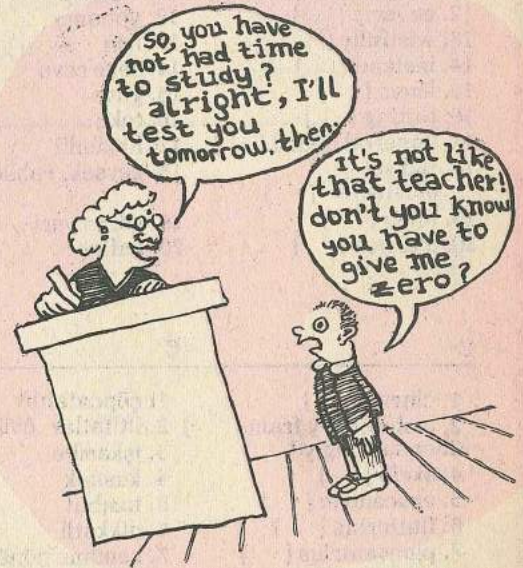
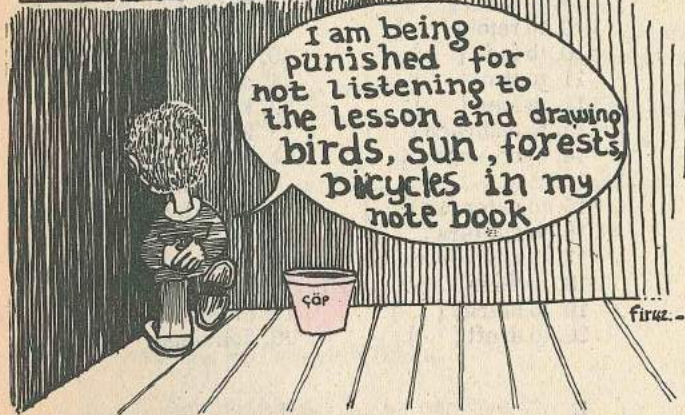
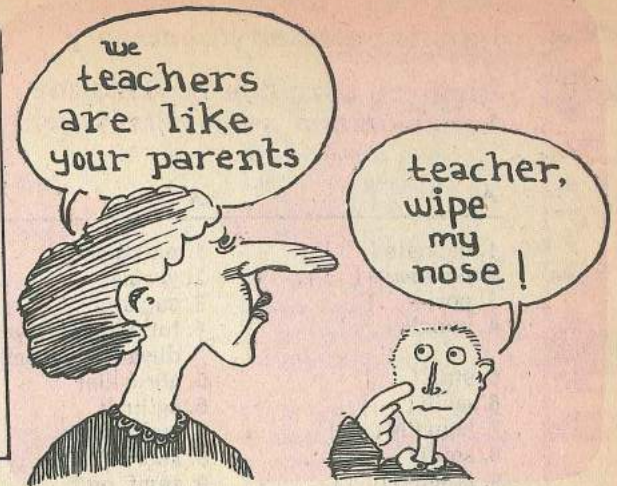
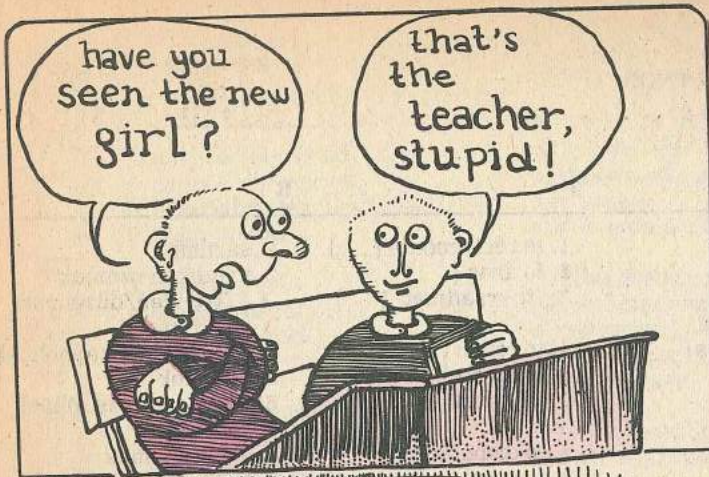
ihsan dogramaci (chairman of YÖK)

gentlemen, our latest decisions
concerning education have made
it easier than ever!

dr. ihsan ünlüer (doctor)

study as much as you like
and this is the result.





prepared by: firuzkotal

Part 1: Selected Vocabulary

İngilizce sözcüklerin yanlarına Türkçe karşılıklarının numaralarını yazınız.

A	A	B	B
1. delicate ()	1. palabıyık	1. to reciprocate ()	1. sarılmak
2. possessive ()	2. yerine	2. to drag ()	2. uzadıkça uzamak
3. post ()	3. saç örgüsü	3. to readjust ()	3. /yeniden/düzelmek, ayarlamak
4. bangle ()	4. tutkulu, mülkiyet duygusu gelişmiş	4. to relish ()	4. hafifleyerek kaybolmak
5. staff ()	5. görevliler	5. to scratch ()	5. ünlemek
6. moth ()	6. eğitilmiş	6. to exclaim ()	6. yavaş yavaş ölmek, sönmek
7. heartily ()	7. mekik oyası	7. to disperse ()	7. askere almak
8. snuff ()	8. keçi sakal	8. to swirl ()	8. buyruk altına almak
9. languid ()	9. zayıf, naif	9. to rejoin ()	9. debelenmek
10. ringlet ()	10. içten gelen	10. to fade ()	10. döndürmek, çevirmek
11. session ()	11. toplantı	11. to trail ()	11. tad almak
12. eagerly ()	12. yabancı	12. to leap ()	12. karşılık vermek
13. wistfully ()	13. izin	13. to embrace ()	13. karşılamak
14. instead ()	14. seve seve	14. to urge ()	14. dağıtmak, elden çıkartmak
15. leave ()	15. güve	15. to peter out ()	15. sürüklemek, iz sürmek
16. tatting ()	16. toka	16. to capture ()	16. üstüne atlamak
17. imperial beard ()	17. hüznü	17. to wind around ()	17. yeniden iltihak etmek
18. full set mustache ()	18. gevşek, ruhsuz	18. to thrash about ()	18. teşvik etmek
19. alien ()	19. görev yeri	19. to betray ()	19. aldatmak
20. learned ()	20. enfiye	20. to draft ()	20. dolanmak
C	C	D	D
1. clarity ()	1. çöçatanlık	1. to hurl ()	1. fırlatmak
2. embroidery frame ()	2. iltifatlar, övücü sözler	2. to mash ()	2. ortaya atmak
3. endearingly ()	3. işkembe	3. to sift ()	3. hizmet vermek
4. skein ()	4. kasnak	4. to pulverize ()	4. çarpıtmak
5. egocentric ()	5. tombul	5. to blend ()	5. elemek
6. fluttering ()	6. dikkatli	6. to alternate ()	6. sahtesini yapmak
7. pleasantries ()	7. kendine dönük, sencil	7. to assert ()	7. ezmek
8. realisation ()	8. hareketlilik, /den/ doğan hız	8. to revenge ()	8. biçimini değiştirmek
9. nasty ()	9. tütsü	9. to thrust ()	9. izleyerek saptamak
10. tripe ()	10. yönler, unsurlar	10. to confirm ()	10. çevreye uymak
11. aspects ()	11. makam (müzikte)	11. to guess ()	11. yıkmak, bozmak
12. tell-tale ()	12. koşullar	12. to alter ()	12. üstünde düşünmek
13. cautious ()	13. farkına varmak	13. to cater ()	13. unufak etmek
14. circumstances ()	14. yumak	14. to smuggle ()	14. saplamak
15. matching ()	15. tatsız, kötü	15. to fake ()	15. kaçakçılık yapmak
16. instincts ()	16. alelacele, üstünkörü	16. to ruin ()	16. katmak
17. key ()	17. el yordamı, içgüdü	17. to track down ()	17. bağdaştırmak
18. incense ()	18. saklanamayacak	18. to associate ()	18. tahmin etmek
19. plump ()	19. sevecenlikle	19. to reflect ()	19. intikam almak
20. consulate ()	20. konsolosluk	20. to distort ()	20. bir öyle bir böyle yapmak
E	E		
1. obligatory ()	1. yaşam düzeni	11. oblivion ()	11. kurallara karşı gelen
2. furrier ()	2. görüntü, itibar	12. stubby ()	12. kaybolma, bilinmezlik
3. beneficial ()	3. çok dayanıklı	13. forger ()	13. yenileyici
4. warehouse ()	4. terzi	14. counterfeit ()	14. sahtekarlık
5. tailor ()	5. zorunlu	15. image ()	15. kumaş topu
6. bat ()	6. yararlı	16. offender ()	16. çift dikiş
7. extra strong ()	7. artık	17. restorative ()	17. ilerisi için saklamak
8. double stich ()	8. güdük	18. conservation ()	18. sahte (para vb.)
9. logo ()	9. resimli alameti farika	19. routine ()	19. silinemeyen (isim, şöhret vb.)
10. indelible ()	10. kürkçü	20. waste ()	20. depo

Part 2: Selected Expressions

1. to allow (somebody) time
a. senelik izin vermek
b. hazırlanmasını beklemek
c. vakit tanımak

2. to be on foot
a. ayakta durmak
b. yaya yürümek
c. koşuşturup durmak

3. to call on (somebody)
a. birini ziyaret etmek
b. birini aramak
c. birini çağırmak

4. to be tempted to
a. bir şeye heveslenmek
b. akli başından gitmek
c. çok istemek

5. to be flustered
a. kıpkırmızı olmak
b. eli ayağı dolaşmak
c. canı sıkılmak

6. to behave one's self
a. terbiyeli olmak
b. içinden geldiği gibi davranmak
c. dobra dobra konuşmak

7. to be absorbed by (something/somebody)
a. çok meşgul olmak
b. kaybolup gitmek
c. ziyan olmak

8. to take over for (somebody)
a. birinin yerine devreye girmek
b. birine yardım etmek
c. birinin sırtından geçinmek

9. to bring one's self to do (something)

- a. kendini bir şey yapmaya zorlamak
b. bir işi halletmek üzere gelmek
c. olay yerine gelmek

10. happened to be
a. öyle olacağı tuttu
b. olmak istedi
c. olay oldu

11. not to give a damn
a. lanet olası
b. umurunda bile olmamak
c. cehenneme kadar yolu var

12. to take (one's) time
a. zaman ziyan etmemek
b. acele etmemek
c. başkasının zamanını almak

13. to take refuge
a. çöçülük yapmak
b. göçmen kabul etmek
c. sığınmak

Part III Reading Comprehension

Waiting for Captain William

1. Captain Bill was a very ugly man.
2. Captain Bill didn't know Maclaren
3. Marissa was very ill.
4. Marissa was not really a bad woman.
5. Marissa was spoiled and childish.
6. Milly was childish.

F	T
—	—
—	—
—	—
—	—
—	—
—	—

Some People Live in the Period that They Prefer

7. Müzeyyen Senar sings newly composed songs.
8. Refik Koraltan's memoirs were found by Milliyet newspaper.

—	—
—	—

He Can Come out of a Computer

9. Cordelia fell in love with Roger at first sight.
10. Matching companies are best for shy people.

—	—
—	—

Fashion

11. Paris, Millian, New York and London are the only fashion centers.
12. The reason fur is making a comeback is that designers are now designing for the needs of modern women.
13. Many furriers are restyling old coats.
14. The creator of modern blue jeans was a man called Levi Straus.
15. The original blue jeans were made out of denim.
16. In 1860 blue jeans were worn by ladies.

—	—
—	—
—	—
—	—
—	—
—	—

A Man Who Had No Eyes

17. Mr. Parsons recognized the blind man immediately.
18. The blind beggar thought Mr Parsons was dead.

—	—
—	—

Kayaks and Salamanders

19. Mr Kim Hart was a tourist.
20. Rana Holtzi is a frog which lives only in the Taurus Mountains.

—	—
—	—

BİZİM ENGLISH DICTIONARY

A

ambition (æm'bɪʃn) : i. hirs, heves, ihtiras
ambitious (æm'bɪʃəs) : s. hırslı, tutkun
ambitiousness (æm'bɪʃəsnəs) : i. hirs, ihtiras, heves
ample ('æmpl) : s. bol, geniş, büyük, çok
ampleness ('æmplnəs) : i. bolluk, genişlik
astound (ə'staund) vt : f. hayretler içinde bırakmak, fev-kâlade şaşırtmak

B

bangle ('bæŋgl) : i. halka, bilezik
butler ('bʌtlə(r)) i. baş hizmetkâr, baş uşak, kâhya
buxom ('bʌksəm) : s. sıhhatli, canlı, etli butlu, cazip, neşeli (kadınlar için)

C

cashmere (kæf'miə(r)) : i. Keşmir yünü, Keşmir yünün-den dokunmuş kumaş veya şal, kazmir
Cashmere (kæf'miə(r)) i. Keşmir
celebrated ('selibreɪtəd) : s. meşhur, ünlü, şöhretli
celebrity (sɪ'lebreɪti) : i. ünlü kimse, ün, şöhret
celerity ('silerəti) : i. hız, sürat
census ('sensəs) : i. sayım, nüfus sayımı
clatter ('klætə(r)) vi, vt : f. takırdatmak, çatırdatmak, takırdamak, yüksek sesle konuşmak
clatter ('klætə(r)) i. patırtı, takırtı, ses, gürültü, boş laf
compulsion (kəm'pʌlʃn) : i. zorlama, cebir, zorunluluk, içten gelen zorlama
compulsive (kəm'pʌlsɪv) : s. zorlayıcı, içten gelen zor-layıcı bir duygunun etkisiyle yapılan
compulsory (kəm'pʌlsəri) : s. zorunlu, yükümlü

D

daintily ('deɪntɪli) : z. zarafetle, nazik bir şekilde
daintiness ('deɪntɪnəs) : i. zarafet, nezaket, titizlik
diaper ('daɪəpə(r)) : f. çocuk bezini sarmak, i. çocuk bezi
diaper ('daɪəpə(r)) : i. baklava şeklinde benekli pike, havlu vb. şeyler, bu şekildeki süsleme
dispense (dɪ'spens) vi, vt : f. dağıtmak, vermek, başar-mak, yapmak
dispenser (dɪ'spensə(r)) : i. dağıtan kişi, yöneten kişi
dragon ('dræŋen) : i. efsanevi bir canavar, ejderha, şir-ret kadın

F

flimsy ('flɪmzi) : s. seyrek dokunmuş, ince, hassas, da-yanıksız, hafif
flit (flɪt) vi : f. oraya buraya dolaşmak, gelip geçmek, çırpınmak, i. çırpınma
fluster ('flʌstə(r)) vt : f. şaşırtmak, telâşlandırmak, bo-calamak, telâşlanmak
fluster ('flʌstə(r)) : i. telâş, şaşkınlık, bocalama

foist (fɔɪst) vt : f. hileyle kabul ettirmek, sokuşturmak, sahte bir şeyi asılmış gibi yutturmak

G

gorgeous ('gɔ:dʒəs) : s. muhteşem, debdebeli, göz ka-maştırıcı
groom (gru:m) vt : f. tımar etmek, çeki düzen vermek, özel eğitimle bir şeye hazırlamak, giyinip kuşanmak, i. seyis, uşak, hademe
gut (gʌt) vt : f. bağırsaklarını dışarı dökmek, yağmala-mak, binanın içini tahrip etmek, i. bağırsak, mide, ha-zim sistemi, dar geçit

I

impeccable (ɪm'pekəbl) : s. hatasız, kusursuz, günahsız
impeccability (ɪm'pekəbɪləti) : i. hatasızlık, kusursuzluk
impeccant (ɪm'pekənt) : s. günah ve hatalardan temiz-lenmiş
indisputable (ɪndɪ'spu:təbl) : s. söz götürmez, itiraz kaldırmaz
indulgence (ɪn'dʌldʒəns) : i. düşkünlük, hoşgörü, göz yumma, (tic) borç vadesinin uzatılması
inexorable (ɪn'eksərəbl) : s. amansız, merhametsiz, de-ğiştirilemez
insomnia (ɪn'sɒmniə) : i. uykusuzluk, uyuyamazlık
insomniac (ɪn'sɒmniæk) : i. uyuyamayan kimse
interminable (ɪn'tɜ:mɪnəbl) : s. sonsuz, bitmez, tüken-mez
ivory ('aɪvəri) : i. fildişi, diş minesi, fildişinden yapılmış eşya
ivory-white ('aɪvəri waɪt) : s. fildişi renginde, i. fildişi rengi

L

lentil ('lentl) : mercimek
lethargy ('leθədʒɪ) : i. uyuşukluk, atalet
lethargic(al) ('leθədʒɪk) : s. uyuşuk
lusty ('lʌsti) : s. sağlam, dinç, canlı, güçlü
lustiness ('lʌstɪnəs) : i. kuvvet, şiddet, şevk, canlılık, iştah

M

manure (mə'njuə(r)) vt : f. gübrelemek, i. gübre
moth (mʌθ) : i. güve, pervane

N

novelty ('nɒvlti) : i. yenilik, yeni çıkmış şey
novelties ('nɒvltɪəs) : i. tuhafiyeler

O

oblivion (ə'blɪvɪən) : i. unutmak, unutulma, kayıtsızlık, unutuş
oblivuous (ə'blɪvɪəs) : unutkan, habersiz, ilgisiz
obliviousness (ə'blɪvɪəsənəs) : i. ilgisizlik, unutkanlık

P

peck (pek) : i. 0,009 metreküplük bir hacim ölçü biri-

mi, büyük bir miktar
 peck (pek) vi, vt: f. gagalamak, gagalayarak delmek, sivri bir şeyle vurmak, i. gagalama
 pecking order (pekɪŋ ɔ:de(r)): i. üst-üst düzeni
 peter ('pi:te(r)) vi: f. şiddetini, gücünü ya da hızını yitirmek, yavaşlamak, tükenmek
 plausible ('plɔ:zəbl): s. akla uygun, makul, olası, güven veren
 pulverize ('pʌlverəɪz) vt, vi: f. ezmek, ezerek toz haline getirmek
 pulverization ('pʌlverəɪzɪʃn): i. ezme, toz haline getirme
 pulverous ('pʌlvərəs): s. tozlu, toz gibi
 pulverulent ('pʌlvərlənt): s. tozlu, toz haline konmuş
 pulverulence ('pʌlvərləns): i. tozluluk

R

ramble ('ræmbəl) vi: f. avare dolaşmak, konuyu dağıtmak, yayılıp büyümek (bitki), i. gezinti, dolambaçlı yol
 rambler ('ræmbəl(r)) i. sarmaşık gülü, gezinen kimse
 rambling ('ræmblɪŋ): s. avare dolaşan, düzensizce yayılan
 reciprocate (rɪ'sɪprekeɪt) vt, vi: f. karşılıklı davranmak, karşılığını yapmak, karşılık vermek, birbirinin yerine geçmek
 reciprocation (rɪ'sɪpre'keɪʃn): i. karşılık
 ringlet ('rɪŋlɪt): i. saç lülesi, ufak halka

S

sash (sæʃ): i. kuşak
 sash (sæʃ) vi: f. pencereye çerçeve takmak, i. pencere çerçevesi
 slob (slɒb): i. aptal veya kılıksız kimse
 skein (skeɪn): i. çile
 sneeze (sni:z) vi: f. aksırmak, hapşırma, i. aksırma, hapşırma
 snuff (snʌf) vi, vt: f. buruna çekmek, koklayarak değerlendirmek, i. buruna çekme
 snuff (snʌf) vi: f. enfiye çekmek, i. enfiye, burunotu
 snuff (snʌf) vt: f. mum fitilinin yanık ucunu kesmek, i. fitilin yanık ucu
 snuff out (snʌf) vt: f. mum makası ile kesmek
 snuffbox (snʌfbɒks): i. enfiye kutusu
 snuffle ('snʌfl) vi: f. burun çekmek, burnu tıkanmışçasına konuşmak, i. burnundan konuşma, burun çekme
 snuffy (snʌfi): s. enfiye gibi, enfiye çeken, pis kokan, huysuz
 startle ('sta:tl) vt: f. ürkemek, sıçramak, ürkütmek, korkutup şaşırtmak

startling ('sta:tlɪŋ): s. ürkütücü, şaşırtıcı
 streak (stri:k) vi, vt: f. çizgilemek, hızla gitmek, i. yol, çizgi, damar, süre
 summon ('sʌmən) vt: f. çağırmak, çağırtmak, teslim olmaya davet etmek
 swirl (swɜ:l) vi, vt: f. girdap gibi dönmek, döndürmek, i. girdap, dönme

T

tatting (tætlɪŋ): i. mekik oyası
 thunderbolt ('θʌnde(r)bɒlt): i. yıldırım, yıldırım gibi hareket eden, şaşırtıcı şey
 tousle ('tauzl) vt: f. arap saçına çevirmek, bozmak, karıştırmak
 tranquil ('træŋkwɪl): s. sakin, sessiz, durgun, gönlü rahat, i. sükûn, durgunluk
 tranquillity ('træŋkwɪlɪti): i. sükûnet
 tranquilize ('træŋkwɪlaɪz) vt: f. sakinleştirmek, sakinleşmek, yatıştırmak
 tranquilizer ('træŋkwɪlaɪzə(r)): i. yatıştırıcı, teskin edici şey
 trash (træʃ) vt: f. çerçöp temizlemek, çalısını çırpsını ayırmak, budamak
 trundle ('trʌndl) vt, vi: f. yuvarlamak (çember), i. ufak tekerlek

U

upholster (ˌʌp'heʊlste(r)) vt: f. döşemek, donatmak
 upholsterer (ˌʌp'heʊlste(r)): i. döşemeci
 upholstery (ˌʌp'heʊlsteri): i. döşemecilik, döşemelik eşya

W

wrath (rɒθ) i. hiddet, öfke
 wrathful (rɒθfl): s. öfkeli, hiddetli
 wrathful (rɒθl): s. öfkeli, hiddetli

Yardım Çantası -

Postcards to my Penfriend

coincidence (kəu'ɪnsɪdəns): tesadüfen bir araya gelme
 /to/ melt (melt): erimek
 plaster ('pla:ste(r)): alçı
 playboy (pleɪbɔɪ): çapkın, hovarda
 charmer (tʃɑ:me(r)): cana yakın
 loose women (lu:s 'wɪmɪn): düşük kadınlar

Bizim English Achievement Test 7'in Doğru Cevapları

Part 1: Selected Vocabulary

A	15....13	8....10	2....4	18....9	11....18	5....4
1....9	16....7	9....17	3....19	19....5	12....8	6....15
2....4	17....8	10....4	4....14	20....20	13....3	7....3
3....19	18....1	11....15	5....7		14....15	8....16
4....16	19....12	12....16	6....16	D	15....6	9....9
5....5	20....6	13....1	7....2		16....11	10....19
6....15		14....18	8....13	1....1	17....9	11....12
7....10	B	15....6	9....15	2....7	18....17	12....8
8....20	1....12	16....8	10....3	3....5	19....12	13....14
9....18	2....2	17....20	11....10	4....13	20....4	14....18
10....3	3....3	18....9	12....18	5....16		15....2
11....11	4....11	19....19	13....6	6....20	E	16....11
12....14	5....13	20....7	14....12	7....2	1....4	17....13
13....17	6....5	C	15....1	8....19	2....10	18....17
14....2	7....14	1....8	16....17	9....14	3....6	19....1
			17....11	10....10	4....20	20....7

Part 2: Selected Expression

1. c	4. a	7. a	10. a
2. b	5. b	8. a	11. b
3. a	6. a	9. a	12. b
			13. c

Part 3: Reading Comprehension

	F	T		F	T
1. X			11. X		
2. X			12. X		
3. X			13. X		
4. X			14. X		
5. X			15. X		
6. X			16. X		
7. X			17. X		
8. X			18. X		
9. X			19. X		
10. X			20. X		

TAVUK KÜMESİNDE TİLKİ'nin Türkçesi Bölüm 6

— Bize elektrik ver. İşte o zaman kunduracıya fark atarız.
— Pekala, bana bir kalem verin, kooperatife yazacağım.
— Geldi, mühendis bey, sevgilim! Geldi!
— Tanrım! Amplifikatör bu! Nasıl da özlemini çekiyordum sıcak bir mikrofonun!
— Bir... iki... bir, iki... harika!
— Bir, iki, üç... Oylarınızı dostum Zalman'a verin. Kundura tamircisi birinci sınıf bir hayduttur! Evet, arkadaşlar. Bir bardak şarabı hakkettim artık, değil mi?
— ?!..
— !!..
— Aptallar! Ne için celep'e gidiyorsunuz? Berbere dost olun! Tatlı ne var bugün?
— Bu gürültülü aletten bir tane daha var, eğer istersiniz
— Dikkat dikkat! Burası 5. Berber barajları korur. Oylarınızı berbere verin! Dikkat dikkat!
— Dikkat dikkat! Oyunuzu kunduracıya verin! O sizi kel berberden korur... Kuyular açar.
— Tıkınmayı bırak!
— Mikrofonu al buraya gel!
— Dikkat dikkat! Köyün ucunda oturanlar! Kundura tamircisi muhtar olacak! tamam mı?
— Sağ yandaki son üç evin sakinleri! Kel berber mutluluk getirir!
— Baraj, baraj patladı, kaçın, kurtarın canınızı!
— Kaçın kurtarın canınızı!
— Dolniker atla!
— Kel kunduracı barajı patlattı... Oyunuzu bana, adi berbere verin!
— Bakın ayakkabılarınız su alıyor! Beni seçin daha iyi ayakkabılarınız olsun!

— Demek aklın başına geldi!
— Evet, evet; yeterli tavuğu ver!
— Ama sloganı unutma!
— Merak etme, yeterli tavuğu ver!
— Kundura tamircisinin sloganı nasıl?
— "Kundura tamircisi hepimiz, hepimiz kundura tamircisi için" köyün her tarafında yazılı.
— Öyleyse, bizim de bir sloganımız olmalı! "Berber hepimiz, hepimiz berber için".
— Harika! Senin büyük bir insan olduğunu biliyordum!
— Dolniker, slogan yeterli olmadı. Gorvich meclis üyelerini kendine bağlamayı başardı. Bir konuşma yapmalıyım... Senin yaptıklarından.
— Şundan biraz daha alalım bakalım!
— Evet, bu kâfi gelir arkadaşlar. Bunu köylülere oku, ve beni yalnız bırak. Dinlenmem gerek.
— Yaşasın!
— Baş yazı: Geçen yıla bir göz atacak olursak, /şunu/ sormadan edemeyiz: Nereye? Nereye gidiyoruz?
— Yek vücut olmak. Dört bir yana dağılmak, inşa etmek ve yıkmak... Devamı 5. sayfada...
— Devamı 5. sayfada...
— 5. sayfa hiç olmayacak!
— 5 - sayfanın sonu geldi artık!
— Şunu da söylemeliyim ki! Ben muhtarım!
— Size 5. sayfanın ne olduğunu gösteririz şimdi!
— 5. sayfada!
— Yırtık 5. sayfa!
— /Verdiğin/ konuşma mükemmeldi! Halk boğaz boğaza girdi! Şimdi daha da etkili bir şey lazım!

UYUZ PADİŞAH'ın Türkçesi Bölüm 3

Babasını düşünmüş...
İçer bir hoş olmuş...
Az gitmiş, uz gitmiş...
Dere tepe düz gitmiş...
Memleketler aşmış...
Durmadan yün ören nineye geri varmış.
Döndün mü, oğul?
Eline sağlık, çocuğum...
Sadece babanın sağlığını kurtarmakla kalmadın...
Bütün her yanı uyuz padişahın kurtardın...
Vedalaşmışlar...
Hoşça kal, nine!
Güle güle git oğul. Ben şimdi örmeye başlar, yolunu kısaltırım.
Oğlan, devi öldürdüğün ükneye dönmüş.
Kendisine su veren ninenin evini bulmuş...
Nine onu sevgiyle karşılamış, yedirip... içirmiş...
Ocağın başına yatak yapıp/yatırmış...
Oğlan uyuyadursun biz gelelim bu ülkenin padişahına...
Kız babasına olan biteni anlatmış...
Padişah düşünmüş taşınmış...
Ve bir ferman yazmaya karar vermiş...
Tellal çağırılmış...

Duyduk duymadık demeyin!..
Padişahımızın fermanıdır!..
"Dev'i her kim öldürdüyse varsın gelsin, kızımı ona vereceğim!"..
Bunu duyan memleketin ahalisi hemen davranmışlar...
Devi ben öldürdüm!
Devi ben öldürdüm!
Asil ben öldürdüm!
Ben!
Ben öldürdüm!
Arzedeyim efem, Dev'i bu fakir öldürdüm!
İcabında biz de öldürdük hani...
Hayır, esas ben öldürdüm...
Valla ne yalan söylüm. Baktım kızı yiyecek, vurdum, öldü.
Ben öldürdüm.
Valla ben de öldürdüm.
Ben de öldürdüm.
Ben öldürdüm, evladım.
Padişah işin içinde çıkamamış...
Devi öldüreni ben bilirim

Herkes gömleğini çıkarıp, sarayın önünden geçsin!..
Madem öyle, herkes hazırlansın!..
Herkes soyunup sarayın önünden geçmeye başlamış...

SÖZCÜK OYUNLARI YANITLARI

SÖZCÜK

BİRLEŞTİRMECE

ALL'S WELL THAT ENDS WELL

1. ALB—AN—I—A
2. LEAF—LET
3. LEG—ATE
4. STAR—VAT—I—ON
5. WAVE—RED
6. ERR—ONE—O—US
7. LOCK—JAW
8. LIT—HE
9. TOPS—OIL
10. HORN—BILL

YILDIZ BULMACA

DS CIALHTSAENYEBERAGNIOR
IESURGHAREJPLSTYONATTY
CLOWUIPESOCIDBORNHFS
TNNLOOSIGEHDEAUNYCOD
IOSHDYSEHONNWWH
DUCKSIOLLDEDEHARHO
SNANORDBONOELEMACPM
YVOLRCAPRNACKCTRICE
CKESELXNCROSHTHCLEIV
OCBODQUESTO
HLYSETEORCLEMAMNANAL
CEPHTLOMLREAASDRHICI
HNTRNIDIOUNEANDRERIG
IHENGSCADROCHMDACI
PIOEIPNANDIPNPERLOA
CEECEEAATCAEENTIAOT
ASMPIINYLIIPGCUUCGUL
CHAADKELFNORQSDOC
CRADEEONSUAAYLNAS
OOLUMBACRROCLSGONH
AGJERCUCVFNWIPSEIDV
SYRHSLESEORLSSAH
STOCORVIRNAYROCKKALA
ASRTRECULOQHAPUSWE
CLEELFINCORVNMRECNACF

MİNİ—BULMACA

P	A	I	N	T
O		S		U
I	N	S	E	T
S		U		T
E	V	E	R	Y

Attention Subscribers!

Bizim English'in cilt kapakları çıktı!

Bundan sonra Bizim English'i rahatça saklayabileceksiniz. Altı sayıyı alacak cazip renkli cilt kapaklarını posta havalesi ile isteyiniz. Fiyatı:250 TL.

Bizim English cilt kapağı istiyorum

Adım Soyadım: _____

Açık adresim: _____

Şehir: _____

İsteme adresi: Bizim English Çağdaş Yayıncılık ve Basın Sanayi A.Ş.
Türkocağı Cad. 39/41 Cağaloğlu/İstanbul

İNGİLİZCE ÖĞRETİMİNDE AŞAMA elektronik sinama!..



**DİL-YAY Uygulamalı Ev Kursları Öğrencileri
İngilizce Bilgilerini Artık Anında Değerlendiriyorlar.**

Dil-Yay Eğitim A.Ş. 1983'te yepyeni bir İngilizce atılımı öğrenmek isteyenlere ELEKTRONİK SINAMA SİSTEMİ'nin kolaylıklarını sunuyor. Her seviye için (BASIC, INTERMEDIATE, ADVANCED) özel olarak programlandırılmış WORK BOOKS 1., 2., 3. çalışma kitaplarındaki testlerin doğru cevapları, ELEKTRONİK SINAMA KALEMİ'ni ışıktandırarak, öğrencinin cevabını anında kontrol ediyor. Dil-Yay uygulamalı İngilizce Ev Kursları'nın: Hiç bilmeyenler için BASIC, az bilenler için INTERMEDIATE ENGLISH, orta bilenler için

ADVANCED ENGLISH kurslarını, bütçenize uygun üç ayrı ödeme planından (PEŞİN—VADELİ—ÖĞREN ÖDE) birini seçerek artık TÜRKİYE'NİN HER YERİNDEN TEMİN EDEBİLİRSİNİZ. Dil-Yay'ın baştan sona resimli kitaplarından GÖREREK, kitapların içeriklerini kasetlerden DUYARAK ve testlerinizle bilgi seviyenizi, kimseye ihtiyaç duymadan anında ELEKTRONİK SINAMA SİSTEMİ ile DENETLEYEREK, İngilizce'yi kendi koşullarınızda (üstelik hesaplı) kısa sürede öğrenebilirsiniz.

AYRINTILI BİLGİ VE KAYIT KOŞULLARI İÇİN ÜCRETSİZ
BROŞÜR İSTİYORUM ()

AYRINTILI BİLGİ VE KAYIT KOŞULLARINIZI EĞİTİM
DANIŞMANLARINIZ ARACILIĞIYLA TANIMAK İSTİYORUM ()

İsim, Soyadı: _____

İş Adresi: _____

Ev Adresi: _____

Tel: Mesleği _____

dilyay



ABİDE-İ HÜRRİYET CADDESİ NO:183 KAT: 5 ŞİŞLİ/İSTANBUL
TELEFONLAR: 46 93 31 - 48 55 86 YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 278 ŞİŞLİ/İSTANBUL
ANKARA YETKİLİ TEMSİLCİSİ: MODERN EĞİTİM ARAÇLARI
KONTUARI ATATÜRK BULVARI NO: 85/16 KIZILAY/ANKARA TEL: 25 17 14